

கஸ்கி

ALKI டிசம்பர் 2, 1951

4

அனு

வெள்ளைப்
செய்யப்
பட்டுள்ளது...

பிரகாசமாக
வெள்ளைச்
செய்யப்
பட்டுள்ளது...

ஸன் லைட்
சோப்பினால்
தான்

தூய்மை அளிக்கும் திறமையுடையது வெள்ளைப்பாடையும்
பிரகாசமையும் தரும் சோப்பிதது!

ஜீமிட்ர்
ரிலீஸ்

பெண்
உள்ளத்தின்
படப்பிடிப்பு!

ஸ்திரீஸாகஸம்

வினாதாவின்

உயிர்ப்பாணிதல். பெல் ரிக்சர்ஸ்

தமிழ்

சென்னை ஸ்ரீ கிருஷ்ண சித்ரா

ஜி. டி. நாயுடு

அன்பு நல்குவீர்,

சென்ற சில வருஷங்களில் மோட்டர் போக்கு வரத்திலும், பத்திரத் தொழிலினாலும் ஒரு சிறிது விவசாயத்திலும் அடைந்த பயனையும், மேல் படிப்புக்காக உயர்ந்த கல்விகளுக்கும் போய், அதிக வருஷங்கள் கெட்டு செலுத்துவதில் பொருளையும், திரை கடைத்தையும், மன கவலைமையையும் இழந்து திரும்புகிறவர்களில், எவ் விதத்தில் அதனின்றும் விடுவதென்பதை வந்த எண்ணத்தோடு, மிகக் குறுகிய காலத்திலே கற்கும், அதாவது சில வருஷங்களுக்கு பதில் சில வாரங் களில் கற்றுக் கொள்வதற்க்கு ஒருதரமோடு மோட்டர் இன்ஜினீயர், ரேடியோ இன்ஜினீயர் விவாதியை உற்பத்தி செய்யும் அணுகு முறையே ஆராய்ச்சி (Bacteriology) முறையையெனக் கற் பித்து அடைந்த அனுபவத்தையும், பொதுமக்க ளின் வாக்குகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரவையினால், இந்த அனுபவத்தை புதிதாகப்போல கெளமியியலாகக் கிட்டாடும் இராஜாக்கள் அகையிடுவதற்கு உபயோகப் படுத்தலாம் என்ற எண்ணத் தோடு இதில் இரக்கி சீருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற சங்ககாலத்தில் ஓங்கியோரு டெய்ச்சாரலும் ஓங்கியோரு டெய்சியும் செடுத்த உறவினராயினால் எவ்வளவு தூரம் அனுபவத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதும் அவற்றையிட வேறு என்னென்ன இதுவரை அனுபவித்திருக்கிறோம் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம்! இதுவரை நீங்கள் அடைந்த அனுபவத்தால் இப்போது உங்களுடைய பொறுப்பு மிகவும் அதிகமாய் விட்டது. இந்த நகுணத்தின் ஓங்குதலில் உலகத்தையும், ஏதாவது உண்மை செல்ல வேண்டுமென்ற பிடிவாதத்தைய உடைப்பதும், பொறுமைத்தின் ஊக்கம் தளராததும், ஆனாலும்கூட ஊக்கமாளாமல் செல்கிற தேசிய தேசத்தோடு வேண்டிய பொறுப்புடையவர்களாக விளங்கினார்கள்.

இப்போது நான் எத்தனிதான் உறுதியோடு
கிராமக் கொடுக்க முன்வந்தேன். ஆனால் பொது

கேள்வனாவது எதாவது உத்தரப்பதில் உள்ள பெண் படித்திருக்கிறாள் அல்லது வேறு எந்தவொரு படித்தவரோ அல்லது ஒரு வகை பித்தவரோ அல்லது வேறுபாடுகளோ அல்லது வேறுபாடுகளோ எடுத்துச் சொல்லியோ அல்லது விளக்கப்படுத்தியோ விடுவார்கள். உதாரணமாக, கையாண்டவர் நான் தாக்கல் செய்திருப்பதை விட (Hindu), மெயின் (Mall), பத்திரிகைகளில் உட. "ஜி. டி. நல்லு தாக்கல் செய்திருக்கிறார்" என்று சொல்லி எழுத்திலிருந்து கொடுத்திருக்கிறது. இதைப் பார்த்துப் போது, அந்த மானத்திற்கு ஆவிரகமாகியவராகியவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அந்தந்த அபிப்பிராயத்தையும் எவ்வளவுக்கு ஒத்துவரும் என்று சொல்லுகிறார்கள்! நான் ஒருவர் முட்டுக்கையாகியவர்கள் எவ்வளவுக்கு ஒத்துவரும் என்று சொல்லுகிறார்கள்! நான் எந்தக் கட்டிலும் சொல்லுகிறேன். ஆனால் எந்தக் கட்டிலும் இல்லாமல் நான் சொல்லுகிறேன் அல்லது வேறுபாடுகளோ அல்லது, எப்போதும் அல்லது உத்தரப்பதில்.

மேலே சொன்னபடி ஓட்டுவோரு இடத்திற்கும்
பொய் உபயோகங்களும் மற்ற இடங்களிலும்
பெயர்த்து உண்டாகும் மதுபானங்களையும் மனக்
காப்புக்காகவும் தவிர்க்க விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் கீழ்க்கண்ட ஒட்டுமொத்தமாகவும் உதகைப் பதிப்புக்கடைய ஒட்டுமொத்தமாகவும் கொடுத்தது, அதனும் வாயது தொத்துக்கு என்னும் முடிபுமாய் என்னவென்று சொல்லுக. சொல்லுக என்னும் சொல்லுக்கு கொடுத்துமென்று,

அந்த இடங்களில் தகுந்த வசிக அபிவிருத்திகள்
 கிடைக்காமலே அந்த இடங்களில் வான் விமானத்
 போக்குவரம் என்பதையும் தெரிவித்துத்
 கோங்கிறேன்.

செய்தது,
21-11-51

G. D. NAIDU

மலர் 11
இதழ் 18

1951 ஏப்ரல் 2

பதிப்பு 18

கட்டுப்பாடு கட்டு!	(தலைப்புகள்)	...	5
'தாய்களும் நித்திரையும்!'	சான்றிதிர	...	6
இரண்டாவது காரணம்	...	...	7
பொன்னிலின் செங்கு	கவி	...	9
அட்டைப்பாட்டு விளக்கம்	...	...	16
புது கோவில்தம்	சங்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்	...	17
திட்டம் வேண்டும்	வெங்கு	...	18
சமர்த்து அம்பி (பாப்பா மலர்)	விஜயம்	...	20
செங்க வேட்டை	சாமா	...	22
படுகை பம்பாய்!	டி. வி. சாமாநாயகம்	...	24
வனஜாவின் மன்னி	வி. எஸ். ஆர்.	...	27
ஆரோகிய சகலம்	வி. என். குமாரசாமி	...	31
சாஜானி மடம்	சி. ரா. கோபாலன்	...	35
புகழ்தல் பாருங்கள்!	...	...	39
குறை நித்திரை!	விமலன்	...	40
மொட்டைக் கடிதம்	ஜடாநாதன்	...	45
மத்திய தேவதாசம்	ஜெயமணி	...	49
புதுக் குடித்தனம்	கமலபதி	...	51
என்ன சத்தம்?	கவுசல்யம்	...	54

"கவி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பத்தியான பெயர்களே ;
சம்பவங்களும் உற்பத்தியே.

கல்யாண வைபவங்களுக்கும்

கடவுள் வழிபாட்டிற்கும்

இனியமணம் கமழும்

31

301

3001

ஜவ்வாது

புக்திகள்

நகரங்களுக்கும்
புராணக் கட்டிடக்கட்டிடம்
ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் தேவை

மதராஸ் இல் :
228/10, கோவிந்தம்ப
தாயக்கன் தெரு.

S.V. முருகேசன் அன் பிரதர்ஸ்

மதுரை * மதராஸ் * பெங்களூர் ஸ்டி.

சென்னையில் எல்லா டி. டி. அரி. எஸ். பிராஞ்சுகளிலும் கிடைக்கும்

திரைமீட்த்தயார்..

அனோஸ்யேட்ட பிராடக்ஷன்ஸாரின்

அம்மா

காம்பி

லலிதா... ரி.எஸ்.ஸ்ரோஜா... சாந்தகுமார்

திக்குரிசீ... எம்.என்.கம்பியார்... சுவரராஜ்... டி.பாலகம்பீரமணியம்

ஸ்டூடியோ... வாஹினி . . . டைரக்டஷன்... கே.வேம்பு

அனோஸ்யேட்ட பிராடக்ஷன்ஸ் 11, கோலகத்திஞ்ஞ ரோட், தி. தகர், மதராஸ்-17

கல்கி

மார்ச் 11

தமிழ்த் திருநாடு தங்கைப்—பெற்ற
தாயென்று கும்பேடி பாப்பா —பாப்பா

இதம் 18

கட்சியாகட்சி!

நீலக் குதிய அவிழ்த்து பறக்க, அங்கவென்றாம் தெறித்து பறக்க, மூக்குக் கண்ணாடி ஒரு காதிலிருந்து பெயர்ந்து தொங்க, தழுவின இடுப்புத் துணியை ஒரு கையால் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு, மேல் மூக்க மேல் மூக்க வாங்க, விவரிக் கிருவிருக்க, ஒரு நட்புடனான மனதுடன் அவரை அவராகவே பூர்வோதனமும் அவர்க ளிடம் வந்து சேர்த்தார்.

"ஐயா, பொதுஜனம் அவர்களே! வரப் போகும் அனாதைத்தாய்மான் பொதுத் தேர்தலில் தங்களுடைய நிவ்வமான திருவாக்கை அடிமேல் அபேட்சிக் கிறேன்!" என்று.

"நீ எந்தக் கட்சி, ஐயா?" என்று பொதுஜனம் கேட்டார்.

"இது என்ன இப்படிக் கேட்டுக்கொள்? என்னுடைய கட்சியையும் என்னை யும் தெரியாதவர்கள் இந்த அரசாங்க பதினாறு உடைத்திலும் உண்டா? தெற்றுக்கூடப் பத்திரிகைகளில் 'அவுட்' ஆகியிருக்கிறதே? 'சைம் புயன் உத்தரவா திமீ' மோட்சக் கட்சி' தான் என்னுடைய கட்சி" என்று.

"ஓமோ! அப்படியா? பெயரைக் கேட்கும் போதே மூக்கத் திணறி சேழி யில் தூக்கிப் போடலாம் போகிறுக்கிறதே? கட்சி எப்போது ஏற்பட்டது?"

"முந்தா தான் இராத்திரி அரித்த ஜாம தோத்திரக் கோட்டான் உத்தரம் வேலை யில் ஸ்தாபித்தேன். ஆகவே, கட்சி ஏற்பட்டு, பத்து ஜாமம், எழுபத்தைத்து நாழிகை, ஆயிரத் தெண்ணாறு நிமிஷத்துக்கு மேல் ஆகியிட்டது....."

"தங்கன் கட்சியில் இப்போது எத்தனை அங்கத்தினர் இருக்கிறார்கள்?"

"தான் ஒருவர்தான் இப்போது அங்கத்தினன். என்னுடைய பாரியான தந்தை தான் பார்த்து அங்கத்தினனாய்ச் சேர்க்கலாம் என்று பார்க்கிறேன்."

"தங்கன் கட்சியின் சார்பாக மோத்தம் எத்தனை அபேட்சகர்களோத் தேர்த லுக்கு திறத்தி விடுக்கிறீர்கள்?"

"எழு அபேட்சகர்களே திறத்தி விடுக்கிறோம்!"

"வாச் வாச்?"

"தான் ஐந்து தொகுதிகளிலும், என் மனைவான் இரண்டு தொகுதிகளிலும் அபேட்சகர்களாக திற்கிறோம்."

"அபே அப்பா! பிரதமராக விடுக்கிறதே! தங்கன் கட்சி தேர்தலில் வெற்றி பெற்றால் என்ன செய்வதாக உத்தேசம்?"

"அதைத்தான் கட்சியின் பெயரிலேயே குறிப்பிட்டுவிடுகிறோமே? என்னாருக் கும் ஓரோடியாகத் திமீ மோட்சம் கொடுத்து விடுவோம்!"

"என்னாருக்கும் எப்படித் திமீ மோட்சம் கொடுப்பீர்கள்?"

"அது எங்கன் கட்சி இரகசியம். அதைப் பிள்ளைக் வெளியிடுவோம்."

"சொம்ப எத்தோதும்; எனக்கு இப்போது திமீ மோட்சம் அடைவதாக உத்தேசம் இல்லை. இன்னும் சில காலம் இந்தப் பூமியில் உயிரோடிருந்து கஷ்டப் படுவதற்கு விருப்பம். ஆகையால் மோட்சம் முழுமையையும் தங்கனே வைத்துக் கொண்டு அதுபவிக்கலாம்."

இதைக் கேட்ட திமீ மோட்சக் கட்சித் தலைவர் மிக வெகுண்டு, "இந்தப் பொதுஜனத்துக்குப் புத்தியே வரப் போவதில்லை. கங்கிரஸ்காரர்களே மறுபடியும் தேர்தலில் ஐயித்து வந்து பொதுஜனத்தை தங்குயிக் கஷ்டப்படுத்தட்டும்!" என்று சாபம் கொடுத்து விட்டுப் போனார்.

அடுத்தாற்போக, இன்னொருவர் வந்தார். அவர் தலைமீள் ஒவ்வொரு சோம மும் ஒரு கட்டியைப் போல் குத்திட்டு தின்றது. நாடி பிசைகன் பரவலாகவும் பங்காச மாகவும் இருந்தன. எங்கன் கொன்றிக் கட்சிதடையப் போல் சிவத்து பிரகாசித்தன.

"ஒழிக ஒழிக! பணக்காரன் ஒழிக! ஏழை ஒழிக! முதுகாளி ஒழிக! தொழிலாளி ஒழிக! நீ ஒழிக! என் ஒழிக! தொழி பொதுஜனம்! உமது வேட்கை எங்கே கொடுக்க வேண்டும். கொடுப்பீரா! மாட்டீரா! கொடுக்காவிட்டால் உயிதம விட்டுப் போவதில்லை. உம்முடைய கைவி விருத்த வேட்கையைப் பிடுங்கிச் சரி சமமாகப் பங்கு போட்டுக் கொடுத்த விடுவோம்."

"அட உடவுமே!....."

"ஆ! சிறுத்தும்! அந்தப் பங்குதான் பெய்தாகச் சொல்ல வேண்டாம்!"

"பொறு, ஐயா! எனக்கு என்று வேட்டு ஒன்றுதான் இப்போது இருக்கிறது. அதையும் பிடுங்கிப் பங்கு போட்டு விடுவதாகப் பயமுறுத்துகிறீர்! உங்கள் எட்டு ஐயத்தாக இன்னும் என்னைச் சொல்கிறீர்?"

"ஆறு அடிவால் அரிசி தேவையா ஒழிப்போம்."

"அதையும் ஒழித்து விடுகிறீர்கள்! அப்படியே!"

"எய்வோருக்கும் இருபத்து ஈழ அடிவால் கொடுப்போம்!"

"ஒரு காணிக்கை! மாதத்துக்கா!"

"தவிர ஒன்றும் கிடையாது. மறுபடி கிடைக்கும் வரையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்."

"அந்த இருபத்து ஈழ அடிவாலைத்தான் எப்படிச் சம்பாதித்துக் கொடுப்பீர்!"

"அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொடுப்போம்."

"பிடுங்குவதற்கு ஈழவரிடமும் அதிகம் இல்லாவிட்டால் என்ன சொல்கிறீர்!"

"பாதிபைசா கொள்ளப்படி 'தனி ஒருவனுக்கு உணவிற்கு என்ன துஷ்டமே அழிந்திருவோம்'."

"எப்படி அழிப்பீர்!"

"ஒரு ஏறுப்புப் பணவையில் 'துவம்' என்று வெகுவாகச் சாக்கியவிரும்பு எழுதவோம். உடனே அதை அழித்து விடுவோம்."

"துவத்தை அப்படி அழித்து விடுவதில் எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. போய் வாருங்கள்!"

ஐயர்களுவதாக இக்கொருவர் ஸ்ரீ பொதுஜனத் தின் வேட்கை அப்போதிருந்த வந்து கோரினார்.

"நீங்கள் எத்தனை கட்சி!" என்று பொதுஜனம் கேட்டார்.

"என்ன ஐயா, தெரிவாதபடியே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்! எட்டியின் பெயர் கொண்டு இன்னும் மாதத்துக்கு மேலாகப் பத்திரிகைகளில் ஐயாமல் அடிபட்டு வருகிறதே! தூறு வருஷத்தில் பட வேண்டிய அடிக்கை பெய்வாய் இன்னும் மாதத்தில் பட்டு விட்டதே! நீங்கள் திடம் எத்தனை பேர் எங்கள் கட்சிக்கு வருகிறீர்கள்! எத்தனை பேர் திரும்பிப் போகிறீர்கள்!....."

"ஐயோ! தாங்கள் எங்கே உங்களைப் பட்டி எட்டி வைக்கச் செய்தீர்கள்!"

"ஆமாம்; எங்கள் எட்டியின் பெயரை எங்கே விட்டிருக்கச் செய்துப் கொடுத்தீர்களே! ஆகையால் உங்கள் வேட்கையையும் என்னைக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும்."

"உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்!"

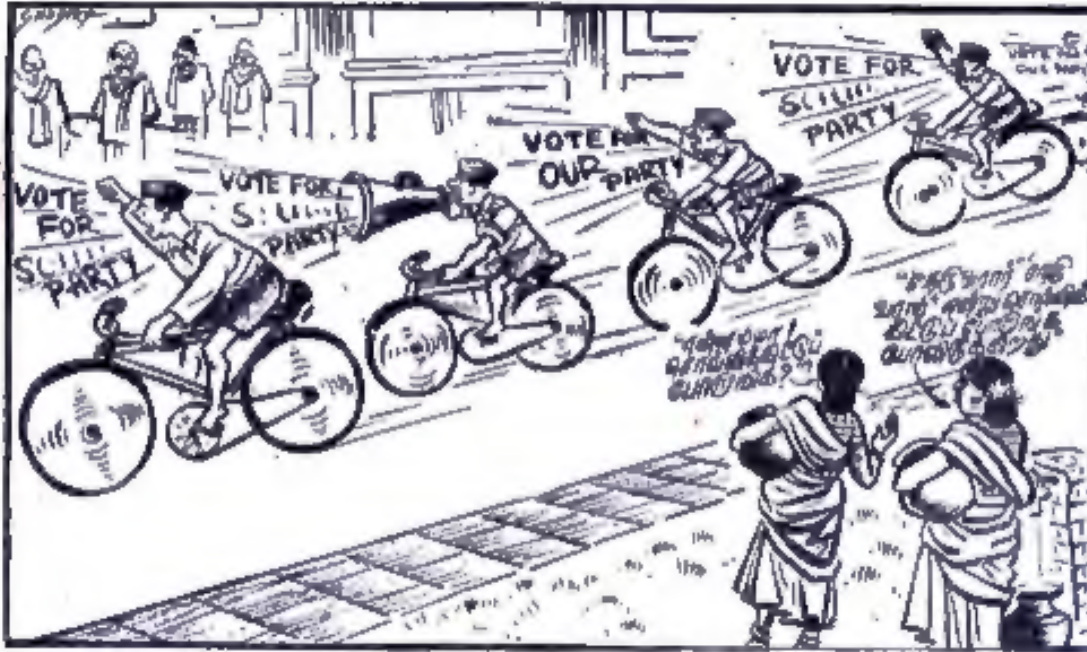
"எங்கிறைக்காரர்களை விட்டடித்து விட்டு எங்கள் மந்திரிகளாவோம்."

"எங்கிறை மீது என் அன்புவு கொள்கிறீர்!"

"எங்கிறைத்தான் கம்முடைய கஷ்டங்களுக்குக் கொல்லும் ஈழனம். எங்கிறைத்தான் எனக்கு மந்திரி வேலை கிடைக்கவில்லை. எங்கிறைத்தான் தான் ஊரில் பஞ்சம் தலையிடுவதாடுகிறது. எங்கிறைக்கு வேலை என்னு புறா ஒடி விட்டது. எங்கிறை என்னைப் போகிறது சீரமை. எங்கிறை எதைக் குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டு மறு காலமும் பார்ப்போம்."

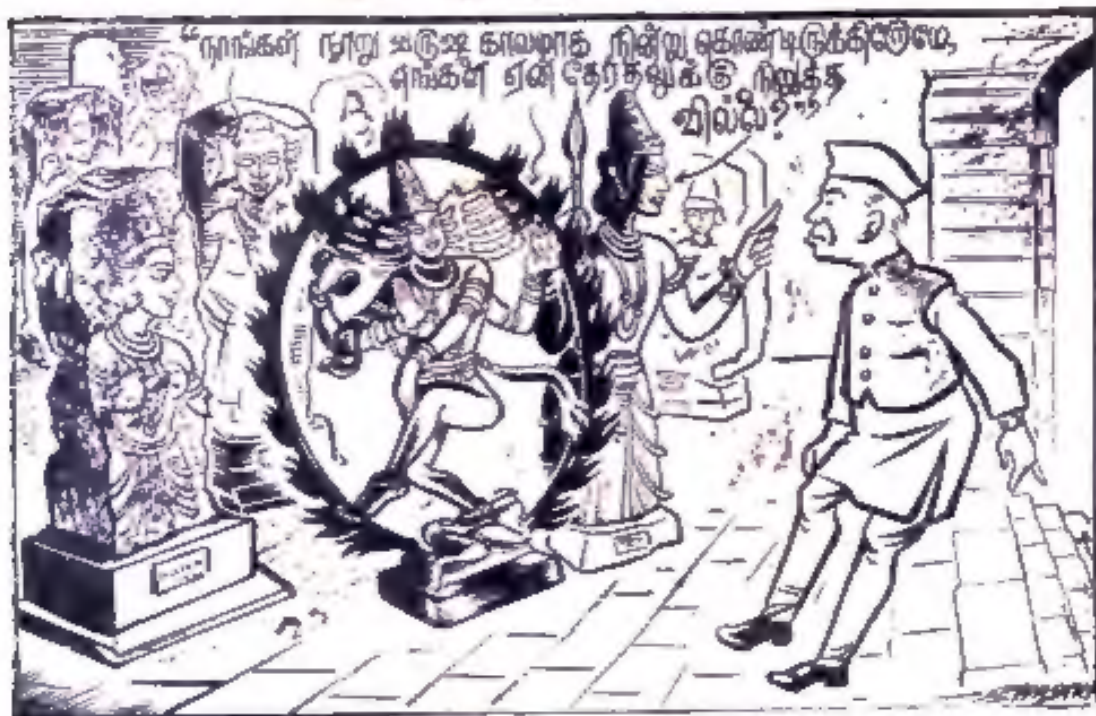
"எங்கிறைத்தான் என்னைப் போகிறது! நீங்கள் எத்தனைக் குழி தோண்ட வேண்டும்!"

சென்ற வாரம் நிகழ்ந்தது!

சென்ற வாரம் சென்ற நாளின் விதிகளில் ஆய்வுத்திட்டம் "எங்கள் கட்சிக்கு வேட்டுப் போடுங்கள்" என்று உத்தேசிப்போது காசியின் ஊரிலுள்ள சென்றார்கள். அதற்குக் கேட்டுச் சில பெண்களிடம் பேசிக் கொண்டது தமது சித்திரங்களை வரிக் விடுத்தது!

இது ஐயாஜாதிக்கொரு கோவிலாக விளங்கும் சோழநிலத்தியோடு இத்தியாவின் குதும் குதும் கதையிடம்
மட்ட கோவிலு விளங்கியதின் தருமது ஆண்டு விழாவுக்குத் தலைமை வகித்த நடத்தி வைத்தார்.

“நேற்று வரையில் கங்காநகரம் இருந்ததேமே
என்ற அபிமானத்தினால்தான். பெரிய குழியாகத்
தொண்டிப் புதைத்தல் என்றி டிங் கிடுமேமே,
மேலதிரும் பேரில் ஐரவாணியைக் கேளுகின் சிறு
வைப் பிரதிஷ்டை. சேர்மேமே!”

"பயே பயே! காவிரியாக்குச் செல்வது இருக்கட்டும்; மகிஷாசூரன் என்ன சென்றான்!"

“மகிழ்ச்சியை என்னென்ன வெளிப்படுத்தும் அந்த
வெய்யாழி செய்வோம்!”

“கண்டிப்போல் வேண்டுமென்கனக்குக் கண்டி”

“அவர்தேவரம் வேண்டுகிறான்” என்று அவர்
தேவரம் உண்டு; அவர்தேவரம் வேண்டாதவர்

அனுக்குக் கண்டிரோதம் இக்கீட; சாமான் வீதியு
முதலாக வெள்ளம்மேல்பயர்களுக்காக குறைப

பெயர்; கூட்ட வேண்டுமென்பவர் அங்குக்கு கூட்டு
பெயர் கொடுப்பதற்கு வேண்டி வேண்டி வேண்டி

தேசம்: மதுரைக்கு தென்நோக்கில் தென்மேற்கு நோக்கில்
இருள்: தென்மேற்கு நோக்கில் தென்மேற்கு நோக்கில்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது கீழ்க்கண்ட அம்சம்

“சந்திரோதயம்; இப்பொழுது சூழ்ச்சிக்குத் தயார்
நீட்டுங்கள் என்று சொன்னால் உடனே தயார்

நீட்டுவதில் அங்கம் வாய்ந்திருக்கிறீர்கள். நீட்டுவதில் அங்கம் வாய்ந்திருக்கிறீர்கள். நீட்டுவதில் அங்கம் வாய்ந்திருக்கிறீர்கள்.

“பெரியாருக்கு நன்றி!”

“எதுதான்! ஸ்ரீராம! நீங்கள், பாதிக்கலாம்.”

கனக் கனக் டயர் எட்டுத்தரத் கொஞ்சம்
தயக்கிக்குத். பொதுஜனத்தின் மூலத் தேர்த்
தக்கதப் டயர்களுகிட்டுச் சேரலி விட்டார்.

2) பொதுவாக மொத்தம் பதினேழு கட்சிகள்
கம்சென்னை மாகாணத்தில் பொதுத் தேர்தலில்
போட்டியிடுகின்றன. எம்மளவும் தேர்தல் உட்கார்
போட்டுப் பொது ஜனத்துக்குத் தீர்வளிப்பை
உண்டு பண்ணத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். பொது
ஜனம் கொஞ்சம் தீர்வளிப்பை அனுபவித்தாலும்
தீர்வளிப்பீது; எம்மளவோ பொறுத்துக் கொண்
முடியுமவர் இதைவும் பொறுத்துக் கொள்வார்.

ஆனால் இந்தக் கச்சைகளிலும் காய் கமது மனது குழம்பினிட மட்டும் இடம் கொடுக்கக் கூடாத கச்சை போடுகிறவர்கள் எல்லாரும் போடட்டும். கரது செவிதடுத்தது கச்சை போடட்டும். தலை கார்போடு கரது வலியையும் சேர்த்து அதுபயிற் போய் காய் போடட்டும் போட வேண்டியது யாருக்கு எப்பதில் மட்டும் எம் மன கருதியை வேறிட கச்சைகள் மாதிரிதான் ஓடிக்கூடாது.

இரண்டாவது காரணம்

விசும் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வந்த அபிப்பிரேயசங்கத்தோடும் மக்கள் தங்கள் வேட்புமடக் கொடுத்த வேண்டுகுமென்பதில் என்னவாயிற் சரிதெரியில்லை. இதற்கு முன்பு முனிசிபலமைசரேவரைங்கள் இருக்கின்றனர். அவை கருமாறு :-

1. தலைவரின் தகுதி.
2. கட்சிகளின் செயல்திறமை.
3. அபேட்சகர்களின் தராதரம்.

மேலே குறிப்பிட்டிருக்கும் மூன்று காரணங்
களால் முதல் காரணத்தைப் பற்றிக் கொன்ற இத்
தமிழ் எழுதியிருக்கிறோம். இந்தியா தேசத்திலுள்ள
நியாயம் எவ்வப்பந்திருத் தந்தமையால் ஐயாவா
லாவதென்பதென்ப தகுதி வாய்ந்தவர் யாரும்
இல்லை. அங்குடைய தகுதியில் பற்றில் ஒரு பங்கு
உண்டாய்வுமே இல்லை. ஐயாவாலைவல்லவ
ரென்கை விட்டு மற்றக் கட்சிகள் தக்கவர்களை என்
னவிடப் பார்த்தால் யாருமில்லை. புகைக்கும் உலக

வித்தியாசம் இருப்பது தெரியும். காங்கிரஸுக்கு போட்டுக் கொடுப்பதிலும் தான் ஜவாஹர்லால்ஜி யின் தலைமையோடே இருக்க வேண்டும். இந்த ஒரு காரணமே எங்குப் போதுமானதாகும். என லும், இரண்டாவது காரணத்தைப் பற்றி இங்கே சிறிது கூறக்கூலாம்.

இந்தியாவுக்கு விடுதலை காங்கிரஸ் கொடுத்த சந்தர்ப்பம் காங்கிரஸ். காங்கிரஸும் போதுத் தேர்தலில் வயது வந்த மக்களுக்குமேல்மேல் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டியது காங்கிரஸ் சந்தர்ப்பத்தில்தான். சென்ற அறுபது ஆண்டு காலத்தில் இந்தியா தேர்தல் அமைத்திருக்கும் ஒவ்வொரு முன் தேர்தலுக்கும் காரணமாகது காங்கிரஸ். தராளாய் கொண்டுள்ள முறையில் மக்களை காங்கிரஸ் தராளாய் இந்த நாட்டில் மக்களைத் தராளாய் போற்றி வளர்த்த சந்தர்ப்பம் காங்கிரஸ். இதை வெல்லாமல் எம் மறக்கவேண்டியது.

சமீபத்தில் காங்கிரஸ் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றித் தராளாய் காரணமாகக் காங்கிரஸ் நடத்தியவர்களும் காங்கிரஸ் வளர்ச்சிதான். குறைபாடுகள் குறிப்பிட்டு அவைமேல் வருத்தியவர்கள் தான் ஜவாஹர்லால்ஜி. இந்த யாதிச் சூதம் போட்டுவியல் எடுப்பட்டுத் தங்கித் தானே துப் கைப் படுத்திக்கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் பிரபந்தம் செய்வதற்கு உலக சந்திரத்தில் வேறு உதாரணம் சொல்ல முடியாது.

இந்த ஆதம் கோதீஸ் காரணமாக, காங்கிரஸில் புத்திருந்த குறைபாடுகள் பல விவையப்பட்டிருக்கின்றன. பரக்கியுள்ள குறைபாடுகள் விவரத்தில் போதுத் தேர்தல் முடிந்ததும் முடிவப்போவதாக ஜவாஹர்லால்ஜி உறிவிருக்கிறார். ஆகையால் சிறிய குறைபாடுகள் எல்லாம் காங்கிரஸின் மீது போன்ற மனிதமையால் எம் மறக்க முடியாது.

காங்கிரஸ் சந்தர்ப்பம் ஒன்றுதான் ஏதே குறைபாடு எல்லாத் தேர்தல் சந்தர்ப்பங்களிலும் அபெட்சிக்கான சிறுத்தியைத்திருக்கிறது. மற்றக் கட்சிகளால் அது முடியவில்லை. மொத்தத்தில் அகாலவாசி சந்தர்ப்பங்களுக்கு உட மற்றக் கட்சிகள் அபெட்சிக்கான சிறுத்தி இல்லாவிடும். இவ்விருத்தே காங்கிரஸ் சந்தர்ப்பத்தில் பலம் வெளிப்படுகிறது. இந்த பலம் காங்கிரஸுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது? மக்களின் ஆதரவில்தான் ஏற்பட்டது. மக்களின் ஆதரவில்தான் பலம் பெற்ற காங்கிரஸ் சந்தர்ப்பம் மக்களின் கைகளில் இருக்கிறது புத்திக்களிக்க முடியாது.

மற்றக் கட்சிகள் அத்தத்தக் கட்சி சிலவளின் ஆதரவிற்கு உட்பட்டவை.

காங்கிரஸோடு போதுதான் அபிப்பிராயத்தில் ஆங்கிலத்துக்கு உட்பட்டது.

காங்கிரஸுக்கு வேறுத் திட்டம் இருக்கிறது. காட்டில் இருந்த அறிவாளிகள் கோத்து காங்கிரஸ் தலைமையான ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைத் தயாரித்து நாட்டு மக்களின் மூலத்தில் சமீப்பித் திருக்கிறார்கள். அதை சிறையென்றி கவந்த காட்டில் பொருளாதா சமீப்பித்ததும் பெருக்கு வதே அடுத்த ஐந்து வருஷத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி யில் முக்கிய வேலை எம் து ஜவாஹர்லால்ஜி அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கொள்ளி வருகிறார்.

மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் ஏதேதோ ஆரம்ப பந்தங்கள் போடுகிறார்கள் தலை, இதைச் செய் வேண்டும், இப்படிச் செய்வோம் என்று திட்டமாகக் கொள்கின்றனர். கொள்கி விடுகிற அளவில், காங்கிரஸ் சந்தர்ப்பம் அபித்தக்கார இருக்கின்றன.

காட்டில் சிறிய வருஷப்பாசிக் கைத்துக்காவை, சிறிய கடத்ததாரிக் போட்டுகளைப் பெறுவதற் காவை மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் திட்டம் போடு கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்றுதான் தேர்த லில் மொத்த வேடித்துக்காவைத் திட்டம் போட்டு வருகிறது.

காங்கிரஸ் தன் வேறுத் திட்டத்தை அமுதுக்குக் கொண்டு வருவதற்குச் சட்ட சம்பந்தமான அறிவியல் பூர்வமான இராஜ யாட்சியை மேற் கொள்ள வருகிறது.

மற்றக் கட்சிகள் எந்தப் பாதையைக் காக்க கொள்ளும் என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. கட்சியில் மொத்தத்தை சிறையென்றுவந்தகா கட்டில் கைத்துக்கையும் முடிப்பதையும் விளக்கி கையில் கட்சிகள் மூல் காரணமென்பது அவற் றில் உடையுக்காவைத் வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்னும் ஒரு பெரிய வேடிக்கை என்னவென் றும் காங்கிரஸைத் தலை மந்தரையக் கட்சிகள் தங்கள் பாதையைத் காக்க கட்சித் திருக்கின்றன. கோத்த திட்டத்தில் பெரிய தேர்தலில் துடிக்க லாய் வந்திரு உடையிக்கை மற்றக் கட்சிகளுக்கு இடம். என்னவோ, ஒன்றோடொன்று கோத்து லாய் திட்டம் முடிக்கின்றன.

போது உடையக் கட்சியில் வறிகள் எங்குப் பிடிக்கப்பட்டாலும் அவற்றின் உயர்ந்த இயல்பி வற்றில் எங்கு எம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த எம் பிக்கை இப்போது தெரிவிட்டது. திராவிடக் கழகத்துடன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறவு கொண் டிருக்கிறது போன்ற அரசியல் தமைய் வேறு ஏதேனும் இருக்க முடியுமா? "இந்தியா என் தும் அகாலவாசி விடுக்க வேண்டும்; இவ்விருக்காரக் கோ எம்மை எம்மென்றும் ஆண்டு வர வேண் டும்" என்னும் கொள்கையுடைய கட்சியின் காங்கிரஸுதான் திராவிடக் கழகத்தினர். இந்தியா கத்திரிப் பெற்ற உப் திவத்தில் கருப்புக் கொடி போட்டுத் துக்கம் கொண்டாடியவர்கள். புதிய சமீபம் அமுதர்ப்பத்தை சிறையெட்டுப் போவதாகக் கொள்ளும் போது உடையக் கட்சியைத் அத்த கையுக்காட்டில் ஒன்று கோத்திருக்கிறார்கள் என்னும், அக் கட்சியில் இயல்பில் பருகுதியில் விழுந்த விட்டது என்று ஏற்படுகிறது.

கோதுவிருக்க டாட்டர் அபிப்பிராயக் அதுபத்தக் கட்சியுடன் கட்சித் கோத்திருப்பதும் அகாலவாசி வேடிக்கையான காங்கிரஸ்தான். புதிய பிரஜா கட்சிக்காரர்கள் பற்றியோ கொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்கள் யாரோடு வேண்டு மானாலும் உடையக் கோத்த தயார். ஆனால் அவர்களுடன் கோதுவிருக்கிக் கண்டு பிடிப்பது தான் கைப்பாடுகிறது.

மற்றும் பல திட்டம் துள்ள கட்சிக்காரர்கள் காங்கிரஸை எதிர்ப்பதற்காக அகாலவாசி 'ஐக்கிய முன்னணி' ஏற்படுத்த முடிந்தவருகிறார்கள்.

இந்தக் கட்சிகளில் கட்சித் கோத்தகையைப் பார்க்கும்போது ஒன்று தெளிவாக விளக்குகிறது. காங்கிரஸை எப்படியாவது கோத்துப்பது ஒன்றுதான் இக்கட்சிகளில் முக்கிய கோக்கம். அத்தகை எது வேண்டுமானாலும் செய்பத் தயார். மற்றப்படி இயல்பில், திட்டம், கொள்கை எல்லாம் வெறும் பெருத்ததான்.

இப்படியாக எந்த விதமாகப் பர்த்ததாலும் தேர்தலுக்கு சிறுத் கட்சிகளுக்குள்ளே காங்கிரஸ் கட்சிதான் போதுமக்களின் ஆதரவுக்கு உரியது என்று ஏற்படுகிறது.

ஆகையால் இக்கால யாட்டுச் சந்திரம் போற்றத் பெட்டியில்தான் போது மக்கள் தங்கள் வேட்டுக்களைப் போட்டு வேண்டும்.

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 47

பேய்ச் சிரிப்பு

இளவரசரும் பூங்குழியும் யானை மீது ஏறிச் சென்ற பிறகு, பின் தங்கிய வர்களுக்கு என்ன வேந்தது என்பதை நாமும் வேயர்களுக்குச் சொல்லக் கூடையப் பட்டிருக்கிறோம்.

“யானைக்கு மதம் பிடித்து விட்டது!” என்று சேனாதிபதி கூச்சலிட்டதைக் கேட்டு மற்றவர்களும் அப்படியே முதலில் நம்பினார்கள். யானையைப் பின்பு தொடர்ந்து குதிரைகளை வேகமாக விட்டுக் கொண்டுபோகப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அது இயலாது கசரியமாயிற்று.

‘யானை இறவுத் துறையை அடைந்ததும் அவர்களுடைய பிரயாணம் தடைப் பட்டு விட்டது. வழக்கம்போல் எல்லாருக்கும் முதலில் சென்ற

வந்தியத் தேவனுடைய குதிரை அக்கடல் துறையில் இறங்கிப் பாய்ந்து சேற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டது. மிக்க சிரமப் பட்டு அதை வெளியேற்றினார்கள். ஆனாலும் குதிரை இனிப் பிரயாணத்துக்குத் தகுதியில்லை யென்று ஏற்பட்டது.

சேனாதிபதி பூதிவிக்கிரமகேசரி இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் தலையில் தலையில் அடித்துக் கொண்டார். “என் வாழ்க்கையில் இம்மாதிரி தவறு செய்த தில்லை. எல்லாரும் சும்மா நிற்பதில்லை! என்ன செய்யலாம்? இளவரசரை

எப்படிக் காப்பாற்றலாம்? யாருக்காவது யோசனை தோன்றினால் சொல்லுங்கள்!” என்றார். அப்போது ஆழ்வார்க்கடியான் மூன்வந்து

கஸ்கி

"சோதிபதி! என்ரு ஓன்று தோன்று
மெது! சொல்லுமோ?" என்ருன்.

"சொல்வதற்கு எல்ல வேளை பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறாயா? சித்திரம் சொல்!"
என்ருர் சோதிபதி.

"இவ்வரசர் சென்ற பாளைக்கு உன்
கையில் மதம் பிடிக்கவில்லை....."

"என்ன உளறுகிறாய்? பின் றை
பாருக்கு மதம் பிடித்தது? உண்டா?"

"ஒருவருக்கும் மதம் பிடிக்கவில்லை.
நாங்கள் வேண்டுமென்று பிரயாணத்
தைத் தாமதப் படுத்துகிறீர்கள் என்ற
சந்தேகம் இவ்வரசருக்கு உண்டாவி
விட்டது. அதனால் எம்மை விட்டுப்
பிரிந்து போவதற்காக பாளைவை அப்
படித் தூண்டிவிட்டு வேகமாகப் போய்
விட்டார். பாளைவைப் பழக்கும் வித்தை
யின் சகல இரகசியங்களையும் அறிந்தவர்
இவ்வரசர் என்பதுதான் கம் எல்லா
ருக்கும் தெரியுமோ?"

இது உண்மையா யிருக்கும் என்று
சோதிபதிக்வும் பட்டது. அவர் உன்மை
சிறிது சிம்மதி அடைந்தது.

"சரி; அப்படியே யிருக்கட்டும். ஆனால்
எம் தோண்டைமாளுத்தின் முகத்
துவாரத்துக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும்
அல்லவா? அங்கே உட்ப்பது என்ன
என்ருவது தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்
அல்லவா?"

"போக வேண்டியதுதான். கடற்கழி
யின் ஓரமாகச் சென்று எங்கேயாவது
படகு கிடைத்தால் அதில் ஏறிக்கொண்டு
தான் கடத்தாக வேண்டும். அல்லது
பார்த்திபேந்திர பல்லவரின் கப்பல் வரும்
வரையில் காத்திருக்கலாம்."

"வைக்குவாரே! சீர் பொய்வாதவர்.
இவ்வரசரிடம் இப்படி ஏதாவது சொல்லி
விட்டீர் போயிருக்கிறது."

"சோதிபதி! இந்தப் பிரயாணம்
கிணம்பிவழியிலிருந்து ஏன் இவ்வரசருடன்
போவே இல்லை."

இதன் பிறகு அவர்கள் அந்தக் கடற்
கழியின் ஓரமாகக் கிழக்கு கோக்கிச்
சென்ருர்கள்.

சென்ற அத்தியாயத்தில் வெளிப்பாடு
யிருந்த படங்களிலிருந்து சேயர்கள் இவங்
கைத் தீவின் வட பகுதியின் இயல்பை
ஒருவாறு அறிவித்திருக்கலாம். இவங்கை
யின் வடக்கு ஞாலைப் பகுதிக்கு அந்
தரளில் நாகத்தீபம் என்று பெயர் வழங்
கியது. அந்தப் பகுதியையும் இவங்கை
யின் மற்றப் பெருங் பகுதியையும் இரு
புறத்திலிருந்தும் கடல் உட்புகுந்து பிரித்
தது. ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு

பகுதிக்குச் செல்லும்படியாகக் கடற்கழி
யிக் குறுகியிருந்த இடத்துக்கு 'யாளை
இறவு'த் துறை என்று பெயர். சில
சமயம் இத்துறையில் தன்னார் குறைவா
யிருக்கும். அப்போது கலையாக இறங்
கிக் கடத்து செல்லலாம். மற்றச் சமயங்
களில் அதைக் கடப்பது எளிதன்று.
படகுகளிலேதான் கடக்க வேண்டும்.

அந்தச் சமயத்தில் இவங்கைக் கடற்
கரையோரமாக இருந்த படகுகள் எல்
லாம் பெரும்பாலும் மாநோட்டத்துக்
கும் திரிநோண மணக்கும் சென்றிருக்
தன. என்ருதும், தப்பித்தவறி எங்கேயா
வது ஒன்றிரண்டு படகுகள் இருக்கலாம்
என்று எண்ணிச் சோதிபதி முதலிய
வர்கள் பார்த்துக் கொண்டே சென்
ருர்கள். கடைசிபாக மீன் பிடிக்கும்
வகையுடைய சிறிய படகு ஒன்று
கிம்பியது. அதில் படனோட்டி ஒருவனே
யிருந்தான். அவனும் முதலில் வரமாட்
டென் என்று தகராறு செய்தான். வேட்
கிறவர் சொழ ளாட்டுச் சோதிபதி
என்று தெரிந்துகொண்டு சம்மதித்தான்.

படகில் ஏறிக் கடல் கால்வாயைக்
கடந்தார்கள். ஆனால் பிறகு எப்படித்
தோண்டை மாளுத்தின் முகத்துவா
ரத்தை அடைவது? காட்டு வழியில்
கடந்து போய்ச் சேர்வது கலையன்று.
அங்கே நேரமும் ஆகும். ஆகையால்
அதே படகை உபயோகித்துக் கிழைக்
கடற் கரையோரமாகவே சென்று
தோண்டைமாளுத்தின் சங்கமத்தை
அடைவதென்று தீர்மானித்தார்கள்.

என்றிரவு வரையில் படகுகாரை
கடலோரமாகப் படகு விட்டுக்கொண்டு
சென்ருன். அதற்குப் பிறகு அவன்
களைத்து விட்டான். மற்றவர்கள் உதவி
செய்வதாகச் சொல்லியும் பயனில்லை.
"இனி அடிக்கடி திரை திரும்பவேண்டும்.
மூலை முடுக்குகளும் கற்பகாறகளும்
அதிகம். பாகறையில் மோதினால் படகு
உடைந்து கக்கு தூருகிவிடும். இனிப்
பொழுது விடித்துதான் படகு செலுத்த
முடியும்" என்ருன். சோதிபதி முதலி
யவர்களும் களைப்படைந்து போய்க்
தார்கள். ஆகையால் கரையில் இறங்கித்
தோப்பு ஒன்றில் படுத்தார்கள்.

வந்தியத்தேவனுக்கு இது ஒன்றும்
பிடிக்க வில்லை. அவன் ஆழ்வார்க்கடியா

* யாளை மதந்தகம் இந்த இடத்தில் கடலில்
இறங்கி உட்குறையாக வழங்குவதற்காக
யாக 'யாளை இறவு' என்று பெயர் வந்தது.
முதலாளத்தின் விடத்தில் யாளைகளைப் பெய்க
களில் ஏற்றி வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பிய
தாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

செரு சண்டை யிடித்தான். "எல்லாம்
உன்னுடைய வந்த விடுதலை!" என்றான்.

"என்னுள் என்ன இப்போது வந்தது?"
என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

"ஓ ஓய்வுமே மனம் விட்டுச் சொல்ல
நிலை. கடம்புரிலிருந்து நானும் பார்த்துக்
கொண்டுதான் வருகிறேன். கொஞ்சம்
சொல்வதுபோல் சொல்கிறாய்; பாதிச்
செய்தியை இரகசியமாகப் வைத்துக்
கொல்கிறாய். இனவாசர் பாண்டமேல்
ஏறியதன் நோக்கம் உனக்குத் தெரிந்
திருக்கிறதா? அதை என்னிடம் மூன்
டாமே சொல்லி யிருந்தால் நானும் அந்த

பாண்டியன்மேல் ஏறி யிருப்
பேன் அல்லவா? இவ்வளவு
கஷ்டப்பட்டுத் தேடிப்
பிடித்த இனவாசரை இப்
போது கைமூலம் விட்டுவிட்
டோமே? பழையபாறைக்
குப் போய் இனையபிராட்டி
யிடம் என்ன சொல்வது?"
என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"ஓய்வைக் கொடுத்ததும்
உன் உடமை தீர்ந்து விட்
டது. இன்னும் என்ன?"

என்றான் ஆழ்
வார்க்கடியான்.

"அதுதான்
இல்லை. இனவா
சரை இனைய
பிராட்டியிடம்
கொண்டு போ
ய்ச் சேர்த்த

பிறகுதான் என்னுடைய கடமை தீர்ந்ததாகும். சீரே அதற்குக் குறுக்கே நிற் பாய்போ விடுக்கிறேன்!”

“இங்கு, அப்பா, இங்கு! என் குறுக்கே நிற்கவில்லை. வாரிசுக்கே என் சேராதிபதியிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு என் வழியே போகிறேன்.”

“உன் காரியம் முடிந்து விட்டது. இளவரசரைப் பிடித்துக் கொடுத்தாவிடீட்டது என்று போகப் பார்த்திருவாக்கும். உன்பேரில் எனக்கு எப்போதுமே கொஞ்சம் சந்தேகமிருந்தது. இப்போது அது உறுதியாகிறது.”

இவ்விதம் அவர்கள் சிறிது நேரம் சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்த பிறகு தூங்கிப் போனார்கள். நன்றாகக் களைத் திருந்தபடியால் அடித்துப் போட்டவர் களைப் போல் தூங்கினார்கள்.

பீலபலவென்று பொழுது விடியும் சமயத்தில் படகு வளிக்கும் சத்தம் கேட்டு ஆழ்வார்க்கடியான் முதலில் விழித்துக் கொண்டான். அவன் எதிரே நேர்ந்தப

காட்சி அவனைத் திடுக்கிடச் செய்தது. கடலில் கொஞ்ச தூரத்துக்கப்பால் பாய் மரம் விரித்த மரக்கலம் ஒன்று நின்று கொண்டிருந்தது. அது பயணப் படகு தற்கு ஆயத்தமாக நின்றதாக நங்கு தெரிந்தது. அந்த மரக்கலத்தை நோக்கித் கரையிலிருந்து ஒரு படகு போய்க் கொண்டிருந்தது. அதில் படகுக்காரனைத் தவிர மூன்று பேர் இருந்தார்கள். அந்தப் படகு முதல் நான் மாலை தங்களை ஏற்றி வந்த படகுதான் என்று தெரிந்து கொள்ள ஆழ்வார்க்கடியானுக்கு அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை.

அந்த மரக்கலம் எங்கிருந்து திடீரென்று வளம்பிற்று என்பதையும் அவன் வினாவிலே ஊதித்துக் கொண்டான். அவர்கள் படுத்திருந்த இடத்துக்குப் பக்கத்தில் கடல் பூமிக்குள் குடைந்து சேன்றிருந்தது. மரக்கலம் அந்த இடத்தை ஓரளவு மறைத்திருந்தது. அந்தக் குடா விலேதான் அம் மரக்கலம் நின்றிருக்க வேண்டும். பொழுது விடிந்ததும் புறப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

அந்த மரக்கலம் யாருடையது? எங்கிருந்து வந்தது? எங்கே போவது? படகு எதற்காகக் கப்பலு போக்கிப் போகிறது? அதில் இருப்பவர்கள் யார்?

இவ்வளவு கேள்விகளும் ஆழ்வார்க்கடியாலுடைய மனதில் மின்னலைப் போல் தோன்றி மறைந்தன.

"சோனாபதி! சோனாபதி! எழுந்திருக்கன்!" என்று கூறினான்.

சோனாபதியும் வந்தியத் தேவனும் மற்ற இரு வீரர்களும் நடுக்கிட்டு விழித்தெழுந்தார்கள்.

மூதலில் கடலில் நீன்ற பாய்மரக் கப்பல் அவர்கள் கண்ணில் தென்பட்டது.

சோனாபதி, "ஓ! அது சோழநாட்டுக் கப்பல் தான்! பழுவேட்டைவாசிகள் அனுப்பிய கப்பலாகவே இருக்கலாம்! இளவரசர் ஒரு வேளை அதில் போகிறாரோ, என்னமோ! ஐயோ! தூங்கிப் போய் விட்டோமே! என்ன பிரசு செய்தோம்!" என்றார்.

பிறகு, "படகு எங்கே? போய்க் கப்பலைப் பிடிக்க முடியுமா என்று பார்க்கலாம்!" என்றார்.

அதற்குள் படகு சென்று கொண்டிருப்பதும் அவர் கண்ணில் படவே, "அடடே! அதோ போகிறது நாம் வந்த படகல்லவா? அதில் ஏறிப் போகிறவர்கள் யார்? அடே படகுக்காரர்! நீய்!" என்று இறைத்தார்.

படகுக்காரனின் காதில் அது விழுந்ததோ என்னமோ தெரியாது. அவன் படகை நிறுத்தவில்லை, மேலே செலுத்திக் கொண்டு போனான்.

இதைவெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டும் கேட்டுக் கொண்டு மிருந்தான் வந்தியத் தேவன். "அந்தக் கப்பலில் இளவரசர் போகிறார்!" என்று சோனாபதி கூறியது அவன் செவி வழியாகப் புருந்து மனதில் பதிந்தது. அதற்குப் பிறகு வேறு எந்த நிகழ்விற்கும் அவன் மனதில் இடமிருக்கவில்லை, அவன் செய்ய வேண்டியது என்னவென்பதைப் பற்றித்தான்.

ஏதேனும் சர்ப்பெகம் உண்டா? அவன் கோஞ்சுக்குக் கட்டிவிட வேண்டிய அவசியம்தான் உண்டா? இல்லையென்றால் அடுத்த சிபிஷத்தில் அவன் கட்டியபாபத்து இறங்கினான். அங்குதான் தன்னிக் கொண்டு அதிபைமகன் சென்றான். எவ்வ வேண்டியாகக் கட்டுவாரத்தில் அங்கே தன்னிகர் அதிகம் இல்லை. ஆகையால் அதி சிபிஷத்தில் வெகு தூரம் போய் விட்டான். படகின் அருகிலும் சென்று விட்டான். தன்னிகரின் ஆழம் நிமிசென்று அதிகமாகி விட்டது. தந்தனிக் கும் நிமிசை ஏற்பட்டது. "ஐயோ! நான் முழுநிச சர்ப்பு போகிறேன்! என்னைக் காப்பாற்றுகன்!" என்று கத்தினான். படகில் யாரோ சிரிக்கும் சத்தம் கேட்டது. பிறகு சிலர் பேசும் குரல்கள் கேட்டன. படகு நின்றது. படகுக்காரன் குனிந்து கூக கொடுத்தான். வந்தியத் தேவன் படகில் ஏறி உட்கார்ந்தான். படகு மேலே சென்றது.

படகில் இருந்தவர்களை வந்தியத் தேவன் ஆராய்ந்து பார்த்தான். ஒருவன் தமிழ் நாட்டானே அவன். அரபு நாட்டான் போல் காணப்பட்டான். அவன் எப்படி இங்கு வந்தான் என்ற விஷயம் புடன் மற்ற இருவரையும் பார்த்தான். அவர்கள் முகத்தில் பரிசுஷ மறைத்து மூண்டாக கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் தமிழ் நாட்டவர்கள் என்று தெரிந்தது. அதுமட்டுமன்று. பார்த்த முகங்களாகவும் காணப்பட்டன. எங்கே, எங்கே பார்த்தோம் இவர்களை?—ஆ! நினைவு வருகிறது! பார்த்திப்பந்திர பல்லவனுடன் தம்பிளையிலிருந்து திருப்பி வந்தவர்கள் அல்லவா இவர்கள்! ஆழ் வார்த்தையாக இவர்களைத்தானே இவ்வரசரைக் கொண்ட வந்தவர்கள் என்று சொன்னான்? ஓகோ! இவர்களில் ஒருவனை வேறொரு இடத்தில் கூடப் பார்த்திருக்கிறோமே! மந்திரவாதி சனிதாஸன் அல்லவா இவன்? ஆந்தை கத்துவது போல் கத்திவிட்டுப் பழுதுர் சாணியைப் பார்த்த வந்தவன் அல்லவா இவன்? சரி, சரி! இவ்வரசர் கப்பலில் இருப்பது தெரிந்துதான் இவர்கள் அதில் ஏறிக் கொண்டனப் போகிறார்கள்! ஆகா! இவ்வரசர் போகும் வழியில் இது ஓர் அபாயமா? நாம் அவசரமாகப் ஓடி வந்து இத்தப் படகைப் பிடித்து ஏறியது எவ்வளவு நல்லதாயிப் போயிற்று?.....

படகு போய்க் கொண்டிருந்தது; மரக் கலத்தை ஒருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

படகில் இருந்தவர்கள் மெனனம் சாதித்தார்கள். வந்தியத் தேவனும் மெனனத்தைப் பொறுக்க முடியவில்லை. பேச்சுக் கொடுத்துப்பார்க்க விரும்பினான். "நிங்கள் எங்கே போகிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

"தெரிய வில்லையா? அதோ கிற்கும் கப்பலுக்குப் போகிறோம்!" என்றான் மந்திரவாதி. பாதி மூடி யிருந்த வாயினால் அவன் பேசுவதால் பேசின் குரல் போலிருந்தது.

"கப்பல் எங்கே போகிறது?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

"அது கப்பலுக்குப் போன பிறகுதான் தெரிய வேண்டும்!" என்றான் சனிதாஸன். மறுபடியும் படகில் மெனனம் குடி கொண்டது. வெளியில் கடலின் ஒவ்வாசு நாதம் குழங்கியது.

இப்போது மந்திரவாதி சனிதாஸன் மெனனத்தைக் கவந்தான். "நீ எங்கே அப்பா, போகிறாய்?" என்று கேட்டான். "எனதும் கப்பலுக்குத்தான் போகிறேன்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"கப்பலுக்குப் போய், பிறகு எங்கே போவாய்?"

"அது கப்பலில் ஏறிய பிறகுதான் தெரிய வேண்டும்!" என்று பாடத்தைத் திருப்பிப் படித்தான் வந்தியத் தேவன்.

படகு கப்பல் அருகில் சென்றது. மேலே யிருந்து ஓர் ஒளி மேலே இறங்கியது. அதில் ஒவ்வொருவராக ஏறிக் கொண்டார்கள். ஒளி மேலே போவதற்குள் வந்தியத் தேவன் அதில் தொத்தில் கொண்டான். கப்பலின் மேல் தளத்தில் அதோ பேச்சு கூடத்தது. அவனுக்குப் புரியாத பாஷையாகத் தெளிந்தது. வந்தியத் தேவன் இன்னும் துரிதமாக ஒளியின்மீது ஏறிக் கப்பலின் தளத்தில் குதித்தான். குதித்த உடனே "எங்கே இவ்வரசர்?" என்று இரைந்துகொண்டு கற்று மூற்றும் பார்த்தான்.

கற்றிலும் அவன் பார்த்த காட்சி அவனுடைய இதும்பு கொஞ்சந்தையும் சிறிது கலக்கிவிட்டது. அவனைக் கற்றிலும் பயன் காடுபலுள்ள அரபு நாட்டு மனிதர்கள் கின்றுகன், ஒவ்வொருவனும் ஒரு சாட்சதனைப்போல் தோன்றினான். எவ்வாரும் அவனை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். அவனுடைய கேள்விக்கு யாரும் பதில் சொல்லவில்லை.

"ஏதோ பெரிய தவறு செய்து விட்டோம்" என்ற உணர்ச்சி வந்தியத் தேவன் உணரத்தில் உதித்தது. இது

சொழி நாட்டுக் கப்பல் அல்ல; இருக்க முடியாது. இதில் உன்னலர்கள் தமிழ் மாலுமிகள் அல்ல. பெரிய பெரிய குதிரைகளை வீரப்பதற்காகக் கொண்டு வரும் அரபு நாட்டு மனிதர்கள்.

இந்தக் கப்பலில் இளவரசர் இருப்பது இயலாத காரியம். அவசரப்பட்டு வந்து ஏறி விட்டோம். தப்பிச் செல்வது எப்படி? கப்பல் ஓரத்தில் நின்று குவிந்து பார்த்தான். படகு போய்க் கொண்டிருந்தது. "படகுக்காரா! நிறுத்து!" என்று கூவிக் கொண்டு கடலில் குதிக்கப் போனான். அச்சமயம் ஒரு வஜிர் தை நிகர்த்த கை பிள்ளுவிரிந்து அவனுடைய குரல்வளைவைப் பிடித்தது. ஓர் இழுப்பு; ஒரு தள்ளு. வந்தியத் தேவன் கப்பல் தளத்தின் மத்தியில் வந்து விழுகிறான். அவனுக்கு உக்கிர ஆயோசம் வந்து விட்டது. குதித்து எழுந்து அவனைத் தன்னியலவனு முகவாய்க் கட்டையில் ஒழித் தொகுத்து விட்டான். அந்த ஆறு அடி உயரமுள்ள அராபியன் தனக்குப் பிள்ளுவல் நின்றவனையும் தன்னிக் கொண்டு படார் என்று விழுகிறான்.

வந்தியத் தேவனுக்குப் பிள்ளுவல் பயல் கரமான உறுமல் சத்தம் கேட்டது. நல்ல சமயத்தில் திரும்பிப் பார்த்தான். இல்லா விட்டால் அவன் முதுகில் கத்தி பாய்ந் திருக்கும். திரும்பிய வேகத்தோடு கத்தியைத் தட்டி விட்டான். அது 'டனார்' என்ற சத்தத்துடன் கப்பலில் விழுகது. அங்கிருந்து தெறித்துப் பாய்ந்து, கடலில் விழுகது மறைந்தது.

மறு கணம் வந்தியத் தேவனை காலா புறத்திலிருந்தும் பயல் வந்து பிடித் தார்கள். பிடித்தவர்கள் புரியாத பாவையிலி ஏதேதோ பேசிக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய தலைவன் அதிகாரக் குரலில் கட்டளைவிட்டான். உடனே மணிக் கயிறு கொண்டு வந்து வந்தியத் தேவனுடைய கால்களையும் கைகளையும் கட்டி ணார்கள். கைகளை உடம்போடு சேர்த்துப் பிணைத்தார்கள். பின்னர் காது பேராக அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு மேற் தளத்துக்குப் போனார்கள். போகும்போ தெய்வகம் உதைத்துத் திரிதி விடு வித்துக் கொள்ள வந்தியத் தேவன் முயன்றான். அந்த முயற்சி பவிக் கவில்லை. கப்பலின் அடித் தளத்தில் கொண்டுபோய் அங்கே அடுக்கி யிருந்த மரக் கட்டைகளின் மீது அவனைப் படார் என்று போட்டார்கள். அந்தக் கட்டைகளில் ஒன்றோடு சேர்த்துக் கட்டி விட்டு மேலே சென்றார்கள்.

கப்பல் அப்படியும் இப்படியும் அகாந்து ஆடிற்று. கப்பல் தன் பிர யாணத்தைத் தொடங்கி விட்டது என்று வந்தியத் தேவன் அறிந்தான். கப்பல் ஆடியபோது மரக்கட்டைகள் அவன் மீது உருண்டு விழுக்தன. அவற்றை விலக்கிக் கொள்ள முடியாமல் அவ னுடைய கைகள் கட்டப் பட்டிருந்தன.

"இந்த மூறை மட்டும் தப்பிப் பிழைத் தால் இனி அவசரப்பட்டு எந்தக் காரிய மும் செய்வதில்லை. ஆழ்வார்க்கடியானைப் போல் ஆழ்ந்து யோசித்த பிறகே செய்ய வேண்டும்" என்று வந்தியத் தேவன் மனதில் எண்ணிக் கொண்டான்.

அச்சமயம் போய் கிரிப்பது போன்ற கிரிப்புச் சத்தம் அருகில் கேட்டது. வந்தியத் தேவன் மிகச் சிரமத்துடன் சற்று முகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தான். அங்கே மந்திரவாதி ரவிதாஸன் நின்று கொண் டிருப்பதைக் கண்டான். இது வரை மந்திரவாதியின் மூகத்தில் பாதியை மறைத்துக்கொண் டிருந்த துணி இப்போது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"அப்பனே! அந்தச் சொழி் குவத்துப் புலியைத் தேடிச் கொண்டு வந்தேன். புலி அகப்படவில்லை, ஆனால் வானார் குவத்து கரியாடுப நீ அகப்பட்டுக் கொண்டாய்! அந்த வனார்க்கும் அதிர்ஷ்டந்தான்!" என்னுன்.

வேறிட உரிய சிகழ்ச்சிகளில் வந்தியத் தேவன் படகில் ஏறிக் சென்ற வனா யின்தான் களையில் இருந்தவர்கள் பார்த் தார்கள். மரக்கலத்திற்குள்ளே நுட்கது இன்னவென்பது படகோட்டிச் சென்ற வனுக்கே தெரியாது. அவன் உடனே திரும்பிக் களைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

சேகாதிபதி முதலியவர்கள் படகில் ஏறிக் கொண்டார்கள். இனி அந்த மரக்கலத்தைத் தொடர்ந்து போய்ப் பிடிக்க முடியாது என்ற தீர்மானத்துக்கு அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். ஆகையால் தொண்டைமாளுற்றின் சங்கமத்துக்குப் போய்ப் பார்க்க அவர்கள் எண்ணி ணார்கள். இன்னொரு கப்பல் அங்கே இருக்கலாம். அதில் ஒரு வேளை இன் னும் இளவரசர் இருக்கலாம். எப்படி யும் ஏதாவது செய்தியாவது சிடைக்கும் அல்லவா?

படகுக்காரனைக் கேட்டுப் பார்த் தார்கள். அவனிடமிருந்து ஒரு விவரமும்

தெரியவில்லை. "படகில் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதிகாரியில் யாரோ வந்து தட்டி எழுப்பினார்கள். கப்பலில் கொண்டு விட்டால் சிறையப் பணம் தருவதாகச் சொன்னார்கள். நீங்கள் விழித்தெழுவதற்குள் திரும்பி வந்து விடலாம் என்று போனேன். வேறொன்றும் தெரியாது" என்றான்.

மேலே கண்ட வரலாறுகளில் ஆழ்வார்க்கடியரசன் தான் அறிந்த வரலாயில் ஒன்று விடாமல் இளவரசரிடம் கூறினான்.

பின்னர், "இளவரசே! வந்தியத்தேவன் கடலில் குதித்துப் பாய்ந்து சென்றபோது அவனைத் தொடர்ந்து காலும் போகவாமா என்று முதலில் நினைத்தேன். ஆனால் எனக்குக் கடல் என்றால் எப்போதுமே சிறிது தயக்கம் உண்டு. நன்றாக எனக்கு நீந்தத் தெரியாது. அத்துடன், அதே போலிறதே, அந்தக் கப்பலில் பற்றியும் எனக்குச் சிறிது சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அதில் தாங்கள் ஏறிப்போவது சாத்தியமில்லை என்று தோன்றியது. இன்னும், அந்தக் கப்பல் சோழ நாட்டுக் கப்பலா யிருக்க முடியுமா என்ற ஐயமும் உண்டாயிற்று. இதைப் பற்றிச் சோதிப்பதி விடலும் கூறினேன். இருவரும் இங்கே வந்து பார்த்து முடிவு செய்வது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு வந்தோம். தங்க

ளைப் பார்த்த பிறகுதான் எங்கள் மனம் சிம்மதி அடைந்தது!" என்றான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் கூறியதை யெல்லாம் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு வந்த அருள்மொழிவர்மர், "ஆனால் என் மனதில் சிம்மதி இல்லை. திருமலை! வந்தியத்தேவன் அந்தக் கப்பலில் போகிறான். அவனைப் பழுவேட்டாரையர்கள் பிடித்துப் பாதாளச் சிறையில் தள்ளி விடுவார்கள்!" என்றார்.

அப்போது சோதிப்பதி "இளவரசே! அந்தக் கொடியவர்களின் அதிகாரத்தை எதற்காகப் பொறுத்திருக்க வேண்டும்? தாங்கள் மட்டும் சம்மதம் கொடுங்கள். அடுத்த பென்னியிக்குள் பழுவேட்டாரையர்களின் அதிகாரத்தைத் தீர்த்துக் கட்டி அந்தப் பாதாளச் சிறையில் அவர்களை அடைத்து விட்டு மறு காரியம் பார்க்கிறேன்" என்றார்.

"ஐயா! என் தந்தையின் விருப்பத்துக்கு விரோதமாக நான் அணுவளவும் கூத்து கொள்வேன் என்று தாங்கள் கனவிலும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம்!" என்று இளவரசர்.

இந்தச் சமயத்தில் குதிரை ஒன்று வேகமாக வரும் சத்தம் கேட்டு எல்லாரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். சற்றுத் தூரத்திலேயே அந்தக் குதிரை நின்றது. மூக்க் கயிறு, உட்கார ஆசனம் ஒன்று மில்லாமல் அந்தக் குதிரை மேல் ஏறி வந்தவன் ஒரு ஸ்திரீ என்று அறிந்ததும் அவ்வரும் விபப்படைந்தார்கள்.

அட்டைப்பட விளக்கம்

இந்த இடம் அட்டைப்படத்திலும், மனகலி சரித்திரத்த டாக்டர் எழுதிய நூல்களிலும் உள்ள ஒரு கவிதைச் சித்திரிக்கிறது. அந்தப் பாடலின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு:—

தங்கலையிருந்து நான் வரும் விரும்புகிறேன். தங்கள் செவ்விலி ரகஸ்யமாகக் கூட என் பெயரைச் சொல்லுகிறீர். தாங்கள் என்னைப் பிரிந்த சென்றபோது நான் ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசவில்லை. மெனமடைந்தான் நீந்தேன்.

நான் விரைந்தபுலிக், நீண்டு விழுந்த மர கிழலில் தப்பினாள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். வந்துடன் வந்த மாதங்கள் என்மைய் குடத்தில் தண்ணீர் சேர்ப்பிக்கொண்டு சென்ற விட்டார்கள். அவர்கள் போகும்போது "எக்கொட்டிவெய் வந்துவிடேன். காலைப் பொழுது சொம்புமும் ஏறி நான் பகல் ஆகப்போகிறது. லா" என்று அழைத்தார்கள். காந்தன் இனம் தெரியாத நீந்தினான்கி முழி அக்கேயே நீன்ற விட்டேன்.

அப்போதுதான் தாங்கள் வந்தீர்கள். தாங்கள் வந்தபொது தங்கள் காலடிச் சத்தம்கூட என் காதில் விழவில்லை. தாங்கள் என்னைப் பார்த்தீர்கள். அந்தப் பாக்கையிலி துபாய் தெரிந்தது. "ஆம்மா, நான் ஒரு வயிற்போகிறேன்; தாவலாக இருக்கிறது" என்று மெல்லிய குரலில் கூறினீர்கள். அந்தக் குரலில் தாங்கள் களைப்புற்றிருக்கிறீர்கள் என்பதை உணர்ந்தேன். உடனே என் கைக் கணவியிருந்து விழித்துக்கொண்டேன். தாங்கள் சோர்ந்தப் பிடித்த கால்களில் தண்ணீர் விட்டேன். அப்போது தலைக்குமேலே இலைகள் சமைத்தன. என்னை இருட்டிலிருந்து குரில் ஒன்று கூவிற்று. நெருத் திருப்பத்திருக்குத் புஷ்பச் செடியைவிருத்த சுறாமணிய் மென்காந்தில் தவழ்ந்து வந்தது.

பிறகு தங்கன் என் பெயரைக் கேட்டார்கள். நான்கு பெயர்களாக இருந்தது. பதில் சொல்லாமல் நீந்தேன். உண்மையாகவே கேட்கிறேன்: என் பெயரை நீங்கள் எவ்வாறு அழைத்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு அப்படி பெயரை உதவிச் செய்து விட்டேன்! "

2

பகவானை மறந்துவிட்டு வேறும் பரணயத்தியத்துக்கும் அதனால் அடையக் கூடிய புகழுக்கும் ஆசைப் பட வேண்டாம் என்று முதல் பாட்டில் எச்சரித்துவிட்டு, அடுத்தபடி பணம் சேர்க்கும் மோகத்தைப் பற்றி ஸ்ரீ சங்கரர் சொல்லுகிறார்.

பணம், பணம் என்னும் ஆசை எண்ணிறந்த ஜனங்களுக்கு அவவற்ற துக்கம் உண்டாகவி வருகிறதை அனைவரும் கண்டாலும் கண்டதிலிருந்து மக்கள் அறிவு அடைவதில்லை.

கொண்ட மட்டுமேயாக வேறு பொருளைத் தரும் கொறுதல் வேண்டு மந்த நேரமே தந்தறியு சொல்லுகொல் உன்னைநினை சொந்தத்தில் பாடுபட்டு மத்தது அந்தமட்டில் போது வென்று மெற்றதாம்.

•••

முடனினி தனம தீர்க்கும்
நடு சந் புத்தம் மனநி தீர்க்கும்
பயம்பனே தீரடிமோ பர்த்தம்
தீத்தம் தேவ விஞ்ஞப சித்தம்

ஞானமும் பக்தியும் அனைவருக்கும் உசித்தமான பெருஞ் செல்வம். பாமர மக்களும் உன்பட எல்லோருக்கும் பாடியது பனு கோலித்தம். சங்கரருடைய உபதேசம் உலகத்தைத் துறந்த சந்நி யாசிகளுக்கு மட்டுமல்ல, கஷ்டப்பட்டு

வாழ்க்கை நடத்தும் சாதாரண மக்களுக் கேன்று பாடுகிறார்.

"உல் லாபலே நிஜகர்மேர் பாத்தம் வித்தம்" என்றால் உன் சொந்த உழைப் பினால் நீ சம்பாதிக்கும் பொருளை வைத்து, "தேவ விஞ்ஞப சித்தம்" அதை அனுபவித்து உள்ளத்தில் திருப்தி பெறுவாயாக என்கிறார். பணம், பணம் இன்னும் பணம் என்று திராசை தரகத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு துக்கப்படாதே! அது உனக்கு ஈன்மையல்ல! அதை உன் சத்துருவாகக் கருது; அதை வென்று உள்ளம் திருப்தி நிலையில் நிற்கச் செய் என்கிறார். நீ கோருவது மகிழ்ச்சி யல்லவா? நல்ல வழியில் பாடுபட்டு அடைந்த சொத்தை வைத்துக் திருப்தி அடையாமல், இது இவ்விதமே அது இவ்விதமே என்று துக்கப்படுவது மடமை, மகிழ்ச்சிக்கு வழியல்ல.

இறங்கும் வன்னுது செவிசின்—சிறங்கும்
செண்டாமம் வன்னும் செருக்கு
என்று உறுதியாகச் சொன்னார் வன் னுதுவனார்.

3

முன்னுறது பாட்டில் சங்கரர் காமத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார். எதை வென்றாலும் இந்தப் பிராசை வெல்வது கடினம் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை.

தம்பாவே தரம்பு நோகத்தை
நோக்காதே தரம்பு நோகத்தை
வறையில் ஏன் அனேகம்
வினேகமழிக்கும் விவா நோகத்தை?
வாசியின் அறதும் இடைவின் அந்தமும்
நேக்கவையு மன்றும் அறதும் தனையுமென்று
தீர்த்த தீர்த்த உண்மையை
ஓர்நோகத்து உறுதி அடைவாய்!

मूढ जहीहि धनानामुष्ण्याम्
कुरु सद्बुद्धि मगति विमुष्णाम् ।
यत्तुभसे निजकर्मोपासम्
विश्व तेन विनोदय विश्वम् ॥

311 க்ந்தைய நாய் தேரம்
நீச்சிவ மாக யோனோசெம்
புதம் மாரிவ வயிற் றீசாரம்
மவனீ கித்தய வாரம் வாரம்

கண்ணை இலுதமுந்தும் வேண்டியாட
விடாதித. செல்வக் கூடாத இடத்தில்
அது செல்வமாம் காத்துக் கொள்.
இல்லையெல் ஏமாந்து போய், மோதல்
போதத்தில் சித்திக் கொள்வாய் என்
கொள். அழகாய்த்தான் இருக்கிறார்கள்.
ஆயினும் அவர்களுடைய உடலின் அக்
தந்தை அனர்து மகிழ வேண்டாம்.
இதில் என்ன குற்றம் என்று எண்ணி
மோசம் போக வேண்டாம். மகனின்
பெரிய பார்வையைச் செல்வ விட்டா
யானால் கட்டாயம் ஆகை வளர்ந்து
உள்ளத்தின் உறுதி நீயும் அறிவாமல்
வர வர கரைந்து போகும். 'ஆயோசம்'
என்றால் மனம் உன் வசத்தில் நிற்காமல்
தன் பாட்டுக்குப் போவது. புத்தியை
வளர்த்தும் இந்த அழகெல்லாம் உன்

வாரிசுநபரவாமிவெசு

इद्वा मा गा माहावेशम् ।

एतन्मांसवसादिविकारम्

ममसि विविक्तव वारि वारम् ।

திட்டம் வேண்டும்

புதிதாக செல்லுபடியாக அங்குக்குத்
திரி என்று யுக்கிக்கும் போதும் வேலை ஏத
பட்டது. அடுத்தவராய் புதல்சிறுமை புறப்பட
வேண்டும் என்று அந்த உத்தரையில் கண்டித்த
தது. அவருக்குச் சீடராக நடத்தலன் அவராய்
இருந்தது.

நூற்று வானில் அவருக்குப் புறப்படுவதற்காக
வந்தாடுவதில் எத்தனை உண்டோ அத்தனையும்
செய்துவெண்டு விடலாம். ஆனால் அவர் அப்படிச்
செய்யவில்லை. அவர் கைதடம் திட்டம் எழுதித்
கொண்டு அதன்படி செல்வார். ஆகவே, நாம்
யுக்கிக்கும் போதவேண்டுமானால் என்ன என்ன
எடுத்திக் கொள்ள வேண்டும், என்ன என்ன
வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு தூயிர்த
தயாரித்தனர்.

"ஊர், சித்த யுக்கிக்கும் போதப் போகிறீர்
தாரமே, யுக்கிடல் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்" என்று
பதிரே கேட்டார்கள். "ஆ! பரித்திரிசை!"
யுக்கிடல் எவ்வாறமே மறந்து விட்டேன். அதைக்
குறித்துக் கொள்கிறேன். என் தூயிர்தலில்!"
என்று நம் எட்டையப் கைக்குள் கையை விட்டு
நீரு கேட்டுப் புந்தகத்தை எடுத்துக் குறித்துக்
கொண்டார்.

"ஊர், யுக்கியில் இப்போ செல்வபுகம்
தூயிர்தல இருக்கும், உக்கன் எட்டையன் எல்லாம்
வாங்கி விட்டார்களா?" என்று இன்னொருவர்
கேட்டார். "உக்கன் எட்டைய வேண்டாம்!"

கையில் என்ன வேன்பதை அடிக்கடி
கித்திரை செய்து மனதை உறுதிப்படுத்
திக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.
இதைச் செய்யும் சிணமும் தயிர வேண்டுமா?
பொருள் இன்னதென்று தெரிந்த பின்
வேளி வடிவத்தைக் கண்டு உண்மையை
மறந்து விடக் கூடாதல்லவா? மனசில்
உறுதியும் அறிவும் இருந்தால் கண்ணாப்
பற்றிக் கவலை பிழை. அந்த உறுதி
இல்லாமல் கிடுக்க, கண்ணை ஏதேக்கை
வாய் இவ்வு மங்கும் கோக்க விட்டால்
மோசம் போவோம்.

புலன்களை அடக்கப் பயில வேண்டும்,
இதைப் பயின்ற பின் உள்ளத்தில்
கதத்திரம் அடைவோம். அதன் மெல்
சாத்தம் உண்டாகும். ஆகையுமே மோச
மும் முதலில் மகிழ்ச்சி போல் தோன்றும்,
முடிவில் துக்கமே யாகும்.

புலன்களின் வேகத்தை அடக்கி
ஆவாச மில்லாமல் மனம் சாந்த நிலையில்
கின்று அதன்மேல் உண்டாகும் மகிழ்ச்
சிபே நிலையாக நிற்கும் ஆனந்தம். அதை
அடைய வேண்டுமானால் முதல் கண்களை
அடக்கி ஆளவேண்டும். இவன் ஞானி,
இவன் மகிசத்மர என்று புகழ் பெறுவ
தற்கெல்ல, ஒருவர் வேடிமத்திற்கும் உள்
ளத்தின் அமைதிக்குமே இது இன்றி
யகாமலாத சாதனம்.

செஞ்செம் இருக்கின் குறித்துக் கொள்கிறேன் "

என்று புந்த கத்தை எடுத்துக் கொண்டார்.
இப்படி எண்ணச் சாமான்களின் தூயிர்தலையும்
செல்லுபடியிக்கும் திரையுமை தயாரித்துக் கொள்
யுக்கிதார் புதிதாக செல்லுபடியாக நிகழ, மறு வான்
பொழுது விடிந்தால் யுக்கி வந்துகொள் புறப்பட
வேண்டும். அதன்பற்றி அவர் செறிதும் செல்லப்
படவில்லை. திட்டம் வகுத்தாவிட்டது என்று
கொள்கிக் கொண்டு அன்றைய சிம்மதிபாகத்
தாயில் போனார்.

மறு வான் காலை பத்து மணிக்கு வான் தூயிர்தல்
செல்லுபடியாக பின்பு விட்டும் புகழ் போகினார்.
மறுபடியும் செட்டாப்புகியோல் உட்கொண்டு
கொண்டிருந்தார். "என்ன ஊர்! யுக்கிக்குப்
போகவில்லை!" என்று கேட்டேன்.

"அதை என் கேட்கிறீர்கள்! வான் என்ன என்ன
சாமான் எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று
எழுதி வைத்திருக்கீர் 'திட்டம்' எங்கேயோ
கேட்டுப் போகவிட்டது! வான் வாய்க் மறந்தோ
வந்தே வந்திருக்கிறே தெரியவில்லை!" என்று
அக்கவாசித்தார்.

வான் என்ன பதில் சொல்லுது? "ஊர்,
உக்கன் திட்டம் வந்தே போனாலும் யுக்கி எங்கே
யும் போகவில்லை. ஆகவே, இனித் திட்டம்
ஏதும் போடாமல் கைதடச் சாமான்களை என்
துக் கொண்டு வான்க்கவது புறப்பட்டுப்
போகிடுகிறேன்" என்றேன். —செங்கு.

தி பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு லி-ட்.

(இந்தியாவில் இலாபகரமாகப் பட்டது)

நெ. 3, சங்கராச்சாரி தெரு, திருவள்ளிக்கேணி, மதராஸ் - 5
தந்தி எண்கள்: "EVERMANS"] [போன்: 25834

மாதச் சீட்டு

ஆரம்பிக்கும் தேதி 10-12-51 ★ வரைத் தேதி 15-12-51

10-12-1951 அன்று இங்கிலாந்து புதிய சீட்டு ஆரம்பித்திருப்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறோம்.

சீட்டு விவரம் வருமாறு:

A	கொலம் டி.கூட	ரூ. 5000/-	மாதம்	ரூ. 200/-
B	" "	ரூ. 2500/-	"	ரூ. 100/-
C	" "	ரூ. 1250/-	"	ரூ. 50/-
D	" "	ரூ. 625/-	"	ரூ. 25/-
E	" "	ரூ. 500/-	"	ரூ. 20/-
F	" "	ரூ. 375/-	"	ரூ. 15/-

ரூ. 20க்கும் அதிகமான தொகைக்கும் இங்கிலாந்திலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாங்காளியைக் கொண்டு பெற்றுக்கொள்ளலாம். இச்சீட்டில் ரொ விரும்புவதற்கான முழு விவரத்திற்கும் கம்பனியுக்கு எழுதி சீட்டிற்கு இந்த சீட்டில் ரொத்து கொள்ளவும்.

(போட்டோவில் உத்தரவுபடி)

எம். வி. கப்ரமணியம், மானேஜர் டைரக்டர்

பருக்கலும் விகிதமான சருமமும் 24 மணி நேரத்தில் குணமடைவதற்கு

திக்கோடெட்ஸ் கண்டு பிடிக்கப் பட்டது. இது உறுதியாகியிருக்கிறது. பரு, சந்தை, கட்டிகள் ஆகிய சரும வியாதிகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், உடனடியாகவும் சீரமைக்கும் வேலைகளை எதிர்பார்க்க வேண்டாம். சமையல் முறைகளில் தவிர்த்த திக்கோடெட்ஸிலுள்ள சருமத்தை உத்தமமாகவும், அருமையாகவும் வைத்துக் கொண்டு, சீர்த் உயர்வின் வியாதியைத் தடுக்கக் கூடுதலாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஒரு புதிய சாதனம்

திக்கோடெட்ஸ் ஒரு புதிய கனிமம். ஆனால் தன்மை கண்டு உபயோகித்த இது உயிர் உயிர் போன்ற தன்மை, தோல்களில், மேலே தடவிக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு பவுடரைப் போல உணர்வதில்லை. சருமத் துறையினர் இதைச் சொல்லி வியாதிக்கு எதிராகக் இடத்தைத் தாக்குகிறது. திக்கோடெட்ஸ் மூன்று வகைகளில் உபயோகத்தைத் தாக்குகிறது: (1) நோய்க்குக் காரணமாகவும் இருக்கின்ற தோல்கள் கொண்டுள்ளது. (2) அரித்து, எரித்து, வெந்து போனதை 7 முதல் 10 நிமிஷங்களில் தடுத்து எதிர்த்து மேல்நாட்டிவைக்கிறது. (3) இயல்பாகவே ஆதிர், உத்தமமாக இருந்துவரும் பட்டுப்போன வறுமையுடனாகவும் ஆக்குகிறது.

கொதிக்கப் பரவல்களில்

சரும நோய்களின் தீவிரத்திற்கு எதிராக இருக்கின்ற துறையில் தவிர்த்த திக்கோடெட்ஸ் வேறொருவருடைய சிகிச்சையாக வேலை செய்கிறது. தோல்களில், எரிக்கக் கூடியவற்றை மேல் நிமிஷங்களில் தடுத்து விடாமல் சருமத்தை உத்தமமாக ஆதிர், மருந்துகளையும் வழங்கப்படுகின்ற செய்கிறது. தீவிரம் இல்லாதவர்கள் கவனமுடன் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். நோயை எதிர்த்து - தாங்கள் வைத்தியம் கிடைத்ததை உணர்வதில்லை. திக்கோடெட்ஸ் ஆதிர்

கொடுக்கின்றது. சருமத்தைத் தந்த மாதம் புகழ்ப்பார்க்கிறது. அந்தமில் ஒருவரின் பிளட் R. K. உறுதி செய்து, அவர்களுக்கு வறுமையான தன்மைகளில் எரிக்கின்ற தன்மைகளில் இருந்து கட்டப்பட்டுள்ளது. பருமத்துக்கு உறுதி செய்து திக்கோடெட்ஸ் உபயோகித்தேன். 10 நிமிஷங்களில் தன்மைகள் தீவிரம் மறுதலே எழும் உத்தமமாகவும், என் நேரத்திலே நேரப்பட்ட மறுமையுடனாக என் தன்மையில் ஆதிர் மட்டத்தானே.

திருந்தி உத்தமங்கள்

சருமம் திருந்திய உத்தமமாகவே திக்கோடெட்ஸ் மதிப்பை இழக்கிறது. இவ்வே ஒரு திக்கோடெட்ஸ் உயர்வாகவும், நேரத்திலே எதிர்த்து, அபிவிருத்தியைக் காண ஆதிர் உயிர் பிழைக்கிறது. மேலும் ஒரு வாரத்திற்கு உபயோகித்தால் சருமம் வறுமையுடனாக இருந்துவரும் உத்தமமாகவும் விரைவாகவும் ஆவது நிச்சயம். இவ்விதம் அந்த கனிமப் பெட்டியைத் திருப்பிக் கொடுத்து, தன்மை கொடுத்த விவரம் வாய்மை பெறுகிறது. இவ்வே ஒரு திக்கோடெட்ஸ் உயர்வாகவும், அந்த கனிம உத்தமமாகவும் உயர்வாகவும் உறுதி.

000

“அம்பி, அம்பி!”

அம்மா பவளாகத்தான் கூப்பிட்டான். அம்பி அங்கே இருந்தால்தானே அது அவன் காதில் விழுவதற்கு?

எவ்வளவு தடவை கூப்பிட்டாலும் அம்பி வராமற் போகவே, அம்மா எழுந்த சமைய அறைவிருந்து வெளியேபோய் வீடு முழுவதும் அம்பியைத்தேட ஆரம்பித்தாள்.

ஒருவேளை அம்பி கால்செட்டி ஜிம்மியோடு விளையாடுகிறதோ என்று தோட்டத்தின்பக்கம் போய்ப் பார்த்தாள், அம்மா. தோட்டம் நிசப்தமாயிருந்தது. உடனே அம்மாவுக்கு அம்பி அங்கே இல்லை என்பது தெரிந்தவிட்டது. அம்பி ஜிம்மியோடு விளையாடுகின்ற என்னும் ஜிம்மி வளவன் என்று குதாரப் பட்டையும், ஜிம்மியோடு சேர்த்து கொண்டு அம்பியும் அநேகநேரம் குதாரப்பதையும் தெளிவாகக் கேட்கலாம். ஜிம்மி உட்குப் போட்டபடி எதுவாகப் படுத்துக் கிடந்தது.

அம்மா அங்கிருந்து மாடிக்குப்போனாள். அம்பி ஒருவேளை தன் தங்கை கமலாவோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறதோ என்று பார்த்ததான் போனாள்.

மாடியிலும் சத்தமே இல்லை, கமலா உட்கார்த்த புந்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு பொய்க்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கமலாவும் அம்பியும் விளையாடுகிறார்களென்றால் கமலா கொடிக்கு ஒரு தடவை அழுது கொண்டு இருப்பாள். அம்பி ‘நாஸ் லாஸ், லா’ என்று கிரிப்பான்.

அம்மா மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கி வராதபடி அறைக்குவந்து அம்பி ஒரு வேளை அங்கே பள்ளிக்கூடப் பாடக்கூறப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ என்று பார்த்தாள். அந்த அறையின் அருகே வரும்போதே அம்பி அங்கே இல்லை என்பது அம்மாவுக்குத் தீர்மானமாகத் தெரிந்த விட்டது.

அந்த அறையில் அப்பா இருந்தால்தானே அம்பி படித்துக்கொண்டிருப்பான்? அப்பா தான் வெளியே போயிருக்கிறதோ?

பக்கத்து வீட்டுச்சோழுவோடுதான் எங்கே யாவது விளையாடப் போயிருக்கிறதோ என்று சிந்தித்து அம்மா பக்கத்துவீட்டு காசு லுக்கு வந்துபார்த்தாள்.

சோழுவாசல் இங்கையிலே உட்கார்த்த புந்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு சாதுப் பிள்ளையாகப் படித்துக்கொண்டிருந்தான். இதைப் பார்த்ததும் சரி, சோழுவின் அப்பா வீட்டில் இருக்கிறார் என்று அம்மா நிர்மானம் செய்த கொண்டாள்.

அம்பி மாடியிலும் கமலாவோடு விளையாடவில்லை; ஜிம்மியோடும் தோட்டத்தில் விளையாடவில்லை; அப்பாவிடம் அறையில் உட்கார்த்தகொண்டும் படிக்கவில்லை; பக்கத்து வீட்டுச் சோழுவோடும் விளையாடப்போகவில்லை—ஆனால் அவனை வீடுமுழுவதும் எங்கேயும் காணாமே! அம்பி சொல்லாமல் எங்கேயாவது தொல்பயம் தூரப்போய்விடுவான் என்று அம்மாவுக்குக் கொஞ்சன்கூடப் பயம் கிடையாது. ஏனென்றால் அவன் மிகவும் செட்டிக்காரப் பயல்; அப்படி பெல் காரம் அசட்டுப் பிசட்டு என்று எங்கேயாவது காணாமற் போய்விட மாட்டான்.

பின்பு அம்மா ஏன் அம்பியை அவ்வளவு அக்கறையோடு தேடினாள் என்றால் அதற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது.

சேர்த்தாற்போல் அகா மணி கோம் அம்பிவிடம் குரலே வீட்டில் கேட்கவில்லை என்றால், அவன் பெரிய விஷமமாக ஏதோ செய்து கொண்டிருப்பான் என்று அம்மாவுக்குத் தெரியும். கிட்டத்தட்ட ஒரு மணி கோமாக அம்பி வீட்டில் இருக்கிற சந்தையிலே இல்லை என்றால், அம்மாவுக்கு ஏற்பட்ட கவலைக்குக் காரணமே!

"கமலா, கமலா!" என்று கூப்பிட்டான்.

"ஏன் அம்மா!" என்று கேட்டுக் கொண்டே கமலா மாடிலிருந்து இறங்கிக் கீழே வந்தாள்.

"அம்பி எங்கு காணோம்? அவன் எங்கே போனான்? உனக்குத் தெரியுமா? என்னிடம் சொல்வாய். வெளியே எங்கேயும் போக மாட்டானே?"

"கோஞ்சா காய்க்கைக்கு முன்னாலே அப்பாதான் கைவாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு அம்பியை எங்கேயோ அழைத்துக் கொண்டு போனான், அம்மா!" என்றான் கமலா.

அம்மாவிற்கு ஒரு பெரிய கவலைப்பட்டது. அம்பியை அவன் அப்பா அழைத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார் என்றால் அவன் விஷயம் ஒன்றும் செய்பமுடியாது. அப்பா பக்கத்தில் இருக்கும்போது விஷயம் செய்யும் அவருக்கு அம்பி மூட்டான் பயல் அவன்!

அம்மா அவ்வாறுக்குக் குழைக்காதுக்கொரு முறுக்குகற்ற ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அம்பியை அப்பாதான் வெளியே அழைத்துக் கொண்டுபோயிருக்கிறார் என்று தெரிந்ததும் சிம்மதிரை முறுக்கு கற்ற ஆரம்பித்தான்.

சென்று வரத்தக்கெல்லாம் அப்பா வந்தார். அவர் வந்ததும் வராததுமாக அம்மா அவரிடம்போய், "நீங்கள் எல்லாம் காசியம் செய்தீர்கள்! அம்பியைக் கோஞ்சாசேரம் வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போனீர்களே! இவ்வாறு விட்டால் நான் இன்றைக்கு முறுக்கு கற்ற முடிந்திருக்காது. அவன் ஏதாவது விஷயம் செய்துகொண்டே விட்டான். அவனைக் கவனித்ததான் எனக்குப் பொழுதுக்கும் சரியா யிருந்திருக்கும்!" என்றான்.

அப்பாவுக்கு ஆச்சரியம் தாங்கலிக்கும். "அவனை நான் எங்கேயும் அழைத்துக் கொண்டு போகவில்லையே!" என்றான்.

"பின்னா அம்பி எங்கே போனான்?" என்று அம்மா கவலாற்றிடக் கேட்டாள். அம்பிக்கு என்ன கேட்குவிட்டதோ என்னவோ என்று அம்மாவிற்குப் பயமாய்ப் போய்விட்டது.

"அம்பியை நான் வெளியே அழைத்துப் போகவில்லை. என் அறையில் பசியைக் கொட்டி விஷயம் செய்தான். சுந்தராக அவனை அந்தக் கடத்த அறையில் விட்டுக் கதவைச் சாத்தி விட்டுப் போனேன்!" என்று அப்பா.

அவ்வளவுதான். அம்மாவின் பரபரப்பு அதிகமாகி விட்டது.

"அடடா! அந்த அறையிலே அவனை விட்டுக் கதவைச் சாத்தினீர்களே! அங்கே

தானே நான் கேத்துச் செய்த கயருப்பாரு டப் பாகை கைத்திருக்கி தேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓடிப் போய் அந்த அறையின் கதவைத் திறந்தான் அம்மா. அம்பி வெளியே வந்தான்.

"அம்மா, நீ நினைத்தோ டும் ஒரு கைருப் பாரு கிறம் கொடுக்கும் போது அத்தனை கைருப் பாருகையும் தின்ற விடத் தோன்றும். ஆனால் சிறைய கைருப் பாருகைப் பார்த்ததும் எனக்குத் திண்டையே தோன்ற வில்லை. எனக்கு ஒன்று கொடு, அம்மா!" என்று கேட்டான் அம்பி.

அம்மாவும் அப்பாவும் சிரித்து விட்டனர். டப்பாருகைப் பார்த்தான், அம்மா. கைருப் பாரு அங்கனாவும் கைத்தது கைத்தபடுவே இருக்கிறது. அம்மாவிற்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை.

அம்பிக்கும் கமலாவுக்கும் அம்மா கைருப் பாரு, முறுக்கு எல்லாம் கொடுத்தாள். அம்பியும் கமலாவும் அவைகளை வாங்கிக் கொண்டு விளையாடப் போனார்கள்.

• செட்டி • அந்தரம் மாற்றியது.

சிங்க வேட்டை!

ஒரு இங்கிலாந்திலும் அது மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார். இவருக்கு வேட்டை போடுவது உடனடித் தாக்கம். இரு வருடங்களுக்கும் அவர் அவர் தந்த ஒரு மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார்.

வெள்ளியில் அவர் ஒரு பெரியவரை குறி வைத்து எட்டினார். மிகவும் அவரின் மீது விழுந்தது. இரு வருடங்களுக்கும் அவர் தந்த ஒரு மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார். இவருக்கு வேட்டை போடுவது உடனடித் தாக்கம். இரு வருடங்களுக்கும் அவர் தந்த ஒரு மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார்.

இவ்வாறு அவர் ஒரு பெரியவரை குறி வைத்து எட்டினார். மிகவும் அவரின் மீது விழுந்தது. இரு வருடங்களுக்கும் அவர் தந்த ஒரு மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார்.

இவ்வாறு அவர் ஒரு பெரியவரை குறி வைத்து எட்டினார். மிகவும் அவரின் மீது விழுந்தது. இரு வருடங்களுக்கும் அவர் தந்த ஒரு மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார். இவருக்கு வேட்டை போடுவது உடனடித் தாக்கம். இரு வருடங்களுக்கும் அவர் தந்த ஒரு மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார்.

இவ்வாறு அவர் ஒரு பெரியவரை குறி வைத்து எட்டினார். மிகவும் அவரின் மீது விழுந்தது. இரு வருடங்களுக்கும் அவர் தந்த ஒரு மிகவும் வலிமை வாய்ந்தவராகவும் போனார்.

ஆங்கிலக் கல்வி

தத்தம் இல்லத்திலிருக்கே, பிறர் உதவியின்றி ஒரு வழுத்திற்குள் நான்காம் படிவத்திற்கேற்பான ஆங்கில அறிவைப்பெறலாம். ஆங்கில எழுத்துக்கள் அறிபாதவர் எனும், இடையில் கல்வியை நிறுத்தியவர்களும் கற்கலாம். 4 அங்குஷ்டாம்புடன் விண்ணப்பிக்கலாம்.

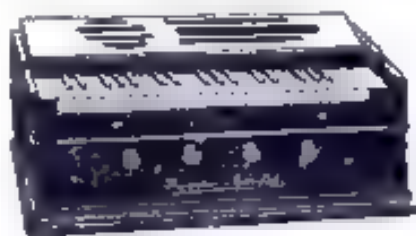
கேம்பிரிட்ஜ் காலேஜ்
(ஈ) கைதழுக்து, திருவனந்தபுரம்

N. B.—S. S. L. C. தேதி கத்தூரி படிப்
பிற்று சொசைவமத்திருப்பவர்க்கு, பிற
கேட்டாகவே Intermediate தேதாம்.
தி அமை கட்டப்படும் விண்ணப்பிக்கவும்.

தீவரர்கின்ஸ்

என்பதால் நீங்கள்

முற்றிலும் நம்பலாம்.

மேலேயே செ. 64-3 உத்தரவுதான்
- 3 செ. 1965, தம்பலமேடு கட்டிடம்
பெய்தது. ... .. ரூ. 951

[illegible]

செ.பொ.க. அகாடமி சங்கம், சென்னை

DWARKIN & SON, LTD.

INVENTORS OF HAND HARMONIUM
11, Esplanade, East, CALCUTTA

ஆன்மீகம், மரக்கல் இரும்பு, மூலகத் தீயனம், மூலதே நிலையத்தில் அகற்றப்படுகின்றன

ஆகவே, மரக்கால் தாக்குதலால் மூத்த நிரை
தாக்கமின்றி அழிபெறுகின்றன! அகிலம்
இருந்துதான் பிராணவாய்ந்தயார இருக்கிறதா!
பயத்தின் உணர்ச்சியற்ற நெய் செய் அந்த
நாகவீர, குறுக்கவரன் ஒன்றாகியும் நினை
உணர்வுகளைப் உட்கொண் டொருவனாகிய!

[illegible]

2 ஆண்டுக்குள் ஆய்வுகள் முடிந்தன

[illegible]

1964 மார்ச் 28 - ஐ. இ. குமார் குமாரத் தினாநாயகம் இரவு துக்கமிகைத் 40 மணிக்கு எடை குறைந்தது. இதற்குப்பின்னர் வர எதிர்பார்க்கப்பட்டது. சென்னை - 36 ஆயுதம்சாணை முதல் ஊரே நீலத்தி விட்டது. இதனால் கருணாநிதியை அந்தேராததோடு அங்குக்கு மீண்டும் ஏற்பட்ட துக்கம்.

பனம் அபல் உத்தரவாதம்

மேம்பட்டவை முதல் பிலன் சாப்பிட்டதும் ரோகியை இரத்தத்தடம் காத்து ஆர்தமராவை நன்றிக்கு. மேம்பட்டவை அறிவிப்பில் வயதில் பல வருஷம் கொண்டு உயர்ச்சி, பிலன் இரத்தம் காத்துிறது. உரபன் உத்தரவாதத்தின் கீழ் மேம்பட்டவை உபயோகத்துப் பார்த்து தீர்ப்பளிக்கும். மேம்பட்டவை சாப்பிட்ட பின் பூத ஸ்சம் பெற்று, திருப்தி படைக்காங்கு காலிப் பெருகும் அழகுபெறும் முழுத் தொகையு ணபன் செல்கப்படும். இன்றே முகத்து விபரபளி திடமிருந்து மேம்பட்டவை வாய்த்துக்கம். இந் ததய் பப்படித் துங்குதிரீகம், மறு நாளி கவி வங்கதமைய மேம்பட்டவை உபயோகி

Mondaco

மேன்மையான கோவை

தென்பலதரம் பாருந்
கன். உத்தரலதரம் உப்
கருக்கு நகல் பாது
காப்பை அளித்திடுது.

★ ஆண்டுதான் ★ ஸார்ச்சைத் தேயல் ★ நேர ஜாமம் இவற்றை அறவே அகற்றுகின்றது

தனிக் தனிக் சித்திரப் பக் கட்டுதல்.

டி. வி. சாமானுஜம்

[பயல் போக்குவரத்து நிர்வாகம் எவ்விதம் தடைபெற வேண்டும்? வாருடைய நிர்வாகத்தில் இருந்தால் போது ஐயங்களுக்கு வாதியும் தங்கமையும் உண்டாகும்? இத்தகக் கேள்விகளுக்கு டி. வி. சாமானுஜம் எம். ஏ. அவர்கள் இத்தகக் கட்டுகையில் பதிக் அளித்திருக்கிறார். ஸ்ரீ சாமானுஜம் பய்பாய் சித்திரப் மேட்டார் பய் நிர்வாகத்தில் போது ஐயத் தோட்டி உத்தியோகத்தில், போது மக்களிக் தினசரி வாழ்க்கைபுடன் தெருவியை தோட்டி புள்ள பய் போக்குவரத்து பய்பாயிக் எவ்வளவு நிறைமயமாக தடைபெற்று வருகிறது என்பதை அவர் புள்ள் விவரங்களுடன் இத்தகக் கட்டுகையில் கடுத்துக் கட்டிக் கிடுக்கிறார்:]

தின்னிக் வாதி, கைதாரம், போது ஐயக் களிக் ஆரோக்கியம், போக்குவரத்து வாதி இவையெல்லாம் போது ஐயர்களிக் வறுக்கும் கேட்கத்தக்கம் இன்றி வலம்பாடுவை, இந்த வாதிக்க் எல்லாம் குற்றவிக் மக்களுக்குப் புரையாக்கி கடைக்க் கேட்டுவாரிக், வாய் ரோக்கம், அகாவது வாய்திக் உக்க் ஐயா ஒழிப வேண்டும். அவ்விதம் ஒழிந்தாக் தாக் போது ஐயங்களுக்கு மேலே குறிப்பிட்ட துறைகளிக் புரைய வாதிக்கையும் கெண்டிவக்கியும் செப்து கெடுக்கக் குடியும்.

அதனுமேய் உலகத்தில் முக்கியத்தம் அடைத்துக்க் பய் கட்டுகையும் இத்தக் துறைகளிக் தவிர மற்றவைகளியே தனி வர்களிக் சிவாகத்தக்கு விடுகின்றன. போதுஐய கேட்கத்தக்கம் கைத்தொழில், வாத்தகத்த துறைகளிக் சிவாகத்தகத் அத்தகக் கட்டு சித்திரப்பென ஏற்று கட்டத்துவத்தக் காவயம் அததான். அவர்களிக் சிவாகம் ஒரு சில பய்துறார்களிக் கவர்களை அக்க், போது மக்களிக் கவர்களை முக்கியமாகக் கெண்டெ கடைபெறுகின்றன.

சில முக்கியமான கைத்தொழில்களையும் விரையர்களையும் சித்திரக்கக் தங்கள் கெண்ட சிவாகத்தில் ஏற்று கட்டத்துவத் என்ற முறை உலகம் முழுவதும் அனுபுடனத்ததக்கு வக்கிறது

சிறது. போது உடைமய வாதிக்க் அவ்வது கைதாரம் வாதிக்களுடன் எவ்வித் எப்பத்தமும் இக்கைத் தோட்டளிக் உட வாய் ரோக்கமென, கட்டுப்பாடுகளைப் போட்டியோ இவ்வாய் தெழிப்ப் கெடுகாதார எப்பத்தமான சில முக்கிய துறைகளிக் சிவாகத்தகத் ஏற்றுக்கெண்ட வது சித்திரக்க் முழு முத்த கெண்டகையாக் இருக்க வருகிறது.

இத்திரையிக் சித்திரப் போக்குவரத்து முத்திரும் தெழிப வலம்பெ கிட்டது. அகாவது சரிக் கேட்களிக் சிவாகத்தகத் முத்திரும் சித்திரத் ஏற்றுக்கெண்ட கிட்டளிக், கைதார போக்குவரத்து சிவாகமும் கெண்டெ கெடுகாமாக் சித்திரத் அவ்வத் தவ் கைதாரம் அதிரர்களிக் கைவிக் வத்த கெண்டகடுக்கிறது.

போக்குவரத்து விபரத்தில் பரையமான தனி வர்களிக் போட்டியாக் கின் தெழும் பிரகண்டங்களுக்கு கட்டமுத்தாக் ஏற்படுகின்றன. இது சித்திரக்கமாக் கைட உக்கமயாரும்.

சரிக்வே, டி. பட்டும் போக்குவரத்து போத்தமகளிக் போட்டி ஏற்படுவதன் மூலம் தெரத்திக் சித்திரம் கெடுவமும் விபரம் சித்திரப் போட்டி கிடுகின்றன.

சாஸ்திரபாசன போக்குவரத்து சாதனங்களுக்கும் ஓட்டங்களாகிறது செங்குலப் போட்டிப் இருக்கவேண்டும். போக்குவரத்துத் துறை சம்பந்தப்பட்ட வகையில் இத்தகைய உலகெங்கிலிருந்தபடி ஈடுபாடு எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாகவே இத்தகைய ஈடுபாடு எடுக்கவேண்டும்.

ஆனால் மூன்று இயல்புத் தொகுப்பு இருக்க வில்லை; ஏனெனில் பொதுப் மையமாக இருக்காது.

தமிழ் போக்குவரத்துத் துறை போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் இரண்டு பேசிய சந்தர்ப்பமாக கிளங்கிவிட்டது. இரண்டுக்கும் கெடுதலை கொடுத்த ஏற்பாடுகளை நம்பாத காரணத்தால், இரண்டு ஒத்தாமைகளும் கிடைக்கி பெற்று புகழ் பெற்ற சந்தர்ப்பமாக அது நிகழியிருக்கிறது.

சர்க்கார் சிபாரிசுதில் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ள நிலிகை போக்குவரத்துக்கும் வண்டிகளைப்பற்றி தனிப் பதவனில் சிபாரிசுதில் உள்ள துறை போக்குவரத்துக்கும் சம்பந்தமற்ற தொட்பு வகிதும் ஏற்பட முடியுமா?

பாதிவேகம் குடியரசு இந்நியாஸின் பெயர் சொத்தாக இருக்கின்றது; மீளவும் முக்கியமான தெரியாத தீவிர உதரவுகளாகவும் இருக்கின்றது.

புதிதான இலங்கைத் தேசத்தின் வளமான தேசத்து
மேலே திசைநிலை இரத்தினம் தேசத்தின் மேலே
கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் அங்குள்ள நிலைமை.
அங்குள்ள தேசம் புதுவாழ்வு கொண்டு பதினாறு
வருஷங்களுக்கு முன்பு அங்குள்ள இலங்கைத் தேசத்தின்
மேலே திசைநிலை இரத்தினம் தேசத்தின் மேலே
கொண்டிருக்கிறது.

திறமையுடைய வட்டுக் கோப்படி வர்ப்புத் துறைமை பெரிய தந்தையன் என்றான் வர்ப்புத் திறமையுடைய வட்டுக் கோப்படி வர்ப்புத் துறைமை பெரிய தந்தையன் என்றான் வர்ப்புத் திறமையுடைய வட்டுக் கோப்படி வர்ப்புத் துறைமை பெரிய தந்தையன் என்றான்

இத்தகையதான கட்டுப்பாட்டைக் கவனமாகக் கீழ்க்கண்டவாறு செய்து கொள்ள வேண்டும். இப்போது பட்டியல் மரங்களின் கருத்து வகுப்புகள் கருவிமேல் அமைக்கப்படும் கட்டுப்பாட்டையும் செயல்படுத்தும்.

பொக்குவரத்து, கிள்காரம், வடிவம், நீர், பாசம் முதலிய பொதுஜன சேவையுடையவராக இருக்க, வரப்பாட்டில் குறிக்க வேண்டும் என்பது முக்கிய கோரியது. மேலும் தனி கார்ட்டில் எந்த தனி விதப்பணங்களை நீக்கவேண்டும் இருக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

கனம் கலாநாயகம் கௌரவர்களும்
மூன்றாம் வகுப்புத் தலைவர்களும்
இந்தக் காலத்திலும் எப்போதும்
உள்ளுமே. மேற்படி தலைவர்களும்
இம் காலத்திலும் இருக்கக் கூடா
தென்றும், அவர் களும்
பல விதமான முறைகளில்
அடிப்படைகளில் கௌரவிக்க
பெறும்படி பட்டியலிடும்.

இந்த சாதனங்களை பயிற்சிக்கும் பொது ஐனங்களுக்குத் திட்டத்துக்கு மேல் அதிகச் சலுகைகள் காட்டி உபயோகம் அந்த மையம் அவைகளை உபயோகிப்பது பொது ஐனங்களுக்குத் தண்டிக்கப்பட இருக்கலாம் உபயோகம் அந்த இலக்கியம்

தங்கையுடன் தனித்து எடுக்கப்பட்ட போஸ்தர
வழி நகரத்தை அழகுபடுத்த வேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்ட சாதனங்கள் உபயோகித்
தும் ஐதாக்கண்டிக்குத் தமிழ்நாள் எட்டாம்
வருஷிக்கக் கூடாது. அதை ஐதாக்கண்டிக்குத்
மாற்றுகாமா? ஊர்வசுதீதும் எழுதினாதினிக்
கூடாது. அவ்வாறு தமிழ்நாள் எட்டாம்வாசின்
முதல் அதிக வருமானம் மெய்க்கவையம். அந்த
வருமானத்தைக் கொண்டு ஊர்களைக் குறைப்ப
தன் விளைவாக ஏற்படுங் கூட்டத்தை ஒரு சேர்ப்ப
முற்படுவது விபரீதமான சொல்லாகும். தமிழ்
எட்டாம்வாசின் விதிப்பது சங்கவாறு ஆட்சேப
சுமையானதோ, அதுபோலவே சேவயக்குக் கட்டு
படியாவது முறையில் கூட்டத்துக்குப் போக்கு
வாத்து நிவாகத்தை நடத்துவதும் ஆட்சேப
தரமானதுதான். அவ்வாறு கூட்டத்துக்கு நடத்த
வது கூடுகிறபோது பொது ஐதாக்கண்டி நலியில்
அவ்வாறுவாறு பரத்ததைக் கவந்துவதானேயும்.

காபு கோவில்தாற் தரித்த வெள்ளம்
 உற்பத்தனா கற்பனா உதவித்தர்ப்பு பொறுப்
 பினையாமலும் உதரமாய்தரும் காலியுணைச் செல்
 பக் கூடாது. கோம்பேர்த் தாலும் 'செல்பு
 னாடா' வுழங்கும் தீவமுதற்கு இடம் கொடுக்க
 கூடாது. இவையெல்லாம் உக்கரைய நீரெதிர்ப்
 பரும் பெரிய மந்தாபாசனவிக் குணநிலைகள்
 உந்து புலர் உறப்படுகின்றன அல்லவா! அந்
 தவைய புலரின் எழுமதற்குச் சிறிதும் இடம்
 கொடுக்கக் கூடாது.

தனி அபிமானிக் கீரவாதத்தில் பல நல்ல
அபிமானங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் ஏற்று
கொடுத்துவதில் பல செனசீயர்கள் இருக்கின்றனர்.
மேற்படி நல்ல அபிமானமே செனசீயங்களையு
மூன்று கோத்து திசையிலே போதுமான வரதிக
கள் வசியப்படுகின்ற சர்க்கார் தங்களுடைய கீ
ரவாதத்தில் ஏற்றுக் கொள்வதன் கோக்கமே
இருக்க வேண்டும்.

இந்த கஷ்டமான வட்டியை எளிதில் சீதா
சேதுநாதரிடம் வழியை அறிந்தும் ஆற்றியும்
முன்னேற்றம் அடைந்தும் போல் காடுகள்
கண்டு பிடித்திருக்கின்றன.

[illegible]

விவரமாகத் தீர்மானிக்கவும்
அரும் மிகுந்த சீராக அருமைய
வாழ்க்கையிலும் ஒன்று போன்ற
சீராகத்தான் நடத்துவதற்கு
கைப்பொருளாகவும் ஒன்று உதவு
வதாக இருக்கிறது.

இந்தப் புதிய குகைநாயகப் பரிபாப் சர்க்கார் சின்னப் பதிகமூலம்ப் புகுக்கிறார்கள். அதற்குரிய அங்கங்கள் பரிபாப் தாலுகாவிலேயே போடுவதற்கு ஏற்பாடு போடுவார்கள் என்று ஒரு செய்தியைத் தனியாக அறியக்கிடைக்கிறார்கள்.

1949-ல் கருகும் ஊரில்
மாதத்தில் அந்த மாதமும்
வந்ததை ஏற்றி கொண்டத

பம்பாய் எக்ஸர் போர்ட்டர் பன் தொழிலாளர்கள், பன் ஸ்கூ இளைக்கப்பட்ட வெண்டிய மிக்ஸர் ஒருவரை பம்பாய் பிரதம மந்திரி காமம் வி. ஜே. கேர் பார்வை விடுகிறார்.

பம்பாயில் கூட முதலில் போக்குவரத்து சீராகவும் எக்கனாமை சேர்த்து ஓர் இளைக்காவாகவும் ஆரம்பலாவியிருந்தது. அந்த சமந்தாவைக்கிடைசேர்க்காமல் பம்பாய் மாணாமை குழுவும் பிரபலானவர்கள் பன் போக்குவரத்தை வித்தர்ப் பதாரக வுக்கு வருவது திட்டம் ஒக்கைத் தவிர்த்தனர். இத்தத் திட்டத்தின்படி பிரபலானவர்கள் போக்குவரத்துக்காக மாத்திரம் இளைப்பாறிய பன் ஒருவருக்கு ஏதாவது விருத்தது.

பிறகு பன் சமந்தாவைக்கி பம்பாய் மாணாமை துடன் இளைக்கப்பட்டதாவி, மேற்படி மாணாமை மிகவும் பெரிதாவி விட்டது. சமந்தா முதலில் தவிர்த்த திட்டத்தை மாற்ற வெண்டிய ஆவலும் ஏற்பட்டது.

சமந்தாவைக்கி எவ்வாறு இளைக்கப் பட்ட பன் பம்பாய் மாணாமை பதின்மூன்று பருதி களாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

இம்மாணாமைத்திம் 1949 ஜூன் மாதம் சந்தா போக்குவரத்து சீராக கத்தை எக்கவர் ஏற்றுக்கொள்ள முற்பட்டார்கள். அதிலிருந்து இன்று வரையில், அதாவது சென்ற மூன்று வருட வருத்திம் இத்தத் திட்டம் மிகவும் ஸ்திர்மதம் அடைந்திருக்கிறது. இப்போது இம்மாணாமைத்திம் பத்த பருதிக்கி எக்கனாமைப சீராகத்திம் தான் சந்தா போக்குவரத்து கடைபெற்ற வருகிறது. இன்னும் ஒரு வருடத்திம் மீதியுள்ள ஒன்று பருதி க்கிவும் சேர்த்து மாணாமை குழுவும் மேற்படி சீராகத்திம் எக்கவர் ஏற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள். அப்போது போத்தம் கமர் 5500 எக்கவர் பன் ஒருக்கொண்டிருக்கும்.

பம்பாய் மாணாமை சந்தா போக்குவரத்து திட்டம் முதலில் 35 பன் ஒருக்கி கொண்டு புது பருதி யில் ஆரம்பலாயிற்று.

1949 ஜூன் மாதம் 35 பன் ஒருக்கி ஹும் சிவாசி 4395 ரூபாய் வருமானம் துடனும் ஆரம்பலான போக்குவரத்து ஒன்று வருடங்களில் தவிர்த்து அபிவிருத்தி அடைந்த விட்டது. இப்

போது 1300 பன் ஒருக்கிமேல் ஒருவருக்கு, தினாசி வருமானம் 1,44,606 ரூபாயாகப் பெருகி விருக்கிறது.

1949-ல் பன் போக்குவரத்திம் துடன் 810 கமல் களாக இருக்கிறது. இப்போது 20,443 கமல்கள் துடன் பன் ஒருக்கொண்டிருக்கின்றன.

1949-ல் எக்கவர் பன் க்கிம் மாதம் ஒன்றுக்கு செத்தம் 73,732 பேர் பிரபலான செத்தனர். இப்போதோ ஒரு மாதத்துக்குப்-பிரபலானவர்கள் தொகை 61,86,067 ஆகப் பெருகிவிருக்கிறது.

ஆரம்பத்திம் பம்பாய் மாணாமை சந்தா போக்குவரத்து கார்ப்பொரேஷனில் செத்தம் 413 பிப்பிசெல் கெல்ம பசுந்தனர்; இன்று கமர் 12,000 பிப்பிசெல் கெல்மசெத்து வருகிறார்கள்.

என்னும் வருமானம் பெருக்கத்தைத் கொண்டு, பிரபலானவர்கள் என்னிக்கொண்ட கொண்டு அத்தத் திட்டத்திம் வெற்றிவை சீராகிக்க முடியாது. (அடுத்த பக்கம் தொடரும்)

சந்தா பன் க்கிடாவும். இது ஒரு பெரிய சமீபமே க்கிடாக்கிப் போக வாயிலாக இருப்பதைப் காட்டுகிறது.

பென்னாவின் ஒன்னி

க. க. ஸி. எஸ். ஆர். ரெ

தேவியில் இருந்தவந்த அவமேது அம்மாள் "வனஜா! வனஜா!" என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டுக்கொண்டாள். அவள் எதிரே வனஜா வரவில்லை. ஆனால் அவளுக்குப் பதிலாகப் பத்மா வந்தாள்.

"என்ன அம்மா, என்னவென்று?" என்று கேட்டபடி செத்தியில் அரும்பியிருந்த கிள்கையவைத் தடைத்தக் கொண்டாள் பத்மா.

"மாட்டுக்காரன் மாட்டை மேய்த்துக் கொண்டு வந்த விட்டான். கொங்கிச் சேவைத் திறந்த விடுவதற்காக வனஜாவைக் கூப்பிட்டேன். அவள் எங்கே?" என்று கேட்டாள் அவமேது.

பத்மா அதைக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல், "எந்தான் திறந்த விடுவதென?" அம்மா!" என்று கூறியிட்டு விட்டாள் பின்பக்கம் ஓடினாள்.

அவமேதுவின் கண்கள் சற்று மூடும் பார்த்தன. ஆனால் வனஜா அங்கிருந்தாள் தானே? "இவ்வளவுக்கும் கொங்கிச் கொள்ளாமல் போய் விட்டாள்!" என்று நுறு நுறுத்த வண்ணம் கஞ்சாவில் உட்கார்ந்தாள். இதற்குள் அங்கே வந்த பத்மாவைப் பார்த்து, "இவள் எங்கே போனாள்?" என்று சற்று கோபத்துடனே கேட்டாள்.

"எந்தே சைபியே கச்சேரியாம். அடுத்த அடுத்த வட்டி வந்த கூப்பிட்டாள். வனஜாவுள் போயிருக்கிறாள்" என்று பத்மா கூறினாள்.

"பேய், சொல்ப வந்துப் இருக்கிறதா மரிபாசை! காட்டுப் பெண்ணை வட்டியாக விட்டு வேலையைக் கவனிப்போம் என்று இல்லாமல் இப்படியே பாட்டு, உத்த என்று ஓடுவார்களே!" பத்மாவின் முகத்தில் புன்னகை அரும்பியது.

"சிறு வயது தானே அம்மா? சந்தோஷமாகப் போய்ச் கேட்டுவிட்டு வரட்டுமே. எந்தான் இருக்கிறதென விட்டுக் கச்சேரித் தைப் பார்த்துக் கொண்டாள்!" என்று.

"இந்த விட்டில் உழைக்கே? ஒருநிதி இருக்கிறது என்ற கதையில்தான் தானே போயிருக்கிறாள்? கூடமா உனக்கு ஒத்தாசை சொல்வோம் என்ற புத்தி வேண்டாமா?" என்று கேட்ட கொண்டாள் அவமேது.

"என்ன தொல்பாத கச்சேரி? காணோ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறியிட்டுப் பத்மா எணமயம் அடைந்தாள்.

அவமேதுவின் மூத்த காட்டுப் பெண் பத்மா. அவள் புகைமுகம் வந்த துத்த வகுவுக்கள் ஆகியிருந்தன. அடக்கமும் பெருந்தன்மையும் அவளும் சிறந்த பத்மா புகைத்தெனில் உணர்ச்சிகள் வந்திருந்தன. எத்தனையோ வருஷங்களாகக் குடும்பத்துக்காக உழைத்த உடல் தேய்ந்த அவமேதுவுக்குப் பத்மா பரிபூரண ஒர்வு கொடுத்தாள். அவமேது எந்தக் கச்சேரியும் சொல்வதற்கும் "காண் சொல்லுகிறேனோ!" என்று அவள் ஓடிவந்த அந்த வேலையை எதிர்த்துக்கொண்டாள். கச்சேரி மனைவியாகப் பத்மா தனக்குக் கிடைத்ததில் தாஜாசாமன் எவ்வளவு பெருமையும் அதற்கும் அடைந்தாளு அடைந்தாள். "அவமேது! சிபாரிசும் சொந்தவன். பத்மாவைப் போல் காட்டுப்பெண் எல்லோருக்கும் கிடைப்பாள்!" என்று அக்கம் பக்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லிய போது அவமேதுவின் உணர்வு பெருமையின் கைத்தைத் தொட்டது. பத்மாவைக்குச் சிறிதும் பெரிதமாக மூன்று குழந்தைகள் இருந்தன.

அவமேதுவின் இரண்டாவது காட்டுப் பெண் வனஜா. புகைமுகம் வந்த ஒரு மாதம் கூட ஆகியிருந்தாள். வனஜா பத்மாவைப் போல் என்ன அழகினாள். ஆனால் குணத்திலோ வேறுபாடு அவள் என்பது கூடிய கச்சேரித் தியேயிப் தெரிய வந்தது. வனஜா துவேஷி உன்ன குடும்பத்துப் பெண்; படித்தவளும் கூட; பத்மாவைப் போல் அடக்க குணம் உன்னவள் அல்ல. கைவலப்பாசை எல்லோருடனும் பேசுவாள், சினிமா, சந்தைம் முதலிய உணர்வுப் பொழுது போக்குமில் மிகவும் விருப்பம் கொண்டாள். பத்மாவின் குழந்தைகளுடன் பேசிக் கொடுத்துக் கொண்டாள் மடித்துக்கொண்ட மருப்பான தவிர், சமைவல் அடைந்தாள் துறைய மாட்டாள். கைட்குட்டிப் கையன் கைகரித்தில் அவளுக்கு அரைநிப் பிசியம். தான் எங்கு சென்றாலும் அவளையும் கூடவே அழைத்தப் போவாள்.

காட்டுப் பெண்களுக்குச் சந்தைத் தைம் கொடுப்பதில் அவமேதுவுக்கு ஆகாதான். அவர்களை கச்சேரிப் படுத்தவதில் அவளுக்கு இடமில்லை. ஆதலால் வனஜா, பத்மாவைக்கு உதவியாக விட்டு வேலையைக் கவனிச்சோம் வேளியே சொல்வதும், பக்கத்து வீட்டுப் பெண்களிடம் பேசிக் கொண்டிருப்பதும் அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, அவளும் பொழுது தன் அறிவுப்பெய வனஜாவிடம் தெரிவித்துக் கொண்டாள். வனஜாவும் சிறிதேதே கச்சேரி கவனிச்சேன் கவனிப்பது போல் பாராக்கு சொல்வானே தவிர், அவள் வெளிப் பிரபாசம் மட்டுமே சிந்தையிலும்.

வனஜாவின் கண்கள் கச்சேரியைக் கவனித்தல் போதாவிடுவதாக இருந்தான். அவள் எவ்வளவு கைவலப்பாசை அவ்வளவு 'உம்' என்று இருப்பவன். தான் உண்டு தன் புத்தகங்கள் உண்டு என்று இருப்பவன், மனைவி

கையப் பற்றி அவனிடம் புகார் சொல்லி உபயோகம் இல்லை என்று அவமேலுக்குத் தெரியும். மேலும் அவனைப் பற்றிக் குறை கூறினால் குடும்பத்தின் அமைதி கெட்டு விடுமோ என்றும் அவன் பார்த்தான். ஆகவே நேருக்கு கேர் வனஜாவுக்குப் புத்திமதி சொல்வது மேல் என்று அவன் நினைத்தான்.

மறுநாள் வனஜாவிடம் தன் அபிப்பிராயத்தை வெளிப் படைப்பாகத் தெரிவித்தான்.

"வனஜா, நீ வெளியில் போலும் பொழுது என்னிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டு போகக் கூடாதா?" என்று,

கூட்டுப் பெண்ணாக் முகத்தில் நிகைப்போ கோபமோ ஏற்படவில்லை.

அவன் புன்சிரிப்புடன் "இல்லை அம்மா, அடுத்த விட்டு ஸ்கூல் திடீர் என்று வந்து கூப்பிட்டான், 'எங்கேக் கச்சேரிக்கு வந்தால் தான் ஆச்ச' என்று யிடிவாதம் செய்தான். நான் என்ன செப்திதா?" என்று கொஞ்சலாகச் சொன்னான்.

"விட்டில் வேலை செய்ய பத்மா இருக்கிறாள் என்ற கதையம் தானே உனக்கு?"

வனஜா விரைந்து சொல்கிறதோண்டு "மன்னியே தான் என்னைப் போகச் சொன்னார் அம்மா!" என்று பதிலளித்தான்.

இவ்வளவு இனிமையாகப் பதில் கூறும் பொழுது அவமேலுக்கு எப்படிச் கோபம் வரும்? அவனது புன் சிரிப்பில், இன்மொழியில் அவமேலுயின் கோபம் மாமாய் மறைந்தது. வனஜா சாமாத்தியக்காரி. எப்போத்ப்

பட்ட கொடுக்கடிதையும் சமாளிக்கும் பேச்சு வன்மை அவளுக்கு இருந்தது. அவன் அதிருப்திசமமாக நடந்து கொள்ளும் பொழுதெல்லாம் அவமேலுயின் கோபம் பத்மாவை நிரும்பி விடும்.

"பத்மா, நீ அவளுக்குக் கொடுக்கிற செல்லம் தான் இதற்குக் காரணம். நீ ஏன் அவளைக் கூப்பிட்டு வேலை வாங்கக் கூடாது?" என்பாள் அவமேலு அம்மாம்.

"சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டிய வயதில் சந்தோஷமாக இருந்து விட்டுப் போகட்டுமே!" என்று பதிலளிப்பாள் பத்மா.

அப்பொழுதெல்லாம் பத்மாவுக்குப் புக்க கத்திலுள்ள தன் தங்கை கல்யாணியின் குரபம் வந்தது. கல்யாணி புக்ககத்தில் தன் ஓர கத்தியிடம் பட்ட அவஸ்கைகளைத் தன் சகோதரியிடம் அடிக்கடி கூறி வந்தாள். "நான் கல்யாணியின் ஓரகத்தியைப்போல் இருக்க மாட்டேன். வனஜாவைச் சந்தோஷமாக வைத்துக் கொள்வேன்!" என்று பத்மா நிர்மாணம் செய்து கொண்டாள்.

பத்மாவின் கணவன் ராஜாராமன் ஒரு ரெயிண்ட் இன்ஸ்பெக்டர். மாதத்தில் இருபது நாட்கள் சிராமக்களுக்குக் 'சாம்பீஸ்' செல்வான். தப்பித் தவறி ஊரில் இருந்தாலும் கச்சேரி வேலை அவன் கவனத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும். விட்டில் கடப்பது ஒன்றும் அவனுக்குத் தெரியாது.

ஒரு நாள் ராஜாராமன் வெளியூர் விருந்து ஊருக்குத் திரும்பி வந்தான். "பத்மா!" என்று மனைவியைக் கூப்பிட்ட வண்ணம் விட்டுக்குள் பிரவேசித்தான். கூடத்தில் வீணையை வைத்துப் பாடிக்கொண்டிருந்த வனஜா சட்டென்று எழுந்திருந்தாள். "அப்பா! அம்மா மாவு அரைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இதோ கூப்பிடுகிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டே உள்ளே ஓடினாள் அவன் பெண் ராஜி.

ராஜாராமன் இதயத்தை என்னவோ செய்தது. உள்ளே பாடுபடுவதோ தன் அருமை மனைவி; இக்கே பாடிக்கொண்டிருப்பதோ தன் தம்பியி மனைவி. "இதோ வந்து விட்டேன்!" என்று தனியப்பால் தடைத்த வண்ணம் எதிரே புன் சிரிப்புடன் கிற்கும் பத்மாவைப் பார்த்தான். விடிக் கூவிருவிருக்க வேலை செய்த களைத்துச் சோர்ந்த முகத்துடன் எதிரே கிற்கும் தன் மனைவியையும் உடம்பில் அழுக்குப்படாமல், புடவை மடிப்புக் கலைவாமல் பொறுப்பின்றி உட்கார்ந்து பாடிக்கொண்டிருக்கும் வனஜாவையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான் ராஜாராமன். கஷ்டப்பட்டுத் தன் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டான்.

அதிலிருந்து அவன் விட்டில் எடப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். குடும்பத்துக்காகத் தன் மனைவி பரமம் பாடும், வனஜா சமையலறைக்குள் அடி எடுத்து வைக்காமல் உல்லாசமாகக் காலம் கழிப்பதும் அவனுக்குத் தெரிந்தது. அவன் மனத்தில் கோபமும் ஆத்திரமும் குடி புகுந்தது. விட்டுக்குப் பெரியவனான அம்மா இந்த அக்கிரமத்தை எப்படி அனுமதித்திருக்கிறாள்? தன்னைவிடத் தம்பி சக்தரம் சம்பாதிப்பது உண்மையானது. அதற்காக அவன் மனைவியை உட்காத்தி வைத்துத் தன் மனைவி உழைக்க வேண்டுமா? இதை எப்படித்தான் அவன் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க முடியும்?

அன்று சக்தரத்தின் கண்புர் ஒருவர் வெளியூருக்கு மாற்றப்பட்டார். அவருக்குச் சக்தரம் தன் விட்டில் விருந்து வைத்தான். சமையல் எல்லாம் பத்மாவின் நிபுண்மம். இரவு விருந்துக்குத் தட்டியடக்க ஏற்பாடுசெய்தான் அவன். அதுப்பிச்சி, அபிவிச்சி அவன் பம்பாய்போய் சுழன்று வேலை செய்தான்; பரிமாறினான். தன் சமையலைப் பற்றி எவ்வளவு பாராட்டியபோது பத்மா அவ்வற்ற ஆனந்தம் அடைந்தான்.

எவ்வளவுச் சந்தேகத்தின் ஆழத்திலிருந்து போது, ஒரே ஒருவர் உள்ளம் மட்டும் ஆத்திரத்தால் தீயிட்டுக் கொண்டிருந்தது. விருந்து முடிந்ததும் பத்மாவைத் தனிமையில் சக்தரத்தின் ராஜாசாயம் கண்கள் சிலக்க மனைவியைப் பார்த்து, "பத்மா! நீதான் இந்த விட்டுக்குச் சமையல்காரியா? வனஜா எவ்வளவுதான் உட்காத்தி விருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்க நீ பரிமாறும் என்றொன்றைக் காட்டுவாய் பார்த்து இதற்கும் நான் இந்த விட்டிலிருந்துச் சம்பந்திப்பேனா?" என்றான். பத்மாவிற்குத் தூக்கிப் போட்டது.

"காந்தான் வனஜாவைச் சாப்பிட உட்காத்தி கொண்டே கொண்டேன்!"

"இந்த விட்டில் அதற்குக்கூட உணவு அதிகாரம் உண்டா? பத்மா! நான் இந்த வாரிலிருந்து உடிய சக்தரம் மாற்றிக் கொண்டேன் போகிறேன். நாம் போன பிறகு வனஜா சிம்மாசனத்திலிருந்து இறங்கி வந்து பார்த்திரம் செய்கிறாள் இல்லவா என்று பார்த்தேன்!" என்றான்.

"உங்களுக்குத்தெரியு. வனஜாவிடம் கோபித்துக் கொண்டு வனஜா விட்டு ஓடவேண்டுமா? நாம் தனியாகப் போய்விட்டால் அம்மா என்ன கஷ்டப்படுவார்? வனஜாவுக்குக் காரியம் செய்யத் தெரியுமா?"

"அம்மாவை நானும் கூட அழைத்துக் கொண்டு போய் விடுவோமே!"

"உங்கள் தம்பிக்குத் தனிக் குடித் தனம் செய்யத் தெரியுமா? அந்தப் பெண்ணுக்குத்தான் சமையல்கர் தெரி

யுமா? அம்மா அவர்களை விட்டு வரத் தம்மதிப்பாரா?" என்றெல்லாம் கேட்டான்.

"வரவிட்டால் திட்டமிட்டும், அதற்காக நீ இந்த விட்டில் வேலைக்காரியாக இருக்க நான் சம்மதிக்க மாட்டேன்" என்றான் ராஜாசாயம்.

ஒருவர் ராஜாசாயம் தனக்கு மாற்றவாசி விட்டதாக அவமேலுவிடம் சொன்ன போது அவனுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது.

"ராஜா! பத்மா போய்விட்டால் இந்தக் குடும்பம் எப்படி கடக்கும்?" என்று திகைப்புடன் கேட்டான்.

"கோபுரத்தைப் போம்மதான் தனக்கு தெரியா? சக்திரதா இல்லவா என்றுதான் பார்த்தேன்!" என்றான் ராஜாசாயம்.

அவமேலு இடிந்து போய் உட்காத்தி விட்டான். பத்மா இல்லாமல் வனஜா என்ன செய்வாள் என்பதை நினைக்கவும் அவன் வேலை வடைந்தான். சக்தரத்துக்குக் குடும்ப நிவாகம் எதுவுமே தெரியாது. எவ்வளவுதான் வேலைக்காரனை வைத்துக் கொண்டாலும் அவர்களை நிவகிக்க வனஜாவுக்குத் தெரியவேண்டாமா?

"அம்மா, நீயும் எங்கள் கூட வந்துவிடு!" என்றான் ராஜாசாயம்.

"ராஜா! சக்தரத்தைத் தத்தனிக்க விட்டு நான் வரமுடியுமா?" என்றான் அவமேலு.

மாற்றவாசிப் போக வேண்டிய தினங்களுக்குக் கொண்டிருந்தது.

சாட்டு வைத்தியர்:-இந்த மருத்தை பாதாம் தாக்கா என்று நினைத்து விழுந்தீர்கள்!

பைன்:-ஓம் ஸ்ரீபத் ஸ்ரீமகேசு, பாதாம்தாக்கா கொண்டு வரக்கோ! மருத்து என்று நினைத்து 'பைன்' என்று விழுந்தே விடுகிறேன்!

முடிக்கக்கூட எட்டப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தன. பத்மாவின் மூக்குத் தோலையும் வேதனையும் குடி கொண்டிருந்தது.

"அக்கா, உங்களைப் பிரித்து எப்படி இருப்பேன்?" என்று ஆரீசம் தடவை வனஜா பத்மாவிடம் சொன்னாள். குழந்தை சேக் வனஜாவின் மடியில் உட்கார்க்கிட்டு அவன் மூலையில் கட்டையைப் பிடித்துப் பரிதாபமாக, "செதி, என் போய் விட்டு வரட்டுமா?" என்று முழுகி மொழியில் கேட்டான். "போய்விட்டா, என்னோ! என்னை மறக்க மாட்டாயோ!" என்று கேட்டும் பொழுது அவமேலுயின் மூக்குத் தோல் திய வேதனையை எப்படி வாணிக்க முடியும்?

அன்று ஆரீசமிருந்து திரும்பிய சாஜா சாயன் வானில் சிந்து கொண்டு வந்திக் கரணுடன் ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது குழந்தை சேகரைக் கையில் பிடித்த வண்ணம் பன்னிக்கட்டிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்த பெண் சாஜி, "அப்பா! சேக் உடம்பைத் தோட்டுப் பா!" என்று பரபரப்புடன், சட்டென்று சாஜாசாயன் சேகரை உடம்பில் கைவைத்தப் பார்த்தான், "ஐயோ! அவ்வாய்த் தடுக்கிறேன்!" என்று கூவிய வண்ணம் குழந்தையை உள்ளே தாக்கிக் கொண்டான்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் டாக்டரும் வந்த வார்த்தை மறுத்த கொடுத்து விட்டுப் போனார், சேகருக்குக் கடுமையான கால்சைக் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. "செதி! என் னோடு சீயும்வந்து விடுகிறாயா? என் உன்னை விட்டு விட்டுப் போகமாட்டேன்!" என்று கர வேகத்தில் பிதற்றியதும், எல்லோருக்கும் தாக்கி வாரிப் போட்டது. கால்சைக் கரணம் இது தானா? வனஜாவால் கண்ணீரை அடக்க முடியவில்லை. "காதுப் உண்ணோடு வருகிறேன், கண்ணோ! எங்கே மட்டும் இங்கே என்ன வேலை?" என்று கூறிய போது கண்ணீர் பிரவாகமாய் வெளி வந்தது. அப்பொழுது பத்மா, சாஜாசாயனைப்

பார்த்த பார்வை; "உங்களால் வந்த வினை வைப் பார்த்தீர்களா?" என்று அவனைக் குதறம் சாட்டுவது போலிருந்தது.

தன்னைக் குடும்பத்தாரிடமிருந்து பிரித்துக் கொள்வாரம். ஆனால் இரண்டாம் உணர்ச்சி மிகுந்த பாதத்தைப் பிரிக்க நினைத்தது எவ்வளவு பெரிய தவறு? அதைப் பிரிக்கத் தான் முடியுமோ! இந்த நிலையில் எப்படி வனஜா விட்டுக் கொள்வ முடியும்?

அவக் கட்டத்தைப் புரிக் கொண்டு அவமேலு "சாஜா! ஒருவாரம் விய எழுதிப் போட்டுவிடு!" என்று ஆரீசரைக் கூறினான்.

"அப்படியே செப்பிறேன்!" என்று சாஜாசாயன், ஒருவாரம் கழித்துத்தான் வேறு ஊருக்குப் போகவேண்டுமா? அப் பொழுதுதான் சேக் வனஜாவை எப்படியுப் பிரித்திருப்பான்? வனஜாவையும் கூட அழைத்துப் போகவாரம்! அவ்வாறு எல்லோரையும் இங்கேயே விட்டு விட்டு வெளியுக்குப் போய் தோட்டத்தில் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கலாமா? ஏதே தான் மாற்றல் வாய்க்கிக் கொண்டிடம் என்று வருந்தினான்.

இரவு முழுதும் கண்ணீர்ந்து, குழந்தை யின் சிரத்தில் ஐய் கையை வைத்து சேகரேம உருவாக உட்கார்க்கிடுத்து வனஜா வைப் பார்த்ததும் அவன் உள்ளம் குரு குருத்தது. திடீறும் வேதனையும் சீரம்பிய இரவுப்பொழுது கழித்தது.

சாஜாசாயன் ஒருவாறு 'லீவ் வெட்டி' எழுதி ஆரீசக்கு அனுப்பிவைத்தான். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் ஆரீசமிருந்து ஒரு சேவகன் ஒரு கட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அவனிடம் கொடுத்தான், அதைப் படித்துப் பார்த்த சாஜாசாயன் "பெய்! பிழைத் தேன்!" என்று கூறினான். "என்ன, என்ன?" என்று எல்லோரும் ஆவலுடன் கேட்டதும் "மாற்றல் உத்தரவு ரத்தாவி விட்டது! இந்த ஊரிலேயே என் இருக்கப் போகிறேன்; இது ஊரிலேயே தான்!" அவவு கூறிய ஆறதனுடன் இந்த வார்த்தை வெளிவந்தது. சேக் வனஜா விழித்தது "இங்கேயேதானா அப்பா!" என்றான்.

"ஆமாம்; இங்கேயேதான்" என்று ஏதே காலத்தில் எல்லோரும் கூறியபோது அவர்கள் கர நறுநறுத்தது.

சில நாட்களுக்கெல்லாம் வனஜா குழந்தை சேகரைக் கையைப் பிடித்தவாறு வெளியில் உலாவுப் புறப்பட்டாள். அவசர மாக எமையல் அழையிலிருந்து வந்த பத்மா, "வனஜா, மாடு வந்த விட்டது! கொல்லிக் கதவைத் திறந்து விடுகிறாயா?" என்று கேட்டான். அப்பொழுது ஆரீசமிருந்து வந்த சாஜாசாயன், "வனஜா வேலையை, அவளை செய்யட்டுமே! ஈழம் குழந்தைகளைக் கவனித்துக் கொள்வது ஒரு பெரிய வேலை என்பது இப்பொழுதாவது தெரிகிறதா? காளை போய்க் கதவைத் திறக்கிறேன்!" என்றான், இந்தச் சம்பவத்தினையைக் கேட்ட அவமேலுயின் மூகம் மலர்ந்தது.

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. ஏன். குமாரசாமி

60. சந்தேக வினாக்கள்

சென்ற 54 இலக்கமிட்ட கட்டுரை பாவிய சந்தேக வினாக்களில் "சர்க்காணம் மட்டும் அகரமணி நேரம் வரை செய்வதாம். அதனால் கண்மயிற் தவிரத் தமைய ஒரு போதும் ஏற்படாது. அதற்கு மேல் அதிக நேரம் செய்வ வேண்டிய அவசியமில்லை. இவ்வதத்தார்கன் செய்வதும் கூடாது" என்று எழுதி இருப்பதற்காக, சில அன்பர்களுக்குச் சந்தேகம் நேரத்தில் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் பின் வருமாறு:—

கேள்வி:—'இவ்வதத்தார்கன் செய்வதும் கூடாது' என்று எழுதியிருக்கிறீர்களே! இத்தகைய கான் இவ்வதத்திலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் செய்வதாம், எல்லா வயதிலும் செய்வதாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்த, இப்பொழுது திடீரென்று செய்வக் கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறீர்கள். கான்கள் கொஞ்சனாகத் தங்கள் உபதேசப்படி ஆண், பெண் எல்லோரும் செய்த சில கண்மயிற் றையும் கூடாத்திருக்கிறோம், அப்படியிருக்க இப்பொழுது திடீரென்று இவ்வதத்தார்கன் செய்வதும் கூடாது என்றால் எங்களுக்குத் தீர மனப்பாச இருக்கிறதே மேற் கொண்டு செய்வதா, வேண்டாமா என்று தெரியாமல் திகைக்கிறோம். ஆகையால் அடுத்த வரும் சந்தேக வினாக்களிலேயே த-வு செய்த எங்கள் சந்தேகங்களுக்குப் பதில் கூறப்படி யாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

பதில்:—சீராவதான வேலிதான். அம் மாதிரி தப்பித்தம் உண்டாக்கும்படியான கீழ்மனம் ஏற்பட்டதற்கு மிகவும் வருத்த

மேறும். 'இவ்வதத்தார்கன்' அதரமணி நேரத்திற்கு மேல் செய்வ வேண்டிய அவசிய மில்லை' என்று எழுதியிருந்தால், இம்மாதிரி தப்பித்தங்களுக்கு இடமே இல்லை. ஆனால் அந்த ஒரு வாதமேயாத "இவ்வதத்தார்கன் செய்வதும் கூடாது" என்பதை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு பார்த்திருக்கிறோர், அதற்கு முன்பாக வந்துள்ள வாதமெல்லாம் சரியாய் பார்க்கவில்லை என்று நோந்துவிடுவது. சர்வவாதவாதத்தை அதர மணி நேரம் வரை செய்வதாம். அதற்குமேல் அதிக நேரம் செய்வ வேண்டிய அவசியமில்லை. இவ்வதத் தார்கன் செய்வதும் கூடாது என்பதில் அந்த அதர மணி நேரம் வரை செய்வதாம். அதற்கு மேல் இவ்வதத்தார்கன் அதிக நேரம் வரை செய்வதும் கூடாது என்பது தொக்கி விடுவதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கேள்வி:—கான்கள் மாடியில் நுடியிருக்கிறோம். மாடியிலேமேல் சர்க்காணம் செய்வதாம் ததாரியட்டிற்குப் பஸன் ஏறி படுமா? மாடி ஆனதிலும் பூமியின் ஆகாஷை சந்தி இவ்வதம் இருக்குமா? அவ்வதமே பாகத்தில்தான் செய்வ வேண்டுமா?

பதில்:—மாடியிலும் பூமியின் ஆகாஷை சந்தி உண்டு. ஒரு மாடியில் மட்டும்ல்ல பல தூற்றக்கணக்கான மாடிகளைக் கொண்ட அமெரிக்கா விட்டென்சுப் போன்ற மாடிகளிலும் ஆகாஷை சந்தி உண்டு. பூமியின் மேல் மட்டும்ல்ல ஆராவ விமானங்களிலும் ஆகாஷை சந்தி உண்டு. ஆராவத்தில் பல கையங்கள் தூரம் ஆகாஷை சந்தி உண்டு. ஆகையால் பெருக மாடிகளில் செய்வதாம்.

கேள்வி:—திருத்த வேளினிம், மாடி போட்டவர்களில் ஆராவ பயிற்சி செய்வதாமா?

பதில்:—செய்வதாம். ஆனால் பணியால் இருக்கும்போது செய்வக் கூடாது. கூடலின் மேல் வெப்பியல் படுப்படியாகச் செய்வக் கூடாது. இவை வெப்பியலாக இருந்தால்

வினா:—முன்னென்னால் இந்த இடத்திலே வேறும் ஒத்ததையடிப் பாதை மட்டும் இருக்கிறது. இப்பொழுது எவ்வளவு மாறுதல் பார்த்தாலோ?

விட்டு எழுமாறி:—உன் விடம் இதைச் சொல்லித்தான் ஆகலாம். உன் கணையக் கண்ணாடி இங்கே என்று என் கணவர் திரும்பப் புனர் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்! இதை என்ன பண்ணுவேன்...?

கணையக்காரி:—அதை மனசிலே வைத்துக் கொண்டு வருத்தப்படா தீர்ச்சி உம்...எல்லாருக்கும் தக்க கணவராக வாய்த்த விடுவாரா?

பரவாயில்லை. அதனால் சந்தையே. உத்தேசமான வெவ்விவாய் இருக்கக் கூடாது.

கேள்வி:—என் சிவாங்கரானத்தைச் சில மாநிலங்களாகச் செய்து வருகிறேன். அதனால் என்னுள்ள சில குறையையும் நீக்கிவிட்டன. முன்பு விட கண்கள், கண்கள் கரு கருப் பாய் இருக்கிறேன் என்பதை மன மிழ்ச்சி புடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் சில காரண என் கை கண்டு விரல் சத மதப்பாடவும் உணர்ச்சி குறைந்த மிருக் கிறது. காரணம் என்ன? அப்படி விரும்பும் சிவாங்கரானத்தை என் விடயில்லை. அது தான் எனக்கு விமோசனமளித்ததால் அதை விடாமல் செய்து வருகிறேன். அதை விட வேண்டுமென்றாலும் மனங்கர மாட்டேன் என்பதே. ஆகையால் தயவு செய்து இதற் குப் பரிசாரம் கூறவேண்டும்.

பதில்:—இம்மாதிரி இன்னும் இருவருக்கு ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. அப்படி ஏற்படுவதற்குக் காரணம், அவர்கள் அதிகமாகத் தங்கம் உடலின் பளுவைக் கைகளின் மேல் தாங்கிக்கொண்டு சிவாங்கரானத்தைச் செய்வதில் தான் என்று கிண்கி றுகிறது. அப்படி எல்லோருக்கும் வேலில்லை. ஏதோ ஒரு சிலருக்குத்தான் அம்மாதிரி ஏற் பட்டிருக்கிறது. அவர்களைக் கை கண்டு விரல்களின் கரம்பு, சிவாங்கரானத்தை செய்யும்போது தங்கம் கொள்ளும் கை

மூட்டிகளின் அடியில் ஒரு கால் ஓடியிருக்க லாம். சரி அமைப்பில் அழகியாய் ஒரு சிலருக்கு அம்மாதிரியும் இருப்பது சனம்தான். அப்படியில்கூட வேண்டும் எல்லோ ருக்கும் அம்மாதிரி வேர வேண்டுமே! எப் போழுது அப்படி எல்லோருக்கும் இல் லையோ ஒரு சிலருக்குத்தான், கரம்பு தாங்கு கிறதென்று ஏற்படுகிறது அப்பேர்ப்பட்ட வர்கள் அதிகமாகக் கைகளில் மேல் சரி பளுவைத் தாங்கும்படி செய்யாமல் வேலாய்ப் பிடித்துக் கொண்டால் சரியாய் விரும்பும். அப் படியும் விரல்களின் கரம்புகள் உறுத்து கின்றதென்றும், முதுகின் அடியில், மூன்று கால்கு தங்கியாகிவைச் செய்து ஒரு படுக் கைச் சுருள்ப் போல கட்டித் தாங்கச் செய்து, கைகளால் அந்தப் படுக்கையை கழுவி விடாமல் பிடித்துக் கொள்ளலாம்.

சாதாரணமாகச் சிவாங்கரானம் செய்ய வான எப்பொழுதும் கைகளை அதிகம் தாங் கிப் பிடித்துக் கொள்ளக் கூடாது. சிவாங் கரான சித்திரத்திலுள்ளபடியே கால்களை வேராய்க் கொண்டு வந்து செய்ய வேண்டு மானால், சிலருக்குக் கைகளால் அதிகம் தாங் கிக் கொண்டால் தான் ஈரடியும், அப்படியி் செய்வதால் சிலருக்கு உள்வெக் கைகள் தியிர் பிடித்து விடும். ஆகையால் கால்கள் சற்றுப் பின்புறம் சென்றுதான் பரவாயில்லை. கைக ளுக்குச் சிரமமில்லாமல் அதிக வேரம் சிறைப் பழகவேண்டும். இதில் மூலியமாய்க் கை விக்க வேண்டியது என்ன வென்றும், மூக வாய்க்கட்டை மார்பில் ஓட்டியிருக்க வேண் டும். அவ்வளவுதான். கால்களைப் பற்றி அதிகம் கவனமே கொள்ளக் கூடாது. இன்றே பட்டத்திலுள்ள சிவாங்கரானம் செய்துவிட வேண்டும் என்று முயற்சிக்கவும் கூடாது.

கேள்வி:—சிவாங்கரானம் செய்யும்போது கைகள் முதுகுப் புறத்தோடு அழகி, தாங்கிப் பிடிப்பதால், அந்த இடத்தில் சந்தோட்டம் தடைப் பட்டுத் தேங்கி விடாதா?

பதில்:—இதற்கு மூலக் கரு கேள்வியின் பதிலே இதற்கும் தகும். கைகளால் அதிகம் தாங்கக் கூடாது. சிவாங்கரானம் சரியாய்ச் செல்லுகிறதும் என்பதற்கு அடையாளம் என்ன வென்றும், இடுப்பிலிருந்து கைகளை எடுத்து விட்டாலும் உடல் முன்போல அதே சிவ யில் சிறக் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கைகள் உதவி அதிகம் இவ்வளவம் வேலாய்ப் பிடித்துக் கொள்ளும் மூடியும்.

கேள்வி:—எப்ப ன்றிரீண்டு சிவாங்கரானத்தை எத்தனை மாதம் வரை பழகலாம்?

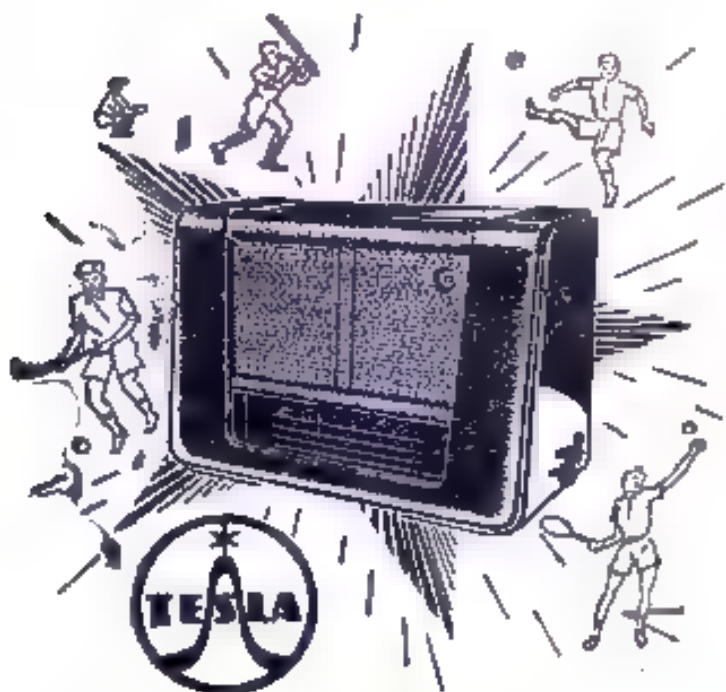
பதில்:—புதிதாய் ஆரம்பிக்கிறவர்கள் எப்போம் என்று தெரிந்தாலே எந்த ஆசைத் ததையும் செய்யவே கூடாது. வழக்கமாய் செய்து கொண்டு வருவார்களே எப்போதானும் 3 மாதங்கள் வரைக்கும் தான் சிவாங்கரானத்தைச் செய்யலாம். அதற்கு மேல் செய் வக்கூடாது. அப்படி எப்போதானவ் புதிதாய் செய்ய விரும்பினால் 4, 5 மாதங்கள் வரை மட்டும் பழகலாம் மாதிரிய் செய்த பழகி வரலாம். (தெரிதும்)

ஒவ்வொன்றிலும்

டெஸ்லா முன்னணியில் இருக்கிறது

விளையாட்டிற்கேற்ற காலம் இதை. விறுவிற்றுப்பான விளையாட்
டுக்களின் விமர்சனங்கள் அருகிலிருக்கும், தெரையிலிருந்தும்
வானில் ஒலிபரப்பப் படுகின்றன. உங்களுக்கு வேறென்ன
தேவை...எந்த சிகழ்ச்சிகளையும் மிகத் தெளிவாகக் கிரகிக்கும்
சக்தியுள்ளது. ஒர் அழகிய டெஸ்லா ரேடியோயே. வீட்டில்
குதூகலமாகக் காலம் கழிப்பதற்கு இதற்கு இணை வேறில்லை.

மதிப்பு வாய்ந்த டெஸ்லாவின் சுவ

டெஸ்லா சிம்போனி	ரூ. 480/-
டெஸ்லா ஏசி	ரூ. 380/-
டெஸ்லா பரோனீ	ரூ. 375/-
டெஸ்லா டாவிஸ்மான்	ரூ. 235/-

தனதரப்பத உட்பட தென்னிந்தியாவிற்கு பூரண சிலிபெரேஷன்கள்.

ஒயல் ரெட்டி (மதராஸ்) லிமிடெட்
புருஷோத்தம் பிளாக் - மவுண்ட் ரோடு - மதராஸ்-2

நவம்பர் 28 முதல்

நாயல்
சுதர்ஸன்
சின்னப்பா, கன்னப்பா
யோகமங்கலம், லலிதா, பாலையா

சந்திராவு நட்கர்ள்
A.S.A. சாமி
இளங்கோவன்..A.S.A.சாமி

சென்னை...
காஸ்து பிராப்தே
சு. ஸாஸ்வதி...
ஒருத்தித் திரு. காஸ்து...

சென்னை...
நாயல்
சுதர்ஸன்

நாயல் டாக்டர் கஸ்து பிராப்தே
சுதர்ஸன்

ராஜாளி மடம்

கீ.ரா. கோபாலன்

1. அவனைத் தொடாதே.....!

மீனாட்சி அவள் அழகுத்துக் கொண்டுக் கிடந்தாள்! அவளும் அதை நோக்கித்தான் சென்று கொண்டிருந்தாள். படுத்த படுக்கையில் கிடந்த அசுரனுடைய முன்பொரு முகத்திலும் ஏதாவது கடைசி மூச்சாவதும். ஆம்! சாதாரண மானப் படுக்கையில் தான் கிடந்தான். உயிரோடு ஓட்டாத, தன்மையான பயங்கரம் குறித்த அந்தப் பெரிய கட்டிடத்தின் மடியில் எவ்வளவு நேரமும் அதையில் அசுரனுடைய உயிர் உடம்பு விட்டுப் பிரிவப் போவதற்குக் கொண்டிருந்தது.

அந்த அதையில் கட்டிலில் விசிக்கப்பட்டிருந்த மெத்தைமீது அவன் உடல் கிடந்தப் பட்டிருந்தது. கல்லின் மூட்டப்பட்டிருந்த கிணர் கிணர் வளர் மயிலை மஞ்சள் நிற ஒளியில் அந்த அதையிலிருந்த ஒப்பொரு பொருளின் சீழிலும் அவன் உயிரைக்கொண்டு செல்ல வந்திருக்கும் ஏழாநாள் களின் பயங்கர சீழப்போய்தான் இருந்தது.

அந்தப் படுக்கைக்கு அருகில் சாதாரணச் சோதரி மரத்தின் அகாலமால் கண்மீதில் கை வளர்வது வண்ணம் செம்போல் அழகித்திருந்தாள். சிவபாசு பரிகலையோடு கடிய அசுரனுடைய கடுமையான கைகள் துணிவோடும் கதறிப்பதோடும் தன் சோதரியின் மானத் தருவாயை எதிர்பார்ப்பது போல் இருந்தது. அவன் கண்ணில் இரக்கமோ, துக்கமோ ஏதாவது மிகவும். அம்புடனே, சிவநாதராமனின் துயரமுடனே தீவ கணவீழ்ந்த மானப் படுக்கையில் கிடக்கும் தன் சோதரியின் முகத்தை அவன் பார்க்கவில்லை. தன்னை நோக்கி வருவதாக ஒன்று வந்ததே தன் சோதரியின் அழியாமல் செல்கிற கிட்டகை என்ன அவன் பாதகமென்று. பரிதாபம், அன்பு, ஆசை, வாகுதல், பரம், இரக்கம் ஒன்றும் அப்போழுது அவன் மனதை அடைக்கவில்லை. இந்தகால உணர்ச்சிசெய்யாமல் செரு நாட்டைக்கு முன்பே மரத்தின் இருதலத்திலிருந்து கிடை பெற்றுக் கொள்ளாமலேயே போய்விட்டது போலும். ஏன்! அன்பு, ஆசை, பரம், இரக்கம் போன்ற வார்த்தைகள் அவன் செவிக்குள் செட்டெ செடு நாட்டினால் இருக்கும் போலிருந்தது.

மரத்தின் இருதலத்திலிருந்து தன்னிஞற்போல் கட்டிவிட்டுச் சமீபமாக டாக்டர் நீலநகரென் டிருந்தார். டாக்டருக்கு வயது அப்பளவு அதிக

மாக மதிப்பிட முடியாது. புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பித்திருக்கும் அனுபவமில்லாத இளைஞர் தான். அவருக்குச் சமீபம் இருபத்தைந்து வயது தான் இருக்கலாம். இளைஞர்ப் இருந்தாலும் அவர் முத்திரையும், கண்ணிலும் அறிவும் தென்படும் வயதில்லாத பிள்ளைத்தன்.

அவர் அந்த வந்த சில மணி நேரங்கூட இருக்காது. அந்த வயதுக்குச் சமீபமாக வந்தவர்தான் தந்தை என்னும் வராமத்திலுள்ள அந்த வந்த ஆரம்பத்திலிருந்து டாக்டர் அவர். இப்போழுதுதான் கொஞ்ச குளம் வராமத்திலுள்ள ராஜாளி மடம் என்ற அந்தக் கட்டிடத்திற்கு அவர் முதல் முதலாக விஜயம் செய்திருக்கிறார்.

டாக்டர் பதாரம் ராஜாளி மடத்திற்குப் பற்றி அனைத்து செல்லிய விசாரணை கைதவிய செல்லிய செட்டிருக்கிறார். இந்த வந்த சில மணி நேரங்களில் வராம பதாரம் செல்லிய பதாரம் ஒரு சிலர் வராமமாகக் செல்லியப் பட்டிருக்கிறார். அந்தக் கட்டிடத்தின் பூங்கா சித்திரம் ஒருவருக்கும் அதிகமாகத் தெரியாது.

"ரகுபதி என் வாய்விட்டுக்கொடுத்தார், பார்த்திருக்கிறார்? அது பதாரம் ராஜாளிக்குள்ளும் சிப்பெருக்காகக் கொண்டு கூட அவர் செல்லுமே! விரைவாகவோ!"

"ஆமாம் அந்தக் காலம் சிப்பெரு செல்லுவது கூட அப்படித்தான் செல்லுவது. ரகுபதி கொண்டு கூடக் கொடுக்காமல் அவனை ஏமாற்றி விட்டாராம்!"

ஆனால் பத்தப் பன்னிரண்டு வருட காலமாக அந்தக் கட்டிடத்தில் தனிமையில் மூன்று கிதிரிகள் கிழிப்பதால் பராமரிவாகக் கெட்டுப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடத்தைச் சுற்றி வுள்ள பெரிய கோட்டை போன்ற மதின் கலகரத் தான். உங்கே ஒருவருமே வராததினம், மூன்று கலகரத்திலுள்ள பெரிய இரும்புக் கதவு எப்போதுமே மூடப் பட்டிருக்கும். அந்த வீட்டில் கழிவம் செல்லும் வடிகால் வேலைக் கால்கைத் தவிர மற்றவர்களை எவரும் பார்த்ததே இல்லை. கொடியை எந்த அந்த வேலைக் கால்கை அந்த வீட்டிற்கு வேண்டிய முயற்சியைப் போடுகிறார்களோ அவை மூன்று வாகம் வருவான். அவர்கள் தவிர அந்தக் கட்டிடத்திலுள்ள மற்ற எந்தப் பெண்ணும் வேறோர் தன் கட்டிடத்திலேயோ, அவர்கள் மூலத்தை எவரும் பார்த்ததால் கொல்லிப்போது இடையாது.

அந்தக் கட்டிடத்தில் அழகான உருவமான ஒரு திணைக்கை இருப்பதாகவும், அவளுக்குப் பைத்தியம் மென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இன்னும் சிலர் அந்தப் பெண் அவள் என்னும் சொல்லுவார்கள். இன்னும் சிலர் இந்த இரண்டையும் மறந்து அங்குள்ள இளம் பெண்ணுக்குப் பைத்தியமில்லை என்றுமே வடிகால் கிதிரை ஒருத்திக்குத் தான் பைத்தியமென்றும் சொல்லிக் கொள்வார்கள். உண்மையெனில்! சில வந்தி பஸ்தியமாக இருந்தது பன்னிரண்டு வருட காலமாக அந்த ராஜாணி மடத்தில் வசிக்கும் அந்நியப் பிரதிகை பிளவு நூக்கித்தவராகத் தான் தங்கள் கவிதைத் தைக் கப்பலாற்றி வந்தனர்.

வேண்டியபடி பழம் வந்த வேலைக்காரி செல்லும் பைத்தியம் வந்த வந்தபடித் து மோலுக்கும். உரை மன உருவம், விவதேக ஆகிறது. அரை ஆள் பக்கம் வந்து அவைப் பார்த்தவுடனேயே தீர் பைத்தியம் விடவான். அவன் மூலத்தில் ஓர் கண்ணப் படி, எவரும் கிழிப்பதே குரூப் பரிசுவையும் தான் கிழிப்பி இருக்கும். பொதுவாக அவன் எப்போது கட்டை கண்ணுக்கும் கொடுமையான ஏதோ ஒரு தகவல்களை மனத்திற்குள் அழுத்தி வைத்திருப்பது போல்தான் தெரையும். பொதுவாகப் பெண்ணு கிழித்தாலும் அவன் ஒரு பட்டியலான பிரகிருதி. கண்ணிலும், கட்டைகளிலும் அவன் கால்களைக் காக்கும் போலது ராஜாணி மடத்தைப் பற்றிய பரிசுவம் ஏதேனும் அவன் வந்திருக்கிறாடெய் தெரிந்து கிழித்து விடாதா என்று அகோசர் எதிர் பார்ப்பதண்டு. ஆனால் அவன் அப்படி ஏதோ தமே இல்லை. ஒவ்வொரு வந்தத்தைவையும் கிழித்துக் கண்ணப்பாடுவை தான் பெருவாகம். எப்போதுமே அவன்மேல் ஏதாவது பரிசுவம் இல் லாததால் அவன்மேல் எதையும் தனித்து கிழித்தே கெட்டும் சுதரிசும் ஒருவருக்கும் இல்லை.

தனிமையாக அந்த வீட்டில் கிழிக்கும் அந்த விடுவதையாக கிழிக்கும் கிண்கிட டாகட்டி பழம் தாமதுக்கு ஆர்வமடைத் தான்ருகிறது. மன்த கால்கைகிழிக்குதே ஒதுக்கித் தனிமையான அந்தக் கட்டிடத்திலிருந்து கொண்டு வந்த வந்த கிண்கிட டும் அந்த கிதிரைகளை கிழித்ததால் அவருக்கும் சுதரிசு கிழிப்பதையும் பரிசுவதாமதுவும் தான்ருக் தது. 'என் அவர்கள் இந்த உலகத்திலிருந்து விலகி கிழித்து வந்த கிழிப்புகிழிக்கும்' என்பதே அவருக்கு அந்நியமாக இருந்தது அதற்கு ஏதோ ஏதாவது மருக்கத்தால் வேண்டும் என்று அவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். இப்போது ஒரு அந்நிய இளம் பெண் இருக்கிறது, அவளுக்குப் பைத்தியம் என்று துணைக்கை கொடுத்த கொள்வாரிடமே!

அந்தப் பெண் எங்கே! அப்படி ஒரு பெண் இருக்க தான் இது வந்தபின் என் கண்ணிலேயே பட்டி கிண்கிட! உண்மையாகவே அவன் பைத்தியம் பிடித்தவனாக இருப்பான்! என்ற யோசனை தான் எப்போதுமே டாகட்டி கிதிரைகளை உழன்று கொண்டுருந்தது. அவர் பரிசுவ எதையோ தருகிப் பார்ப்பது போலிருந்தது.

மாதம் ஒரு பெருந்தை கிட்டிவிட்டு "இது மேல் இவன் பிரதிகை மட்டாக, இவ்வளவு டாகட்டி!" என்று அழுத்தமான குரலில்.

டாகட்டி அவருடைய மூலத்தை உதறுப் பார்த்தார். அதில் எவ்விதமான மாறுதலும் இல்லை. அவருடைய வந்தத்தைக் கணமையாக இருந்ததே தவிர அதில் ஒரு இரக்கம் இல்லை. "அம்மாம்! இன்னும் கிழித்தாக்கு இடையிலே, என்னை கிழிக்கும் ஆரம்பத்திலேயே அவருத்திருத் தான் ஒரு பெண்." டாகட்டி தன் வந்தத்தை மூலக் கோக்கி முடிப்பதற்குள் மாதம் அவரை இடைமறித்து "அது சரி! கிழிக்கும் அவன் இப்போதுமே பிரதிகை வைத்து விட முடியுமா என்று நான் கேட்கக்கூட. இவன்மேல் பெண் துறக்குப் பிடித்தவன் இருப்பதை விடக் கவனிதே பெண் போகட்டும். இன்னும் எவ்வளவு சோம் தாக்கும்!" என்று வெறுப்புக் குரல்கள் குரல்கள்.

"அது சோம் தான்வாது. எப்போதுமே வேண்டுமானாலும் சோவாம்" என்று டாகட்டி கிண்கிடையோ பரிசுவமையே கொடுத்திக் கொண்டு. படுக்கையில் கிடந்த ராஜாணிக்கு அரைந்த கோடுத்து முகமென்று. மாதம் உத்த அந்நிய தோலில், "கொண்டே! கொண்டே!" என்று

உயிரிட்டாக. அடுத்த கணத்தில் அவர் எதிரில் வேலைக்காரி செங்கம்மா வந்து சிங்கும். கலை பருமனும் உயரமுமாய் அவர் உருவம்பாதி இருள் சூழ்ந்திருந்த அந்த அறையில் ஏதோ பேசியே பதமோ வந்த சிந்தை போல் தானிருந்தது.

"உடனே போய் வேதாவை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வா" என்னும் மரகதம். செங்கம்மா எதுவும் பதில் சொல்லாமல் ஓடித்தான், இருளில் போய் ஓடிது பேசுவது போல.

"வேதா" என்ற பெயரைத் கேட்டதுமே டாக்டர் பரதாராமனின் உகந்தத்தில் ஒருவிதமான ஆவதும் மிளர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. அந்த விட்டிலிருக்கும் அநியமமான, அழகான, இளம் வயதப் பெண் அவளாகத் தானிருக்க வேண்டும் என்று அவருக்குத் தோன்றியது. மரகதப் படுக்கையில் இருக்கும் சாரதாவுப் அவள் அநோதரி மரகதமும் காற்பது வயதிற்கு மேலானவராக. இவர்வீரத் தான் அவர் பார்த்து விட்டாரே. இவர்வீரத் தவிர இன்னொரு பெண்ணுமிருக்கிறான். அவ்வீரத் தான் இப்பொழுது வேலைக்காரி செங்கம்மா அழைத்து வரப் போயிருக்கிறான். அவன் தான் ஊரில் ஊமையென்றும் கைத்திறப் மென்றும், ஊரகம் பெரித கொண்டிருக்கும் பெண்ணாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் மனது நிம்மனாக எண்ணுவது. அந்தப் பெண்ணின் வருமானை அவர் ஆவதுடன் எதிர்பார்ப்பதை அவர் உள் உணர்விலிருந்து பரபரப்பு வந்து விளங்கியது.

வெளியுலகத்தில் அநோதரி செங்கவது போல் அந்தப் பெண் மிகுந்த அழகினா, இங்கிலா! அவன் கைத்திறமும் பிடித்தவளா அல்லது சரிவான

அவற்றும் எல்லா எதிர்பெறலாய் உயர சேதமில் அவருக்குப் புலகுவிடுமே. அவர்தான் முதன் முதலாக அந்தப் பெண்ணை நெருங்கப் பார்த்தும் வெளி மனத்தினால் ஒருவர்!

மரகதம் மீதப் போல் உட்கொண்டிருந்தான். டாக்டர் அந்த அறையின் வெளிப் பக்கமே தன் பரிசுமையைச் சேலுத்திறப் வந்தான் சிந்து கொண்டிருந்தான். திடீரென்று அவருடைய பரிசுமையை ஒரு பரிதாபமான மூலகம் சத்தம் திருப்பியது. சாரதாவு போதாதுக் கொண்டிருந்த சாரதா தான் அப்படி மூலகமென. அவன் தன் உணர்வோடு அவை விழித்து வந்தபோது நேடுவது போல் காக்குமுறமும் பார்த்தான். பாலம்! என்ன ஏமாற்றம்! அவர் நேருறே நியன் அப்பே இருந்தால் தானே? அவன் தன் படுக்கைக்குப் பக்கத்தில் உட்கொண்டிருக்கும் மரகதத்தின் உருமையான மூகத்தையப் பரிதாபத்தோடு பார்த்தான். வேறுத்து உயர்ந்திருந்த அவருடைய அறங்கன் பேசுவதற்காக அகன்றதை, "வேதா" என்ற வார்த்தை எதிர்பார்த்தோடு உயரதாய் இருந்தாலும் அவன் நெடும்கள் அடித்தவந்திவிருந்த எழும்பிய வார்த்தையைப் போல் தானிருந்தது.

"வேதாவா... இதோ வருவான். அவளை அழைத்துக் கொண்டு வரக் கொள்கிறீர்களே" என்னும் மரகதம் சிறிது இரகசிய நூயில்.

"மரகதம்... இதைக் கொள்ளும். வேறு வாய் தோல்பத் தவறான வாரியமெல்லாம் சேர்த்து விட்டோன். உடவுள் கடைசிக் காலத்தில் தான் எனக்குப் புத்தியைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தப் படி காலத்தில்தான் எத்த விதமான சரிதொடையும் இங்கு என்று இப்பொழுது தான் எனக்குத் தெரிந்தது. இதற்கு வேதாவும் பரிவாக வேண்டாம்..." என்னும் சாரதா படுக்கையில் விட்டா சாரதா சமயமாக குரலில். அவன் கொய்சிய வார்த்தை தான் ஒய்வொன்றும் கொள்ளும் கொஞ்சமே உட்கொண்ட கொண்டு வந்த அவருடைய ஆயிவன் கடைசிக் காலத்தில் தெய்வீகத்து மெய்யே துணிவாய் வார்த்தைகளாகத் தானிருந்தன.

இதைத் கேட்டதும் மரகதத்தின் உணர்வு கோபத்தால் விசிந்தன. அவன் பங்குக் கடித்துக் கொண்டு எரித்து விடுவது போல் சரிவாடு போதாதுக் கொண்டிருக்கும் தன் அநோதரிமையப் பார்த்து விட்டு ஒரு பெருமூச்சு விட்டான். ஒன்று அவன் எவ்விதமான வார்த்தையையும் போய்க்கில்

"மரகதம்! மரகதம்! அவளை விட்டுவிடு. அவளை விட்டுவிடு. அவளையும் அடைத்து வைத்துச் சேக விட்டேன். அவளை விட்டுவிடு. அவளுக்கு எவ்விதமான ஆபத்தும் வராது. உடவுள் இருக்கிறார்..." என்னும் சாரதா பதறித்தடிக்க கொடுக்க்குரலில்.

டாக்டர் பரதாராமனின் சேவியற்றும் இந்த வார்த்தைகள் கறுத்தன. அவர் மரகதத்தின் முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் தலா குளிர்த உட்கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தின் மூலகு இந்த உருமையிலும். அவன் மூலம் உட்டெடுத்து வாரிட்ட மடைத்தது. உணர் போழுதிற்குக் கொடுப்புத் தந்து போல இருந்த அவருடைய உணர்விலிருந்து உணர்வி துணித்துக் கைவங்கலில் வந்தோதோ. அவன் தன் புடவைத் தலாப்பால் தன் உணர்வைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

அப்பொழுது அந்த அறையின் வார்த்தையுக்குச் சரியானவரே என்பது கேட்டது. அப்பொழுது தான் டாக்டர் ஆலசெர்டு தன் பரிசுமையை அந்தப் பக்கம் சேலுத்திறார்.

சதாக்குப் பக்கத்தில் வேலைக்காரி செங்கம்மாவுமே ஒரு பெண்ணும் சிந்து வேண்டுகுந்தனர்.

டாக்டரின் கண்கள் யோலக்காரினைக் கவனித்தபோது, அவனுடைய பார்வை குழுவதையும் அவனுக்குப் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த அந்தப் பெண் இழுத்துக் கொண்டு விட்டாள்.

யோலக்காரிக்குப் பின்னால் அந்தப் பெண் கைதி போல் அடக்கத்தோடும் பந்ததோடும் நடந்து வந்தாள். மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்த சிம்ஸரீயின் மழை ஒளி குழுவதும் அந்தப் பெண்ணின் மீது விழுந்தது. அவளுக்குப் பதினாறு அல்லது பதினாறு வயதிற்கு மேல்மதிப்பிட முடியாது. அவளுடைய கருத்த ரீண்ட தலைப்போம் பின்ன விடப்பட்டிருந்தாலும் அவளுடைய கோரம் சென்ற மூட்டையும் தோளின் கருத்து மீறிய மீறியாக விழத்தொடுத்தது. அவளுடைய கீண்ட அழகான கண்களில் பேதலையும் பயமும் கலந்திருந்தது. குரலின் ஒளி படாத குறை அருகில் மலர்ந்த தனித் தாமரைமலர் யாதோறும் பார்த்ததண்டா! அவளின் பார்த்தவுடன் டாக்டர் பதாரமனுக்குக் குரலின் ஒளியே படாத குறை அருகில் மலர்ந்த தனித் தாமரைமலர் பார்ப்பது போல் தாவிருந்தது.

மரகதம் எழுதிருந்து மெதுவாக அவன் தோளைத் தொட்டு "ஆமீகே வர" என்று படுக்கைக்கு வர மரக அழைத்த வந்தாள்.

டாக்டருக்கு அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தல் பார்த்த நிலை தடுமாறுவதால் இருந்தது. அந்தப் பெண்ணின் மீது அவருக்கு மிகுந்த முடியாத பந்ததாயினும் இரக்கமும் ஏற்பட்டது. அவர் இவ்வளவு அழகான ஒரு பெண்ணை இதுவரை பார்த்ததே இல்லை. இப்படி ஒரு பெண் அவர் மனத்தைக் கவரத்தேவியில்லை. அவர் தன் படிப்போம் தெரிவித்தோம் அந்நிலை காலத்தைச் செலவிட்டதற்கு மோகனம் பற்றிய எண்ணமே அந்நிலை அவர் மனத்தில் எழுந்ததில்லை. ஆனால் அவருக்கு இப்பொழுது அந்தப் பெண் மனம் மயக்கமாவதற்கு மோகனம் போலிருந்தான். ஆம்! மோகனமே தான். அழகு சிறந்த மோகனி, பேதலை சிறந்த மோகனி, குற்றமற்ற, கலகத்தில் கண்களில் படாத அழகின் கனம் சிறந்த மோகனி, குரல் மெல்லும் கொண்ட இரண்டு கிரிதனாய் யதோ காரணத்திற் காக இந்தத் தன்மையே கட்டிடத்தில் சிறை வைக்கப் பட்டிருக்கும் மோகனி.....டாக்டருக்கு அந்தக் கட்டிடத்தின் மாடியில் ஒரு அறையில் தான் நின்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று உணர்ந்தபோது நிக்ந்த ஒரு அழகான பெண்ணிடம் தத்துவமைய மலர்ப்பூக்களான பந்ததாயினும் காலமும் இருபது கத்ததாயினும் எப்படி கட்டிடமாய் என்று தெரியாமல் துடித்தான்.

படுக்கைக்குப் பக்கத்தில் நின்று அந்தப் பெண் ஏழை போலாகக் கொண்டிருக்கும் கிரிதையே பார்த்தான். அவளுடைய கண்கள் பயத்தாலும் துக்கத்தாலும் கலங்குவதை டாக்டரால் அந்த இடத்திலிருந்து கவலாய் பார்த்தபோது முடியவில்லை. ஆனால் அந்தப் பெண் துக்கம் தாக்கமாய் விடப்படு அவர் கால்களில் கட்டினார்.

மரகதத் தடுமாறியிருந்த சாதாரண அந்தப் பெண்ணை அவனோடும் ஆர்வத்தோடும் பார்த்தான். சத்தமற்று வெறுத்தப் போலிருந்த அவளுடைய அறங்களை அவன்மேலும் கிரிதியும் சிறந்த சிரிப்போம் தெரிந்தது. "வேதா! உன்னோ! உன்னைக் கட்டின தான் கட்டின வெண்டும். இங்கே வா! உன்னோ! இதோ வர உன்னைவிட்டுப் போவோம் போகிறோம்..." என்று கம்பிய குரலில்.

அந்தப் பெண் மெதுவாகக் கட்டின கட்டின தான். சாதாரண மெதுவாக அவளுடைய மேல்நிலை கால்கள் எடுத்துத் தன் மாப்போடு வைத்துக்கொண்டு உன்னோ முடிக்க கொண்டான். அப்பொழுது வேதா

விந்து அடக்க முடியாமல் குகமக்கு வரும் துக்கத்தினால் அழுகை சீர்பட்டுக்கொண்டு வந்து விட்டது. அவர் மாடிக் தன் தலைமையினைத் துக்கி கொண்டு விட்டு விட்டு அந்த நெடும் கிணர். அந்தச் சுவரத்தில் படுக்கையில் விட்ட சாத்தாரும் தன் கைவினைவாசத்தையிட்டுப் பார்த்து விட்டு டாக்டரைப் பார்த்தார். அவருடைய பரிசுவையைப் புகிந்து கொண்ட டாக்டர் அப்பொழுதுதான் தன்னுடைய உபவாசியை வந்தவரோடு சந்திப்பைக் கெடுக்க வந்த பார்த்தார். டாக்டரின் பரிசுவையிலிருந்து விடுபடாததே தெரிந்து கொண்ட மரமும் செம்மையான பார்த்து "ஹம்! அவ்வளவுதான். அவர் மூக்கை அடக்கி விட்டது. உமேதான் அழைத்துப் போ" என்று.

கேட்குமா செம்மையான வேதனை மெதுவாகத் தூக்கி விடுவது "எழுந்திரு. போகலாம். வா" என்று. வேதா "அம்மா! அம்மா" என்று அவரின் துடித்தான்.

புடிந்துப் பாருங்கள்!

மேகிள்த் தீவு

67ஆம் வத்தனியோ காலமாக வழிவழி வந்து வரும் பெருந்தினைக்கும் தமிழர் பன்மையான கால விளக்கம் இதை வைத்து தமிழ் மக்களால் பெரிதும் மேகிள்த் சென்றுவிட்டது என்று தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் 1974 இல் தான் இரண்டாவது பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

பிரதம: பாரதி பதிப்பகம், திருச்சூர் 605, சென்னை-17; விவரம் 1-17-9.

சான்று

பிரதம பெரும் காலமாக பாரத வட்டில் ஒரு பரம சாந்தியைக் கிட்டு. ஆகவே மக்களுக்குப் பொறுப்பும் அதிகமாகிவிட்டது. அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்து நடக்க மக்கள் பன்மையான அறிவு கொண்டு வருவது மிகுந்தது.

மனித சமூகத்தில் மக்களின் உள் வாழ்வு மட்டுமே பன்மையானது இருக்கின்றது. மரம், சாதி, மனம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் பன்மையானது.

அதேமாதிரி சான்று என்பதும் சமூகத்தில் ஒரு அமைப்பாகும். அந்த அமைப்பிற்கு, சான்றுவந்திருக்கும் ஒரு மனிதர் பிரதம என்று அறிவிக்கப்பட்டு வருவது, அந்தப் பிரதமரின் மேல் சான்றுவந்திருக்கும் மன உரிமைகள் ஏற்படு

டாக்டர் பாரதமனுக்கு அந்தப் பெண்ணின் கிணைப்பு என்று ஏற்பட்ட பாரதமனுக்கு பரிசும் அளவுக்கு மிக்குவதால் கிட்டது. இரத்தவேசம் தன் தாரின் உடம்பில் உட ஒரு பெண்ணை உடம்பு! டாக்டர் அப்பொழுது தன் கிணைப்பை மறந்து விட்டார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர் மெதுவாக வேதனையின் நெருக்கடி கையை வைத்து "பாஸி! இவ்வளவுதான் கொஞ்ச நேரம் இருக்கிறீர்கள்...!" என்று பக்கத்திற் குக்கை மாரத்தின் மூக்கைக் கெடுக்க வேதனையின் பார்த்துக்கொண்டே.

மரமத்தின் கைகள் இரண்டும் அப்பொழுது கெடுப்பது துண்டிக்கக்கூடாது பார்த்தது. வேதமும் ஆத்திரமும் குகமத்து வந்தது. "அவன் எப்படி நீ வேதமாம்! உம்மூலம் கையை எடு. உம்மூலம் மரத்தின் இங்கே நான் வரவழைத்தேன்! உம்மூலம் கடமை எதுமே, அதை மரத்தின் கைகள் மெதுவாகப் போதுமே..." என்று கைகளைப் போல நீதினும். (தொடரும்)

கேதா. உடம்பமும் உரிமைகளும் சென்ற சமூகத்தில் உள் வாழ்வுக்கு அது வேதம்தான்.

இந்த அடிப்படையிலே உரிமைகள் மேல் உள் வாழ்வுவாக்கியாக இருக்க வேண்டியது.

அதாவது, அதன் பெருக்கம், வரி, சந்தை மரமத்தின் கிணைப்பு. அடிமையின் கைகளும், இத்தியம் அடிமையின் நிமிர் முதுகைவரை மேல் உள் வேதமாம் கைகளில் ஆகிய இத்தியம் சமூகம் மிகுந்திருக்கிறது. சமூகம் புகுந்த தெரிந்த அமைப்பும் இத்தியம் புகுந்து உபயோகம் அடிமையின் அறிவைப் பெருக்கம். ஆகியவர்கள்: கைகள் உத்தமம்; பிரதமம்: கைகள் கைகளாவும், சான்றுவந்திருக்கிற 14. விவரம் 1.

அன்னபூரணி

"மனிதனின் போன்ற அந்தப் பிரதமத்தின் கைகளையும் அறிவாக்கது" என்று ஒரு மேல் கட்டு அறிவிக்கிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது அன்னபூரணி என்ற கதை.

பரிசுதி செய்த தெல்லாம் தன் கைவலம் முதல் அறிவாகவான் கைவலங்களுக்கு சாதம் பரிசுதி எதுதான் அது அவர் வாழ்க்கையில் எல்லாவது பெரிய புலனாகி விட்டது!

இப்படி இதைக் கதைத் தொகுப்பிலேயுள்ள ஒரு வேத கதையும் மனித வாழ்க்கையின் வித்திலிருந்து போக்கை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

ஆகிய: 67. 67. 67; பிரதமம்: அம்மையின் உம்மூலம், மனிதமே, சென்னை 6; விவரம் 1.

உங்கள் கையின் சேகரிய உங்கள் வாழ்க்கையின் கண்ணாடி

சென்னை இயந்திரங்கள் இரண்டு கை சேகரியையும், சிப்பிச் சட்டம் கைவல கையில் தடவி ஒரு கைகளைக் கைகளில் பதிப வைத்து எடுத்த அனுப்பினால் எதிர் காலம் பன்மையான சென்னை பார்த்திருக்க வேண்டிய வி. பி. தயார் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அருப்புக்கோட்டை பி. என். வி. அய்யங்கார்

சேகை சான்று - 30, மூத்த செட்டித் தெரு, கும்பகோணம்

சமீபத்தில் அவரது 'கிண்டி மெனேஜ்' என்ற பிரசுரமாவிறது. அதைப் படித்தவுடன் அநுபந்தா சிசிப்பதா என்று தெரிவதில்லை. பக்கம் பக்கமாக ஒரு அபிப்பிப்பெண்ணுக்காக எத்தனை யோசனைகளுடனும் அவ்வளவுச் சொந்தகளுடனும் கண்ணீராக விட்டு, இதனில் எழுந்ததையும் அதன் கிண்டலையும் பிடித்து ஒரு உறுக்கு உறுக்கி விட்டு, 'இதுதான் அவர் வாழ்வா! இதுதான் எல்லாம் அளித்த தீர்ப்பா!' என்று சீக்கைப் போட்டு போட்டு முடித்திருக்கிறார்.

"சாலை! என் கதை மெனேஜரைப் போட்டி விட வேண்டும் பரிசு வாங்கி விடுகிறேன்! எப்படி என் முதலாய்.....!" என்று பெருமையுடன் வாழ்வைக் கேட்டார்.

"உற்பத்தியை உருவாக்கும் இந்தப் பெண் எனக்கு உணர்ச்சிகளுக்கு இயல்பான மறப்புகை கொடுக்கும் சிங்கம், சோகை மனநிலை மட்டும் மரக்கட்டை என்று கிண்டிப்பது கிளித்திரம் தான்—" என்று ஆத்திரம் தீர்த்தோவிய கிண்டித்தான். ஆனால் இது வர்த்தமாவது கோவையாக வெளி வந்ததாயினால்!

"சொல்பவர்களுக்கு இதுகிட்டு மெது!" என்று தான் அப்பொழுது என்னுடன் சொல்வ முடிந்தது.

அடுத்து ஒரு வாரத்தில் வந்த திருவிழாக்கள் அவர் என் கதைக்கு வரிசை உட்கொடுத்து கொண்டார். காலியை ஒரு கத்தைக் கவிதையும் பெண்களும் காட்டிவிட்டன. தென்மேல்புறம் கவிதையெழுத "சாலை! உன் வாழ்வில் குவிசுமாரம்—தன்மாரம்—தொலுது வந்திருக்கிறாய் சொல்வோம்! ..... 'புதுமைய' பத்திரிகையில் ஆஸ்கார் என்னை மிகவும் தொந்தரவு செய்திருக்கிறது!" என்றார்.

நான் பதிலை சொல்லவில்லை, எனக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாக வந்தது.

"சீர்திருத்தத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு மெனேஜரை ..... " அதற்குமேல் அவர் சொன்னவை என் கதில் விழவில்லை. நானே திருந்தாயில் இவர் எழுந்ததைச் சீர்திருத்தத்தினாலும்! அழகுதான்! பேசும் எழுத்தாளர் 'சொல்வோம்' பின்பு கைகளைப் படித்து இப்போதையும் என்னை எழுதினா, அவரது மனநிலை வேதனைகளைக் கற்பனை செய்து பார்க்கும் சந்திரிக்கு நான் தானே! எழுத்தாளர்கள் மனநிலை இப்பிரயோக இயந்திரங்கள் ஒத்து வரும் அளவு அளவுகளுக்கும் அவனுக்கு வேறு தூய்மை. இதுதான் நான் கேட்ட உண்மை. உம்; என்னவோ சொல்லிக் கொண்டு போகிறேன்! எட்டுவது அவரைத் திருத்த ஒரு போராடுதல் தோன்றியது.

அதன் மையம் "சொல்லுவோம் சாலை!" என்று உத்தரவிடப்படுகிறது.

"ஆனால்.....கிண்டி....." வேண்டுமென்றே வர்த்தமாவை விடுத்த விவரத்தைப் பேசினேன்.

"இப்போது; நான் சொல்கிறேன் கொஞ்சம் சீர்திருத்தப்படுவோம் மாட்டோம்."

"சாலை! அப்படியும் எங்கே....."

"சந்திரியை மாட்டோம்; கதையினைச் சொல்லு, சாலை!"

"சிறுமையே கூடத்த. அதுவும் என் இனம் பிரபந்தமே....." என்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன்.

அவர் கதைத் திட்டிக் கொண்டு குறிப்பு எழுதத் தயாரானார்.

"அவ்வளவுக் கண்ணாடி!"

"எவன் அந்தக் கண்ணாடி!"

"அதுதான் எங்கள் எதிர்விட்டாகக் கண்ணாடி. பெருக்கித்தர்பது அழகான கண்ணாடி. கவிச்சிந்தனை இருப்பான், படிப்போர், கிண்டிப்போர், குழல் கதையிலே எல்லாவற்றிலும் கேட்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள்."

அவர் 'கண்ணாடி' என்று எழுதித் கொண்டு போகத் தயாரானார். ஒரு கிண்டி பெரு

முகமாயும் விட்டு விட்டுக் கதைபைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்:

"அவரது அழகான முகத்தை நான் முழுவதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் சொல்லும், அவர் வரவு வரவில்லை! அவரது தன்மை மையம் எனக்குத் தெரியவரவில்லை அடிக்கடி அங்கே போக ஆர்வம் பிடித்தேன். இன்னும் காலியில் நான் கண்ணாடி மையம் மூன்று பேரும் பழகிக்கப் போகோம்." இப்போது கதைபை சிறுத்தி விட்டு இன்று மொகு கிண்டி பெருமுகம் விட்டேன். அப்பொழுது அவரது முகத்திலே கர்ப்பம் மாறுதல் ஏற்பட்டதையும் நான் கவனித்தேன்.

"நான் ஏதாவது வரும்படி, கண்ணாடி என். என். என். வரும்படி படித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். எனக்குக் கண்ணாடி சரியாக வராதது. ஆகவே, கண்ணாடிப் பாடத்தைக் கண்ணாடிக் கற்றுக்கொள்ள அவர் விட்டிருப்பார் போலியாக. என்ன பதிலாகியே அவரின் என்னை ஒரு வித அடிபடி கவனித்தேன்....."

அவரது முகம் கிண்டிவெண்ணைப் குடித்தது போல் மாறியது. அடிபடி மூத்திரங்கள் என்ன எட்டும் என்று அவருக்குத் தெரியுமா! பெண்களின் சீர்திருத்தத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு போகிறேன்! எட்டுவது அவரைத் திருத்த ஒரு போராடுதல் தோன்றியது.

என் விடவில்லை.

"ஒரு நான் கண்ணாடிப் போடப் போகிறேன் அதுக்கு என் சொல்கிறேன் கண்ணாடி, 'சாலை! இதைக்குக் கண்ணாடி வேண்டாம்' என இதைக்கு வேண்டும் வரத்தைக் கொடுக்கவில்லை அதுபடி விட்டு வருவோம்....." என்று என்னை இழுத்ததோவோவோ போனார். எனக்கு என்ன

செய்து தென்பே தெரிய
விடில் காலமுக்கு கொள்
கூயின் மத்திய விருத்த
ஒரு பிபிப பாணலின்
மீது உட்கார்த்த கொள்
டாக், ஈனும் அவர்
அருகில் உட்காரவேண்டு
மென்று பிடிவாதம்
பிடித்து என்மையும் உட்க
கார எய்தினான். பிறகு
புரையுறையில் உயர்ந்த
தெய்விக் காதலியும்
முத்தாற் மகனின் அக்
சபையும் விளக்கும் அழ
கைய ஒரு கதைகள்
உணர்ச்சியுடன் சொல்லி
முடிந்தான். அப்போது
தன்மையாகவே எங்களுக்கு
அழகை வந்து விட்டது.
நின்று சென்று அவர்,
'அழகுமயா, தாகத்
கையாழ், அழகி!
..... நான் உன்னை
.....! என் தாகத்
உம், இனி' என்று உற்
சவப்படுத்தினான். நான்
சிரித்தேன்.

"என்ன.....!"
"திரைகி —... உன்
மென்மையத் திருவி ..."
அவர் துடித்தார்.
நான் கடித்தேன்.
"நீங்கள் சொடுத்த
வாக்குறுதியை மற
ந்து..."

"போகாதே, நாயே!
உன்....."

"உயர்ந்த விட்டுக் கடி
ந்து தனி கை பாடுபா
னும் எழுந்தான் சொல்
னின் மீது கை கைத்
சொல்லக் கூடாதா!"

"என்ம உயர்பா ...
நிலும் என்று நீ....."
என்று தடுமாறிச் சொ
ன்னிட கெட்டார் அவர்.
அவர் முகத்தில் அரு
வழித்தது.

"ஆமாம்! அப்படிச்
சொல்லாதானே உன்
கை ஆன்ம உணர்ச்சி
கூதிசப்படும்! பெண்

"என்னை விட்டுச் போகவே கூடாதே, தாகத்!
எனக்கு உன்னிடம் கிழமாவே இருக்கிறது.....!"
என்று கிழந்திவிட்டு என்மப் பார்த்தான்.

"எனக்குக் கூடத்தான் உன்னு! உனக்குப்
பாடம்....." என்று இருந்தான் நான்.

"தாகத்! உனக்கு உனக்குச் சொல்லிக்
கொடுக்க சினைத்தேன். ஆனால் உன் அழகு
எனக்குக் காணில் சொல்லிக் கொடுத்தவிட்டது!"

"இருவரும் சிரித்தோம்! பிறகு இருவரும்
கைகாத்தது கொண்டு... அதை இன்று சினைத்
தாலும்....." இதைச் சொல்ல நான் என்
உட்கைச் சிரித்துக் கொண்டேன். அவர் மூலம்
வெளிநீயது. பிறகு பெயறாதது போலப் பயல்
சொல்க மாறினது.

"தாகத்!" என்னுச் சொல்லிச் சொல்கை.
நான் எதிர்பார்த்ததற்கு மோகவே பலன்
கிடைத்து விட்டது.

எனின் உன்னததைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பெண்
எனின் உன்னததைப் பற்றிக் கதைக்கும் எழுத்
தானாக் கதைவினிய்தானே திருப்ப முடியும்!
அதனுட்தான்....." என்றேன்.

"தாகத்! உன் உன்னததவே கைத்தெடுத்த
உன்மை உணர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ளாமல்
புறக்கணித்து, கற்பனைப் பெண்ணைக்காணும்,
சொல்கித்தானாயின் என் எழுதியவைகள் வெறுந்
குப்பைகள்! தாகத், என்னை மன்னித்தேன்
என்று....." என்று கூறியவாரே என்ம
கொடுக்கினார்.

"போதுமே உங்கள் கெட்டிக்காரத்தனம்!
எவ்வளவுதான் சிந்தித்தும் காரணமொன்றும்
ஆன் ஆனதால், பெண் பெண்மால்" என்றேன்.

"இப்போது தாகத்....." என்று இருந்தார்.
"என் குறை திரித்தது!....." என்று சொல்லிக்
கொடுக்கென்று சிரித்தேன். அவரும் சிரித்தார்.

அவன் கெட்டது!

அம்பி:—அம்மா, தெருவிலே ஒரு ஆண்
புயரமம் கத்துகிறான். "அவன் துக்கு
அவ்வளவு போடப்படுமா?"

அம்மா:—போடென். ஆமாம், அவன்
என்ன சொல்லிக் கத்துகிறான்?

அம்பி:— நுன்றுமிக், "ப து ன்.
ப து ன்!" என்று அவன் கத்துகிறான்!

*

துடித்துக் கன்னாடி

இயந்திரக் காட்சிகளையும் தூரத்திலுள்ள காட்சிகளையும் காட்டு கவிழ்க்கும். குதுரையுடையது, என்மர், வெட்டை கிடைத்த முதலியவைகளுக்கு இன் நிலைமை யாதது. கன்னாடிக்குப் புலப்

படாத வஸ்துக்களையும் பெரியதாகக் காட்டும். விலை ரூ. 45/- பாக்கியும், தபால் செலவு ரூ. 11/-

கனகட்டிக்கு முக்குக் கன்னாடி: கவிர் மாகக் கன்னாடி பிடிக்கப்பட்டது. இதுவும் கவிர் இடப்பட்ட கவிர்க்கின் உதவியின்றி எழு திலா, வாகிடைவோ செயலாயும். கன்னாடிக்குக் கெடுதல் செய்வது. விலை ரூ. 5-5-0. தபால், பாக்கியும் செலவு 1-5-0 தனி.

ரூ. 25-யுடைய கேட்: இதில் கவிட்கும் இனிப் வாதத்தால் கவிடுகளை ஆக்கி யப்படுகின்றன. மிஷர் கவிடு, பாட்டி உதவி யின்றி இவர்களை. மிஷர் மிஷ்வாதது. ஒன்றின் விலை ரூ. 25. கம்பெனில் கே. D-13 ரூ. 20. வி. பி. பி. கவிடு ரூ. 5 தனி.

கவித்கள் ஆக்கித்தின் எழுத மேலும்

SARANG MACHINERY MART (K 500)
ALIGARH CITY (U. P.)

எரினிமா யந்திரம்

இது இயந்திரம் ஒரு மேல் கொண்ட டாக்ஸிஜன் இயக்கப்படுகிறது. பிளீஸ் பிளீஸ்தை இவ்வு ருதா அடி. அளவுக்கு க்வினிமா அகத்து மேல்களையான கவிர்வோ டாக்ஸிஜன் காட்டும். உங்கல் கவிட்களுக்கு ம் அகப்பக்கத்திலுக்கு மிஷ்டரேயபிரதிபக மாக கவிமாட் காட்சிகளைக் கன்னாடி கவிழ்க்கும். மிஷ்டரேயும் உபயோகிக்க வேண்டிய கவிர் குறிப்புகளுடனும் அகப்படுவது. விலை ரூ. 150-0-0

தபால், பாக்கியும் செலவு ரூ. 5-5-0 தனி,

கவித்கள் ஆக்கித்தின் எழுத மேலும்

FILM STORE, NAYAGANJ
P. O. NATHRAS (UTTAR PRADESH)

பெரியவர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும்

மலச்சிக்கலை

ஒரே கிரவில் அகற்றுக்கிறது

எழுத்களும்:

ஒரியன்டல் மெர்க்கன்டைஸ் ஏஜென்ஸி
30, A. காவல்கள்காத்தெது, மதுரை-1.

நவீன அமைப்புகள் ஸ்டவ்

சி. சித்தியாசாமி அய்யர்

★ க ள் (1 1 7) க
ணகநாஸிக் க. 12.
மதுடன் மீக
யும் கி க் க ளா
ப ள வ து.

★ விடுதலைக் குடும்பம்,
பிரதமரின் குடும்பம்

ஆம் பின்னாலே ஆக ஆம் சிதந்தது.

★ கிமுதல் 10 துள் ன்பட்ட அங்கத்து
மண் அண்டின் தீயை உவரலாம். இங்
கம் செல்லும் தொத்தையின்தி யாக்,
தன்னைக் காண்கையும் (உ. தாயர்க்க
வை செல்லாது). மெத்தித் திருந். 5/

தமிழகம், 1982-83-ல் (தேசிய ம. 1-4-1)

[illegible]

BLUEBIRD & CO.

தலைவர் தலைநகரில் முன்னாள் ந. ச. காமராசு
இதரவியல் கருத்துக்கள் ந. ச. காமராசு
முன்னாள் ந. ச. காமராசு
தலைவர் தலைநகரில் முன்னாள் ந. ச. காமராசு
இதரவியல் கருத்துக்கள் ந. ச. காமராசு

உயர்தரம் - ஆங்கிலத்தின் 4199 தேர்வுகள்

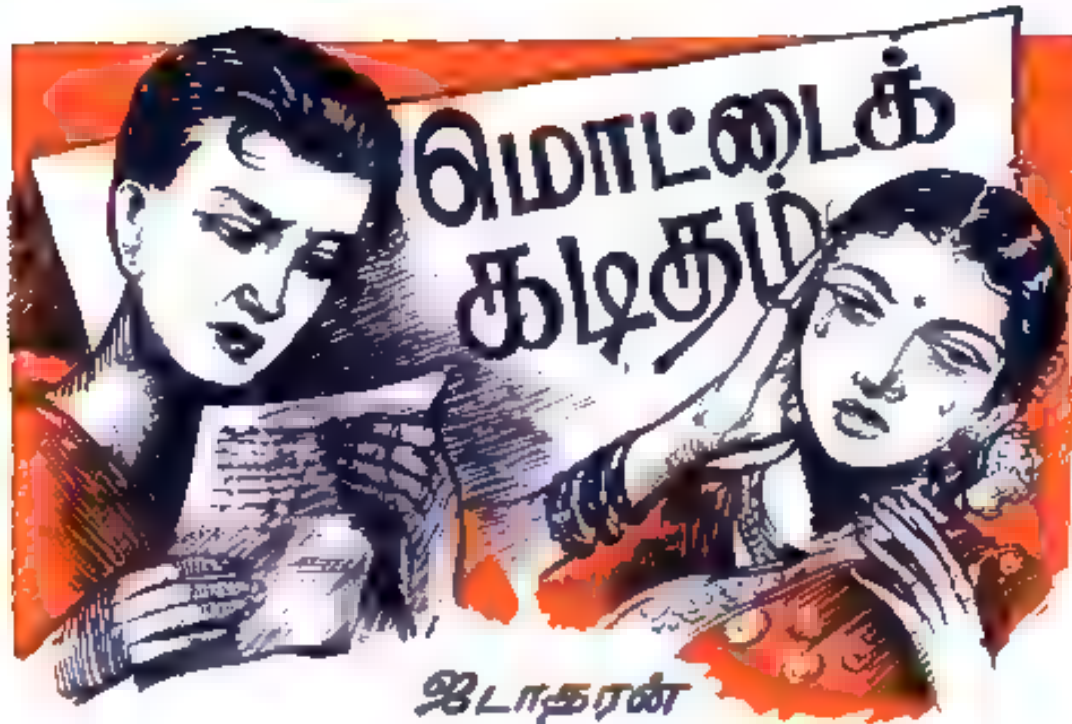
SUPREME TRADERS (K. L.)

RANGMAHAL, ALIGARH, U. P.

BLUEBIRD & CO.

3686. Charkhevala : DELHI - 6

[illegible]

ஜடாதரன்

நீதிக்கு திரைக்காசு வரலாம் என்பதில்லை. விடாமல் மகழ் பெய்த கொண்டிருந்தது. காட்டுப்பட்டி கட்டுகளுக்கு என்னை? அநேகமாக மாந்தியபோது எனக்கு உண்டான ஆத்திரம் வேண்டுமென்று நினைவு. தன்னை இவ்வாறு காட்டும் கொண்டு போய்ப் போட்டு விட்டார்களே என்று அவர்களைச் சபித்தேன். ஆனால் என் போன முகத்திலும் மகழ் பெய்ய ஆரம்பிக்கவே, போர்ட்டர் கண்ணாடி என்னை வாழ்த்தினார். அது என் மனத்திற்கு என் வளமோ ஆறுதலாக இருந்தது.

ஆனால் என் சினை...! மகழ்வைக் காணாமல் காய்ந்த விடந்த பூமியைப் போல என் உணர்வும் இந்த ஐந்து வருஷங்களாகியே வெறிச் சோடிக்கி விட்டிருந்தது. அந்த வறட்சியை மாற்ற எந்த மகழ்வினாலும் முடியாதா?

என் ஜாணியை ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு விவாகம் செய்து கொண்டேன். புதுவில் அப்போது என் மிகிட்டு அக்கொண்டவில் வேலையா இருந்தேன்.

புதுவிற்குப் போய் விட்டாலும் கூட என் கவிபாணத்தைச் சீக்கிரம் பன்னி விட வேண்டும் என்று தடித்தான் என் அம்மா.

கூடசியில் ஜாணியைப் பெய் பார்க்க ஒரு மாதம் விஷ வாய்க்கிட்டு கொண்டு இருந்து வந்தேன்! பெண்ணைப் பிடித்த விட்டால் உடனே தாவி கட்டவும் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று அம்மாவா?

மாமனாராக வரவிருந்தான் சம அந்தன் தன் கணியியான மனிதர். சொன்ன

யில் என்னை உத்தியோகம் அவருக்கு. அருமைவாக வளர்க்கப்பட்ட பெண் ஜாணியி! வேறு பிள்ளைகளும் கிடையாது. தாரதந்த இளம் வயதிலேயே இறந்து. பெண்ணின் அடிமத்தை உத்தேசித்து மறுவியாதத்தைத் தடுத்த மனிதர்.

மட மட பெய்து கம்பாணக் காரி வக்கன் தொட்டித் தட்டினான். 'என் மாப் பிள்ளையாடு விடுவான்' என்ற கதிரியத்தில் என் மாமனார் எவ்வாறு ஏற்பாடுகளையும் தயாராவே செய்து வந்திருந்தான்.

கம்பாணத்தில் வக்கன் கும்பல்தான் அதிகம். உத்திரும், உறவிகளையும், மற்ற வணிகர்களும் ஏராளமாக வந்திருந்தனர். என் மாமனாரின் வழியில் ஏதோ 'உறவு' சொல்லிக் கொண்டு மிகச் சில பேர் தான் இருந்தார்கள். பெண்ணின் தாயாரின் வழியில் ஒரு மனிதர் கூட இல்லாதது எங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பாத்திய கதப் பட்டவர்கள் இருந்தும் வராமல் இருந்ததற்கு மேலெழுந்த வாரியாகக் காரணங்கள் சொல்லி விட்டார்கள் மாமனார். 'எங்களுக்கும் வற்புறுத்திக் கேட்கவில்லை. "குடும்பம்" என்று திருந்தான் ஆபிரம் இருக்கும்" என்று அம்மா கூடச் சொல்லி விட்டான்.

ஜாண வாகம் முடிந்ததும் மாப்பிள்ளைத் தொழில் கொண்டான். "முக்கிய சமாளரம்!" என்று அழைத்தான். வெளியே வந்ததும், "மூன்றாம் கைகாப்படுத்தி விட்டேன். இந்த மாநிலி எல்லா காரியங்களில் 'விக்கினம்' செய்ய ஏற்றே காது பங்கன் எப்போதும்

தயாராக இருப்பார்கள்" என்று ஒரு குட்டி உபதேசம் செய்த விட்டு ஒரு கடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்தான். என் கைகள் எடுங்கின. திடீரென்று உவகமே சுழல்வது போலிருந்தது. அருகிலிருந்த விளக்கொளியில் அதைப் படித்தேன். கடிதம் பிழ் வருமாறு எழுதப் பட்டிருந்தது.

"அவசரப்பட்டு இந்தக் கல்யாணத்திற்கு நீங்கள் சம்மதப்பட்டு விட்டீர்கள். சம்பந்திப் பிராமணர், பெண்ணின் தாய் விட்டா கையே ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டுக் கல்யாணம் செய்து வைக்க முன் வந்திருக்கிறார். புது சம்பந்தத்தில் 'பழைய உறவை' மறந்துவிட்டுப் பார்க்கிறார். காத்திருந்தவர் பெண்ணையே வேற்று வந்தவர் கொண்டு போனதை யாக இதைப் பண்ணி விட்டார் அவர். நீங்களும் இதற்கு உடன்பட வேண்டுமா?"

கடிதம் மொட்டைவாசு வேடுவரு விவரமும் குறிப்பிடாமல் இருந்தது. எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. கணினாலும் காலமும் வேகு பேசும் இதைப் பற்றியே தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மாதிரி மொட்டைக் கடிதங்களுக்குக் கெய்வம் மறிப்பே கொடுக்கக் கூடாது என்று அவன் ஒரேயடி யாகக் கட்டிப் போனான்.

விஷயம் அறிந்த என் தலப்பனாரும் அவன் சொன்னதை ஆமோதிக்கவே மாக்கெய் தாரணம் விவிக்கெய்மா கடித்தேறிவது.

*

புதுயில் நான் தனிக் குடித்தனம் தொடங்கி விட்டேன். மனத்தில் ஏற்பட்ட

ஒரு கதையின் கிழித்தம் நான் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு ஜாஸியிடம் தாம்பத்யம் ஓட்ட வில்லை. எவ்வேறு எழுதிய அந்தக் கடிதம் எனக்கும் அவனுக்கும் இடையே ஒரு பெரும் திசையைப் போட்டுவிட்டது. அதைக் கிளறி விடுவதற்குத் தீர்ப்பணம் செய்து கொள்ள மனத்திற்குத் தெம்பு இல்லை. அதன் மூலம் இன்னும் என்னென்ன பயங்கரங்கள் வெளி யாகுமோ என்ற பயம் என்னைச் செயலற்ற வனாகச் செய்து விட்டது. என்னுடைய 'விட்டேந்தி'யான சிவையைக் கண்டுதானே என்னவோ, ஜாஸியும் ஒட்டுதலில்கூட ரோக பாலத்துடன் இருந்தான். ஒருவரை போருயர் புரிந்து கொள்ள முடியாமலேயே 'தாமதா இவர்த தன்னிச்' வாழ்க்கைதான் எங்களுக்கு வந்திருந்தது.

இந் சிவையில் ஒருவன் திடீரென்று அபிமா திற்கு 'அபராம' என்று தந்தி வந்தது. நான்கள் ரோல் அவனை யமனிடம் சேர்ப்பித்து விட்டது. "நாட்டுப் பெண் வந்த வேளை, மாயியாதாத் தொங்குதுவிட்டான்" என்ற அபவாதம் ஜாஸிக்கு ஏற்பட்டது. நானும் அதை ஆமோதித்தேன். ஜாஸியின் பேரில் எனக்கு அளவில்லாத வெறுப்பு வளர்ந்தது. தாய் இறந்ததற்காக ஊருக்கு வந்த நான் ஜாஸியைத் தள்ளியே வைத்து விடுவது என்ற நினைத்துடன் அவனைப் பிறக்தகத் தில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டுத் தனி யாகவே புது வந்தேன்.

ஜாஸியிடமிருந்தும், அவன் தலப்பனரிடமிருந்தும் கடிதங்கள் வந்து கொண்டே வந்தன. அவைகளைப் பாராமலேயே நான் கிழித்தெறித்த விட்டேன். பிடிக்காத மனைவியை ஒதுக்கித் தள்ளுவதற்குக் காரணங்களா இவை?

*

சென்னை நகரில் இருந்தது. இப்போது வானம் 'பிசு பிசு' வென்று துறிக் கொண் டிருந்தது. ஒரு மணிக்கு வரும் 'பாஸஞ்சர்' வண்டியின் ஆராதனைக்காகக் குதடையை எடுத்துக் கொண்டு இருசரில் மெய் பிசுபிசு. என்னுடைய தூங்கி விழுந்த கொண்டு தன் கடமையைச் செய்து கொண்டிருந்தான்.

தாயில் பிராட்டாரத்தில் வந்த சித்தத. அறிவிருந்த ஒரே ஒரு மனிதர் இறங்கினார். இந்த அவ வேளையில் பார் இங்கே இறங்குவது என்ற சித்ததையில், அபரிடமிருந்த டிக்கெட்டை வாங்கிக்கொண்டு, கதையையும் இறத்துப் பட்டியலிட்டுக் குதடையுடன் 'நாசார்ட்டர்ஸ்' பக்கம் வந்த ஆரம்பித்தேன். இறங்கிய மணிக்கும் வாரிப்பதான். கையி விழுந்த விளக்கொளியில் அவர் உருவம் மங்கலாகத் தெரிந்தது.

முதல் திருடன்:—மரியாதைவாக குழாய் பணத் தையும் கீழே வைவும்.....
இரண்டாவது திருடன்:—சார், சார்! என்னிடம் வாரியங்கள், ரொம்பப் பணியு! பற்றிப் பணம் கொடுத்தால் போதும்!

"என். இங்கே வந்து ஒன்றும் கிடைக்காதா, இந்த ரோத்திரி? .....என் எட்டுப்பட்டி அக்கிர தாரத்துக்குப் போக வேண்டும் .....இந்த மாதிரி இருக்கும் என்று தெரிவித்தால் என்னை வண்டியில் கூட வந்திருப்பேன்..." என்று என்விடம் வலிய வந்து உறவு கொண்டாட ஆரம்பித்தார்.

"வண்டியா? எல்லா எட்டகாரி ரேயெ இங்கு சிலகன் கோவந்தி 'வந்து' அப்பாடா? அதையும் இந்த மனமுயிதா.....? எட்டுப் பட்டி என்ன பெரிய 'கோமா' எப்போதும் வண்டிக்காரர்கள் காத்தும் விட்டா...?" என்றேன்.

இதைக் கூறியிட்டு சற்று ரோம் பேராமலேயே இருந்தேன். மனமு வலுத்தது. எந்தறும் ரோத்திர கோண்டு கிண்கிண செய்து இரயின் பவங்கோத்தை அறிப்படுத்தியது. அந்த சிவியில் பாருக்கும் அந்த மனத்தரிடம் அதுதாயம் ஏற்படு வது இயற்கையே. என் பரிவு எட்டியேன்.

"உங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபம் இல்லையென்றால் இரவு என் துறையில் தங்கியிட்டு, காணியில்

மனமு சிந்தறும் போகலேன். உங்களைப் போலவிடாமல் அடிப்பதற் கென்றே போவ, மனமு துறாய்த்துத் தளையிறித."

என் கோரிக்கையை அவர் சிரசுக்கி கில்டு, இருவரும் விட்டிட படைத்தோம். சிறிது ரோம் வோகாபிராமமாகப் பேசிக் கொண்டுருந்த என் அலரிடம் "எட்டுப் பட்டிக்கு என்ன காரியமாக வந்திடுகிறார்?" என்று கேட்டு வைத்தேன்.

"அதுவா? அது ஒரு பெரிய கதை!" என்று என் பதிலு எதிர்பாராமலேயே தன் கதைகளைச் சொல்ல ஆரம்பித்த விட்டார்:—

"என் பிரத்த குடும்பம் மிகப் பெரிது. என் சிற வயதிலேயே என் பெற்றோரை இழந்த விட்டேன். என்தான் கடைக் குட்டி. மற்றவர்கள் எல்லாரும் பெண்கள். எனக்கு ஸத்தவர்கள். என்வோருக்கும் எவ்விடத்திலேயே எவ்வாறாயி இருந்தது. நூற்ற சகோதரி என்னைத் தன்விடமே வைத்தும் கொண்டு வந்திருந்த வந்தான். என் அந்திம்பெரும் என்விடம் விவகாரமாவே இருந்தார். அவருடைய செலவில் தான் என் படித்தப் பெரியவருனேன். அவருடைய பெண் ஐராமியை—அதாவது என் சகோதரி மகன்—எனக்குக் கொடுத்தவிட வேண்டும் என்று அந்தத் தம்பதிகள் என்விடமிருந்தனர். எனக்கும் என் மருமனிடம் விவகாரத்தான். எதற்கும், அநிஷ்டம் வேண்டாமா? நிடரென்று சகோதரி என்னைத் தன் மாப்பிள்ளையாகப் பார்க்கக் கொடுத்த வகையையே இந்த விட்டார்.

படிப்பை முடித்துக் கொண்டு என் விட்டை உத்திரவாயெப்பார்க்கச் சென்று விட்டேன். ஒரு முறை எனக்கு வந்தபொழுது என் எவ்வாற விஷயம் ஏற்பாடாகி இருந்தது. மருமன் புதுமெருதுடன் என் மன அரங்கில் வந்ததையாடினான். சகோதரிய பழியை காரணத்தினால் இந்த ஏற்பாட்டில் அவன் எம்மதறும் எப்படியிருக்கிற மென்று தெரிந்த கொள்ள ஆகைப் பட்டேன். ஒரு கன் ரேகிடபாலே அவனைக் கேட்டு வைத்தேன். அவன் சொன்ன பதிலைக் கேட்டதும் என் மனக் கோட்டைகள் சிதறித் தகரவோடு தகரபானே.

"மாமா, அப்பாவுக்கு இந்தக் கையாத்தித் இட்டமிருந்ததறும், என் சொல்வதைக் கேட்டு வருத்தமடைய மாட்டீர்களே. உங்களை என் பெறுக்கையிலும், ஆலிதும் ஒன்றுபிப் பழிவிட்ட காரணத்தினால், என் உங்களைச் சகோதரனுடன் தான் பார்க்க முடிவிறத. எனக்கு உடன் பிரப்பு இவ்வாத லுதறைய சீக்கி, சிலகன்தான் அப்பாவிடம் சொல்லி வேறு இடத்திற் பார்க்கச் செய்ய வேண்டும், அல்லது" என்று சொன்னான்.

முதறைய மாற்றி அவன் என்னை அழுகித் விட்டான். எனக்கு அவமாதம், ஆத்திரம் என்மாம் பிரிட்டிக் கொண்டு வந்தன.

சிறைத்தை இழந்த அந்திம்பெரிடம் காதாடினேன். பெண்களின் இட்டம் வேறு விதமாக இருக்கிறத என்றுபதனால் அவரும் என் கோரிக்கைக்கு இணங்கவில்லை. குடும்ப

நிலிமா பார்க்க்பவர்: (பக்கத்தில் ஓயாமல் பேசுபவரைப் பார்த்துக் கொடுத்துடன்):—*ஸார், மன்னிக்க வேண்டும். ஒரு வார்த்தை கூடக் கூறும் விழவில்லை!*

மற்றவர் (கொடுத்துடன்):—*என் மனைவியும் தானும் பேசிக்கொண்டிருப்பது உம்முடைய காதில் என் னத்துக்காக விழ வேண்டும்?*

பத்தில் பிளவு ஏற்பட்டது. என் தந்தை, பாட்டி, மற்ற சகோதரிகள் எல்லோருமே அவரிடம் விரோதம் பாராட்டினார்கள்.

சேவலம் விரோதத்தினால், பேச்சு வார்த்தைகள் இல்லாமல் போய்விட்ட சிலைம யினால் மாத்திரம் என் மனது சமாதானப் படவில்லை. ஆத்திரம் என் அறிவுக் கண்களை இறுக்கக் கட்டிவிட்டது. அந்தப் பெண்ணுக்கு வேறு இடத்தில் கல்யாணம் நடந்த விடுவதைப் பார்த்து விடலாமே என்ற கொடூர எண்ணம் என்னை என்னைப் போல என்னுள் சீறி விடிந்ததைக் கவியது.

வேறு இடத்தில் அவளுக்குக் கல்யாணம் சிச்சயமாக இருந்தது. அந்த வரலாற்றுக் கடிதமொழுதிச் கல்யாணத்தைத் திறத்திவிட சினைத்தேன். ஆயினும் கல்யாணம் கடைபெற்றே தீர்ந்தது. ஆயினும் அவள் வாழ்க்கை குண்டாயிவிட்டும் என்று சிச்சயமாகத் தெரியும். எந்தப் புது மாப்பிள்ளையும் என் கடிதத்தைப் படித்த பிறகு மன சிம்மதியில் மனைவியுடன் வாழ்க்கை விட முடியுமா?

இதிலெல்லாம் எனக்கு சிம்மதி ஏற்பட்டு விட்டதா? ஓவம் போகப் போக நான் கவிய விஷம் எங்கையே நிரூபித் தாக் கற்று. என் அத்திம்பெருக்கு மனக் கவலை அவிசரித்தது. மாப்பிள்ளைப் பையன் பெண் கைத் நிரூபி விட்டிருக்கே அனுப்பிவிட்டார். எனக்கும் பிற்பாடு வேறு இடத்தில் விவாக மாகி விட்டது.

ஆயினும் நான் இழந்த கொடுமைகள் வினைகளுக்கு முதல் பணியாக என் மனைவி அமைந்தாள். அவள் இறந்ததும் எனக்கு ஞானோதயம் ஏற்பட்டது. மருமகனின் வாழ்க்கையை மண்ணை முயன்றதன் விளைவு என்று என் மனம் என்னை இடித்துக்

காட்டியது. அது முதல் என் மனத்துக்கு சிம்மதி இல்லை. அத்திம்பெரும் 'சிலையா' ஆகி வாழாவெட்டிப் பெண்ணுடன் இந்தக் காட்டுப்பட்டிக்கு வந்து குடியேறி விட்டார். என்னைக்காவது ஒருநாள் அவரிடம் மன் னிப்புக் கேட்டுக் கதற வேண்டும் என்று தடித்தது உள்ளம். அதற்கேற்றாற் போல, அவர் கொடூரமான மன கொள்கையால் பிடித் தப்பிடிக்குத்திர செல்வியும் இரண்டு நாட் டளுக்கு முன்புதான் கிடைத்தது. அதற் கொடுமைகள் ஒடுகையுடன் வந்தேன்."

கதைகளை அவர் சிறுத்தி விட்டார். இல் லவையு கொள்கைப் பொதுமைபுடன் நான் எப் படிக்கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன் என்பதை நினைக்க நினைக்க என் உள்ளம் படபடத்தது. குற்றமிகழ்ந்த விட்டு மன்னிப்புக்காகத் தவம் விடுத்து பரிதாபமாக அனாதை அங்கு டைய தினக்குரல் என் உள்ளத்தைத் தோட் டது. என் ஞாய் கரகரத்தது. கல்யாண சமயத்தில் வந்த மொட்டைக் கடிதமும், எதிரே அமர்ந்திருக்கும் மனிதரும், பாற்பட் டுக் கிடந்த என் அவல வாழ்க்கையும் மாறி மாறி மாறி என் சினைவில் சுழன்றன.

ஜானகி குற்றமற்றவளா? அந்தப் பேதைப் பெண்ணின் சரிவரப் புரிந்து கொள் னக்கடிய சக்தி இல்லாமல், நானல்லவா அவளுக்குத் துரோகம் செய்து விட்டேன்? மீண்டும் அவள் என்னை மன்னிப்பாளா?

எந்தேன் பேஸ் என் மனத்தினின்றும் அகன்றது. என் அகக்கண்கள் நிறந்து கொண்டன. "மீட்டர்! நான்தான் ஜானகி யின் கணவன் சோகரன். உங்கள் குற்றம் எட்டாயம் மன்னிக்கப்பட்டு விடும். உங்க ளுக்கு நானல்லவா கன்றி செலுத்த வேண் டும்? மொட்டைக் கடிதத்தை கம்பி ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையைக் கெடுக்கத் துணிந்த நான் அவ்வளவு மகாபாவி!" என்று உணர்ச்சிப் பெருக்கில் கதறியே விட்டேன்.

✱

சீழ்வாணம் வெருத்தது. மழை சிந்து விட்டது. தன் கடைகைத் தீர்த்துவிட்ட வகை யில் மெகங்கள் ௪௪ ௪௪ வென்று வேறு நிகை யில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தனர். பலத்த மழைக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அகமதி யின் குதூகலம் எங்கும் பரவியது.

என் மாமனாளுக்குத் தாம் காண்பது கனவோ என்று இருத்திருக்க வேண்டும். கைத்தனனும், மாப்பிள்ளையும் ஒருங்கே சேர்ந்து வந்து தங்கள் தயதை உணர்ந்த வகுத்தப்படுந் போது, அவரைப் பிடித் திருந்த மனசோய் தானாகவே அலை வேண்டியதானா?

ஜானகியைப் புதுக் கண்களால் பார்த் தேன். பரஸ்பரம் வதன்கு கிடந்த எங்கள் உள்ளங்களிலும் ஏன் எல்லத்தில் அன்பு மழை சொரிந்தது.

மேற்கிய கேங்கிரம்

தருக்கி

உலகத்திலே எத்தனையோ சாம்ராஜ்யங்கள் தோன்றி மறைந்திருக்கின்றன. ஆனால் தருக்கி சாம்ராஜ்யத்தைப் போல் சுமார் ஆறு நூற்றாண்டுகள் உலகமில் நீடித்த சிந்து ஐயு பேரரசை முழுவதிலே சாம்ராஜ்யம் வேறு எதுவுமே இல்லை.

தருக்கியர்களின் பட்டாக்கத்தினைக் கண்டு ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பா முழுதும் - ஒட்டி வது, தாயகம் சென்ற பாலயங்குக்குத் தன்னைத் தாண்டுகையே ஆண்டவர் தருக்கியர்களின் சிறப்புத்தரகம். இதில்துவர்கள் கருதினார்களெனில், தருக்கியர்களின் பராக் கிரமத்தை விடென்றுக் கொள்ளலாம்! தருக்கியர்கள் பல நாடுகளையும் வென்று ஆளினர், ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா இம் மூன்று கண்டங்களிலும் தங்கையுடைய சாம்ராஜ்யத்தை விரிப்பிக்கச் செய்தனர்.

அதே சமயத்தில் ஐரீ சக்கரவர்த்தியின் கீழ் குயில்களும் தருக்கிக்குப் போட்டி யாகத் தங்கையுடைய சாம்ராஜ்யத்தை விட நீக்கப் பெரு முயற்சி செய்து வந்தனர்.

அதன் பலனாக அந்த இரு நாடுகளுக்கும் இரு நூறு வருஷகாலம் அடிக்கடி போர் நடந்தது. கடைசியாக ஐரீ சக்கரவர்த்தியும் அபிரீதாரீ: தருக்கி கந்தாஜம் மறைத் தார். இவ்விரு சாம்ராஜ்யங்களுக்கும் தேவந்த மறைந்தது. அப்படி யிருந்தும் மேற்படி இரண்டு நாடுகளுக்கும் அக்காலத்தில் மூண்ட பகை இவ்நூ வருஷமில் மறைவாயல் இருந்த வருஷத்துடன் மிகுந்தபாலும். 1851-ல் பிறந்த

தருக்கி சாம்ராஜ்யம் முதலாவது மகா யுத்தத்துக்குப் பின் சுமது தலை முகந யில்தான் மறைந்தது.

தருக்கியர்கள் போரில் புலிகளாக இருந்தார்கள்; கொடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஐரோப்பாவுக்கும் ஆசியாவுக்கும் தரை மரக்க மாக இருந்த வந்ததெப் போக்குவரத்துப் பாதைகள் தருக்கி சாம்ராஜ்யத்துக்கு உட்பட்டு விட்டதால், மேற்படி பாதைகளைத் தருக்கியர்கள் தடுக்க முற்பட்டனர்.

தருக்கியின் அந்தச் செய்கைதான் விராபராய்

போக்குவரத்துக்குக் கடல் மரக்கைததக் கண்டு பிடிக்கும்படி ஐரோப்பியர்களைத் தூண்டியது. அதன் பலனாகவே, கெலம்பன் அமெரிக்காவையும் லாண்டிகாடி கரைய இந்தியாவையும் கண்டு பிடித்தார்கள்!

தூக்குக் சாம்ராஜ்யம் தேவந்த மறைந்ததற்கும், தரை மரக்கமாக இருந்த வந்ததெப் பாதைகளைத் தருக்கியர்கள் தடுத்தது ஒரு காரணம் எனலாம். அதனால் தருக்கி சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் இருந்த ஐரோப்பியப் பிரதேசங்களில் விராபராய் வீணிந்து, செல்வம் குறைபலாற்றியது.

தரை மதப்போர்கள் நடந்த காலத்திலிருந்து இதில்துவர்களிடும் முயல்களுக்குப் பிற்பாடு பகை இருந்த வந்ததால், ஐரோப்பிய நாடுகளில் தருக்கி சாம்ராஜ்யம் சிதைபெற முடியவில்லை. எனினும் இவ்வளவு இடையூறின் இருந்தும் கூட, தருக்கி சாம்ராஜ்யம் சுமார் அறுநூறு ஆண்டுகள் வரையில் பிழைத் செல்வாக்குடன் இருந்ததால் அச்சரிவராகும்.

மேற்படி நாடுகளில் தருக்கியர்கள் இதில்துவச் சிதவர்களே அடிமைகளாகி, பிறகு அவர்களை முயல்களாக மாற்றும் வழக்கம் இருந்தது. அடிமைகளான இதில்துவப் பெண்டுகள் கந்தாஜம் கல்வானம் சென்று கொண்டதாலேயே தெரிந்தது. அந்த அடிமை குழைப்பு பிறந்தவர்கள் இந்தியா, எப்பெரு மகனிய தேசங்களில் முயல்கள் மன்னர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள்!

தருக்கி சாம்ராஜ்யத்துக்கு இடை விடாமல் குயில்கள் எதிர்ப்பு இருந்த வந்ததால், அந்த சாம்ராஜ்யத்துக்கு உன்னையுப் புரட்சிகள் ஏற்பட்டன. தருக்கி சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் இருந்த கிரீஸ், ருமேனியா, செர்வியா, பங்கீகரிய முதலிய பால்கன் நாடுகள் அந்த சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து பிரித்துத் துக் கொண்டு தென்திரமாக இருக்கத் துடியாயித் துடித்துக் கொண்டிருந்தன.

1858-ல் வருஷத்தின் விவரணிய மறைந்த தருக்கி சாம்ராஜ்யம்.

இந்தியாவின் நிலப்படம்

இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ருஷ்யா இத்
தோஷ்களின் உதவியால் கிரீஸ் துருக்கி சாம்
ராஜ்யத்திலிருந்து தனியாகப் பிரித்த
கொண்டது.

அந்த சாம்ராஜ்யத்தின் கீழ் இருந்த
பால்கன் காடுகள் விஷயத்தில் அறுதரப்ப
படுவது போல் ருஷ்யா காட்டிக் கொண்டது.
ருஷ்யாவின் அந்தரங்கமான கோக்கம் என்ன
வேனில், துருக்கி சாம்ராஜ்யத்தின் பழைய
தலை கரோன் கான்ஸ்டாண்டிளோபோலிஸ்
(இன்றைய இஸ்தான்புல்) கைப்பற்றிக்
கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான்.

அந்த காரணமாக இரு காடுகளுக்கும்
1730-ம் வருஷம் ஆரம்பமான போர் 1914-ம்
ஆண்டு வரையில் அடிக்கடி நடந்து வந்தது!
அதனால் எலுக்கு நான் ருஷ்ய சாம்ராஜ்யத்
தின் விஸ்தீரணம் அதிகமாகி வந்தது.
துருக்கி சாம்ராஜ்யத்தின் விஸ்தீரணம்
குறையலாயிற்று.

பித்தோகப்பதாம் துற்குண்டில் கிரீஸ்
காடு சந்திரப்போலிஸ் எடுபட்டது. அதைத்
துருக்கியினர் எதிர்த்துப் போரிட்டு வருகை
யில், அதனால் சரியான மையம் என்று
எண்ணி, கான்ஸ்டாண்டிளோபோலிஸ் கைப்
பற்ற ருஷ்ய சக்கரவர்த்தி முயற்சித்தார்.
ஆனால் இங்கிலாந்தும், ஆஸ்திரியாவும்
அதற்கு இடம் கொடுக்க வில்லை. இடம்
கொடுத்திருந்தால் ருஷ்யா அக்கரைகை கி.வி
கராம் செய்வதில் வெற்றி பெற்றிருக்கும்
என்பதில் சந்தேகமில்லை.

துருக்கியிடம் உள்ள அப்படி காரணமாக
இங்கிலாந்தும் ஆஸ்திரியாவும் ருஷ்யாவின்
முயற்சிக்குத் தடையாக இருக்க வில்லை.
தங்களுக்குப் போட்டியாக ருஷ்யா பலம்

பெற்றதிலிடக் கூடாதே என்பதுதான்
அந்த காடுகளின் கவலைவாக இருந்தது.
பிரிட்டனுக்கும் ருஷ்யாவுக்கும் பல
துற்குண்டுகளாகப் பரஸ்பரம்
பகையும் போட்டியும் பொருமைவும்
இருந்த வந்தன.

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்
யம் ஏற்பட்ட பின் அந்தப் போட்டி
அறிமோயிற்று. தங்களுடைய இக்
திய சாம்ராஜ்யத்துக்கு ருஷ்யாவினால்
அந்த ஏற்படக்கூடும் என்ன பெரும்
தெல் பிரிட்டனை ஆட்கொண்டதே
அதற்குக் காரணம்.

மத்தியதரைக் கடலில் முக்கியத்
தனம்முடைய கான்ஸ்டாண்டி
ளோபிஸ் ருஷ்யாவின் கையில் கிட்டு
விட்டால், அங்கு டெர் பண்டைய
கவத்துக் கொள்ள ருஷ்யாவுக்கு
வாழி ஏற்பட்டு விடும் அவ்வாறு
அதனுடைய துருக்கிக்கு ருஷ்யாவி
னால் ஆபத்து ஏற்படாமல் பாதுகாக்க
வேண்டிய பொறுப்பைப் பிரிட்டன்
ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது.

ஆஸ்திரியாவுக்கும், ருஷ்யாவின் பலம்
பெருகாமல் தடுக்க வேண்டிய அவசியம்
ஏற்பட்டது. ஏனெனில் அப்போது ஆஸ்
திரியா ஒரு சிறிய காடாகிவிட்டது. அதற்கு
முன் ஒரு காலத்தில் ஆஸ்திரிய சாம்ராஜ்யம்
பெரிதாக இருந்ததாம். அந்த காட்டுக்கு
மீண்டும் சாம்ராஜ்ய ஆகா ஏற்படலாயிற்று.
துருக்கி செதுண்ட பின் பால்கன் பிரதேசத்
தில் பெரும் பகுதி தங்கள் பங்குக்குக்
கிடைக்கலாம் என்று ஆஸ்திரியர்கள் கருதி
னர். எனவே, ருஷ்யா, இங்கிலாந்து, ஆஸ்
திரியா எல்லாம் தத்தம் கலகலத்தை முன்
கூட்டு, துருக்கியின் கார்த்தை எதிர்பார்த்
துக் கொண்டிருந்தன.

இது சந்தரிப்பத்தில், அதாவது 1853-ம்
வருஷம் ஜூன் சக்கரவர்த்தி பிரிட்டிஷ் கந்தா
வீரேட்டம் கூறிய ஒரு விஷயம் சரித்திரப்
பிரசித்தி பெற்றதை இங்கு குறிப்பிட வேண்
டியது அவசியமாகும்.

"எமது பொறுப்பில் ஒரு ரோவானி இருந்
திலுள், அவன் எந்த கடினத்திலும் இறக்க
வான். இவர்க பின் அவனை என்ன செய்
வது? இதுதான் இன்று உம் முன் உள்ள
பெரும் பிரச்சனை" என்று ஜூன் சக்கரவர்த்தி
பிரிட்டிஷ் கந்தாவீரேட்டம் கூறினார். அந்
விரிந்த தான் துருக்கிக்கு 'துரோப்பாவின்
கேரவானி' என்று பெயர் பிரசித்தமாயிற்று.

ஆனால் ஜூன் சக்கரவர்த்தி எதிர்பார்த்த
விதம் ரோவானி சிக்கிரத்தில் இறப்பதாகத்
தோன்றவில்லை! எனவே அதே வருஷத்தில்
அவர் மறுபடியும் துருக்கியிது படை வெடுத்த
தான். அந்தப் போரிதான் கிரீஸியா புத்தம்
என்று கழங்கப்படுகிறது. அந்த புத்தத்
திலும் ருஷ்யா முன்னேற முடியாமல் இயல்
காத்தம் பிரான்சும் தடுத்துவிட்டன.

"மதுரைப் புதுமை நகரத்தில் சீர்தரம் கிடைக்க வேண்டித் தேர்ப்பாடு, அயிரா' என்கிறேன்.

"பொதுமக்கள், என் சொல்லித் தருகிறேன்"
என்று மாயப்பாசி புரிவுடன் சொன்னான்.

கேட்பதில் ஏன்மேலும் ஓர்ப்பே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். வீட்டுக்கு வந்திருக்கும் ஸாட்டுப் பெண்டாள் முதல் முதல் பாவனம் பரிசுரமேயென்றுமேற் சம்பந்தமாய், சாஸ்திரத்தைப் பரிகாரமிட்டால் உட சடுதிரைவந்திருந்த தானே ஈமெம்போரும் அடிமைவாசி வீடுகூடுதும்! அழகம் கெட்டிருக்கிற உட்குப் பெண்டாள் சந்தாக்கலை பறிசெட்டுமுழுப் பட்டுப் புகை, அரை சாக்கம்முகைத் தைத்துக் கட்டி விட்டிருக்கிறார் மாயிபார். அது ஏதாவென்ற ஓசையெடல் ஒரு சாஸ் பக்கம் ஏறவதம் ஒரு பக்கம் இறக்குவதம் எனக்கு வேதமேயாக இருக்கிறது. அடிக்கடி மறைவதால் பேசப் இழுத்த வீட்டுக் கொள்கை வந்தேன்.

இந்த மதவாதி புணர்ச்சிக்காகத் தனியாகப் பாடல் வகுப்பில் கொண்டு பாடவும் பரிமாற வந்தேன். கொலையம் ஒரு பக்கம் சரிந்து கொண்டு போனது க்கும் தொண்டைகளை அடைக்க, ஸ்கெலரோ இல்லாமல் பரவவும் பரிமாறிக் கொண்டு வரும் போது, "முன்" வரிக் கீழே கொண்

கனம். தேவர்
மகன். கந்த
மகன். குமரன்
கனம். தேவர்.
கனம். தேவர்.
கனம். தேவர்.
கனம். தேவர்.
கனம். தேவர்.
கனம். தேவர்.

புது நோய்க்கிருமிகளும், எம் காலகாலம் எடுக்கின்றன. மருந்து போய்ச் சுகம் எடுக்கிறது. பாலியல் பாத் திரும்ப வழக்கம் கொண்டு 'தடா' தென்று கெட்டு விடுகிறது. பாலியல் துறிகள் எம்மோருடைய இலக்கினாயும் விடுகின்றன. அந்தக் குறையும் குடும்ப நோய்களாகி விடுகின்றன. எவர்க்கு எப்படி விருத்தம்!

அவர் எங்கே ஏற்பட்டு எரித்து விடுவது போல் பார்த்தார். கான் புகை போல் அழுதுவிட்டான். கடுஞ்செல்வையாடல் பாயலா பரத்தாத்தா தைத்துக் கொண்டு - எம்மையதற்குள் துடித்தேன். "பண்டி பெண்டோ! உன் பரத்தைத்திரியை டாண்டி ரெஸ் ரொகனிக் கொடுத்திருக்கிறாள் என்ன? பாயலத்தோடு போகாமல் வெளிக் கிணைத்தாலும் எங்கே விட்டாயோ. அடிபே! உன் மார்புடு பெண் உய்த்ததைப் பார்த்தாயோ!" என்று பரட்டி.

என் மகன் வேதனையில் பட்டத பாடுபட்டது. நான் ஒரு முகவியைப் பிழைத்தேன். சாப்பாடு முடிவும் வரை அதைப் பக்கமே எங்கள் பாதத்தில்.

சாப்பிட்டுவிட்டு அவர அவரமாகக் காண்ப அடிப்பக் கொண்டு எவ்விடம்வந்தான் தோஷம்.
"மணலி" தெரிபாத்தவமாக உங்கைப் படி
மறத்திட்டுடன், அருகும் இப்படி பாய்ந்து
காய் எங்கு வரக்கூறு தெரிவதா என்னை
மணலிக்கு வீடு" என்று பரிதாபமாக, காய்
போகாமல் இருந்தேன். மருமகன் அவன் வித்த
செய்தது அம் ஆரம்பித்து ஈட்டான், உங்கை
என் மனை இளை ஈட்டின. "அடி அடி
இதற்காவா அழுதிடு" உன் போலி எங்கு
போகலே இங்கையா, உன்னை, அழை" என்று
என் புருஷன் தரப்பால் கேள்வியிடுகிறான்
எனக்குத் தகவல் தராமல் இருந்திருக்கிறான்.

11 மார்ச்

பெண் பாவலக்
இன்ன தனது கி
விழைபொட்டு விட
புள்ள என்று என்
விடப் பற்றி கவர்
கல் உறவினர்கள்
எவ்வொருக்கும் இர
மாநமக விளம்பர
மாரி விட்டது.
எவ்விடப் பார்த்த
வந்தவர் கருக்கு
சுள்ள எமல்களும்
புள்ளவி எழுந்த
வுடன், "என்று
யம்மா? பாவலம்
பரிமாறத் தெரி
யாதா உனக்கு!"
என்ற கேள்வியைக்
கேட்டார்கள்.
எனக்கு வெட்கம்
எதுகாகப் பிடுக்க
கொண்டது போல்
இருந்தது. பொன்ன
மரம் மீள் ஒன்று
தேய்னவல் கழந்த
துக் கொண்டுள்ள

தேசிய பதகம்
உதய பதகம்

சூழ்ச்சி மூலம் ஆகிவிட்டது. ஆனால் ஒன்றுமே எனக்குப் பழக்கமானதாக இல்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வேளையும் எனக்குப் புவிபராகவே தோன்றிவது, மனிதர்களுடைய குணங்களும் அப்படியே தோன்றிவது! என் பிறந்தவுத்திக் காரியங்களாகவும் இதற்கும் எவ்வளவுமோ வித்திபாசம்! புக்கெத்திள் என் கடமை என்ன என்பதே எனக்குப் புரிபயிங்கலை.

"அம்மா! என்மே பிடிக்குமோ இவர்களுக்கு தெல்லாம்!" என்று கேட்டுக் கொண்டதால் என்மே பெண். தவறப் பழைய பழக்கமே வந்ததெனும். "இதென்ன சரம்பாசா, மிளகாய் டூயமா!" என்று சிரிக்க ஆம்பித்து விடுவார்களே. அந்தவிடே பிடித்தம் என் மேல் பிசியந்தாகல். ஆனால் அவர்களைப் பரிசாரத்தான் எனக்கு என்னமோ போன்றிருந்தது. அந்தப் பரிசாரத்தில் என் கணவரும் கலந்து கொண்டு என்னைப் பிழிவப் பிழிய அது எவ்வுத்து விடுவார்.

அன்று பெண்ணாமி, வேலை முடிந்தவுடன் ஒன்பது மணிக்கு நான் மேல் மாடிக்கு வந்து விட்டேன். மெருகிட்ட தங்கப் பானியோல் கத்திரன் பவனி வந்து கொண்டிருந்தான். வழக்கப்போல் அமைதப் பார்த்தவாறு நீண்டு கொண்டிருந்தேன். கடத்திரங்களுக்கும் பரிசளிப்பதுபோல் என்மேயும் கண்டாய் விட்டிருந்தது.

"அடியி! அடியி!" என்று இரண்டு தரம் கதிரில் ஆற்றல் களை மார்க்கோப்புக் குயில் கத்தி வது. அது விதுவென்று மெய்மையே பங்காற்று என்மேயில் எம்மையமாக விடுத்து. பக்கத்தில் பக்கமட தேடிவோ அவதிக் கொண்டிருந்தது.

மாடிக்கீழிருந்து மீழை பார்த்தால் அவர் அவதிக் குகைத் தெரிபும. சாய்வு காந்தளியில் உட்பார்த்து கொண்டு தவச் சுவதுடன் வார்தவரையெய் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். என் வருகைக்காகத்தான் என்பது எனக்கு

எனக்குத் தெரிபும. எனக்குமே அவரிடம் போக ஆகத்தான். ஆனால் அவர் பரிசாரத்தை நீண்ட தால்தான்.....

நான் குளிர்த்து அவர் அதனையே கோக்கினேன். பெருமூக்குடன் எழுந்திருந்து உன்னுக்குப் பக்கத்தில் போய் நின்று. மறு சிறிதும் அவர் கணமையகைதப் பக்கம் போவது தெரிந்தது.

"அம்மா, அவன் எங்கே!"

"எய்க்குத் தெரிவாரேதே!"

கட்டைச் சவரை பிடித்துக்கொண்டு நின்றுகூட என்னை அவர் பார்த்துவிட்டார். என்னைக்குத் தொக்கிய தலைப் பின்னல்தான் அவர் கண்களில் மூதல்ப்பட்டது. மாடிப் படிக்களில் நட நடவென்று ஏறிவரும் எத்தம் கேட்கவே நான் டிடிச் சவர் மனதிலில் ஒன்றிது கொண்டேன்.

"இந்தா! இந்த விளையாட்டெய்யாய் போதும். இங்கே தவியாய் என் பண்ணுகிறாய்!"

நான் தங்கப் பீட்டி வென்றியே பார்த்தேன். அவர் மூலம் எமாற்றத்தாலும் கோபத்தாலும் வெந்திருந்தது. நான் பயந்தவாறே அவரை கெடுக்கினேன்.

"என் இப்படி ஆட்டம் காட்டுகிறாய்! நானியை வருகைக்காக நான் பன்னிரண்டு மணிவரை யில் காத்தாக் கிடக்க வேண்டாமோ!"

"இய்யா, இய்யா.....சீக்கன் வந்து....."

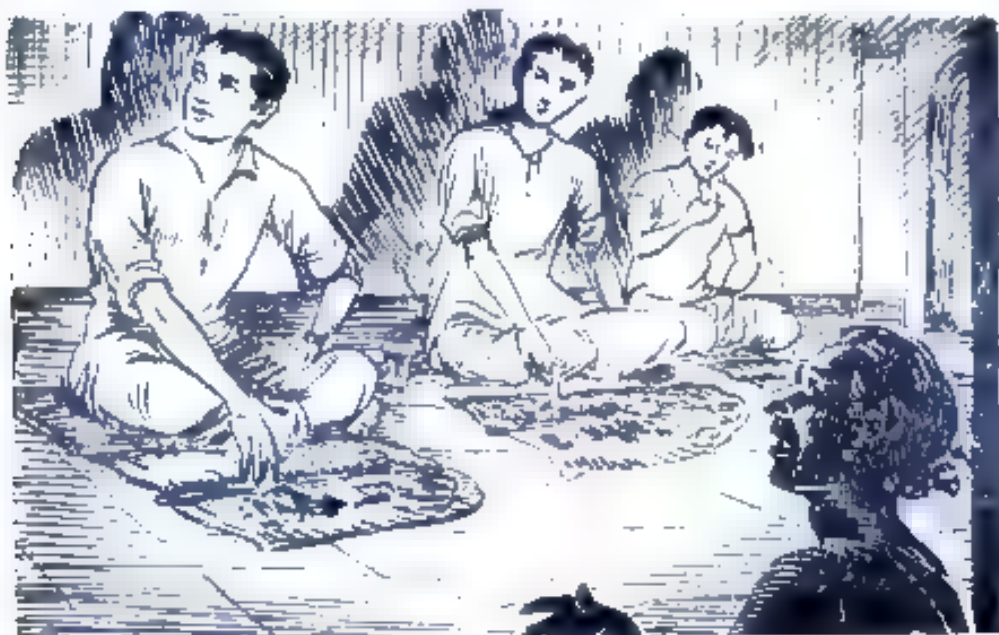
"நான் வந்து உன்னை என்ன பண்ணினேனும்!"

"சீட்டியல் என்மோரும் பரிசாரம் பண்ணு கிறார்கள!"

"இந்த மொட்டை மாடி நுழைதான் உன்னைப் பரிசாரம் பண்ணலிங்க! நானும். அதனால்தான் இத்தடம் கொஞ்ச வந்திருக்கிறோவாக்கும்!"

என் கண்களில் நலம் ததம்பிவது. நான் மீழை குளிர்த்து கொண்டேன்.

"தட அட! அதற்குக் கண்ணியே நலம் வந்துவிட்டதே!" என்று என் கண்களில் தடைத்த விட்டார். "போனால் போகிறது. மீழைவா" என்று என் கணமேய் பிடித்தார்.

"எங்கிற இனிமேல் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேனோ!" என்று கேட்டவர் தங்கத்தூதர்.
 "அடி, எப்பதினமே! உங்கிற வான் எங்கறக் காவது, ஏதாவது சொல்லிடுக்கிட்டறா?"
 "புதுசா மார்ட்டுப் பெண் வந்தான் இப்படித் தான் பரிசாரம் பண்ணுகிறதோ?"
 "சீயும் பதினாறுப் பரிசாரம் பண்ணிவிட்டான்."
 "நான் சீயித்துக் கொண்டே என்னுடைய வேறு பரிசும் திருப்பிக் கொண்டேன். அவருடைய இன்ப அன்புப்பில் நேறே கொடுத்தேன்."

மீது திரைத்திரிந்து என் குரல் அந்த வீட்டில் அநியமாகப் கேட்க ஆரம்பித்தது. எங்கோருக்கும் 'பனிச் பனிச்' சென்று பரிசாரமாவப்பதில் உதி

வதினேன். கிழிப்பும் சொல்லவளவும் தவறலுப்பும் அநியமாகவே இருந்தது.

"என்டி பெண்ணே! வந்த வானாய் உன் குரல் உடத் தெளிபயிங்கியே! எங்கேயிருந்தடி வந்தது இந்த விஷயமட்டும் உத்தும்!" என்றான் பாட்டி.
 "நான் சீயித்தக் கொண்டே என் கணவரைப் பார்த்தேன். "அவன் இனிமேல் புது மார்ட்டுப் பெண் இல்லை. அவன் குடித்தான் வந்து தும்பது வருத்திற்று மேல் ஆகி விட்டது! இங்கியா, வாய்!" என்று என்னைப் பார்த்தும் சீயித்தக் கொண்டே கேட்டார்.

"என்று சீயித்தது உங்கள் உத்த!" என்று உரிமையே பாட்டி தன் பில் இங்காத காதைத் திறந்து ஒரு சொக்கவாரம் கிழிப்புச் சீயித்தான்.

என்ன சத்தம்?

சீயித்தத்திற்கு வேறு தாக்கவாகவே ஒரு வரி வாய்க் வேண்டும் என்று ஆகை. தங்கியப் பார்த்த உத்த தன்பாக்கியெல் லாம். 'மாரிஸ் காமன்' வாய்க்காமா? ஸ்குமபெக்கர் வாய்க்காமா? செவிரெட் வாய்க்காமா? என்று ஆரோசனை கேட் பார். அவர்கள் தங்கத் தங்களுக்குப் பிடித்த ஏதாவது ஒரு வாரிப் பெயரைச் சொல்லிப் போயாக்கன்.

ஒரு தான் அவனுடைய அத்தியத்த தன்பர் அதாவதம் பீக்கி அரக்கோணத் திரிந்து வந்திருந்தார். சீயித்தம் அவரிடமும் ஆரோசனை கேட்டான்.

"ஏதற்கு வர் வேண்டுமானாலும் வாய்க் காம். எதுவும் வைத்துக் கொள்ளும்

வித்திதில் தான் இருக்கிறது. அதற்கு உதவாக்கன் ஒருவரையாகவா இருக்க வேண்டும். அவர்கள் ஏதாவது ஒன்றுக் கொண்டு வாய்க்களை மாற்றிக் காணாத் கொடுத்து விட்டாலும், இத்தகையதான் இடம் கொடாமல் உதவாக்கன் வயலித் துக் கொள்!" என்று அவர்.

சீயித்தத்திற்கு மிகவும் பிடித்த வார்த்தை காமன். ஆகவே, அவன் ஒரு தான் புத்தம் புதிய மாரிஸ் காமன் ஒன்றை வாய்க் விட்டான்.

அன்று மாலை ஆனந்தமாக உடத் உதாக்குப் போய் வரவேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றிற்று.

உடனே உதவாக்கன் உப்பிட்டு வண்டியை எடுக்கக் கொள்ளான்.

கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் வண்டியில் 'கீக் கீக்' என்று ஏதோ சத்தம் வந்தது. வண்டி புதிதா? ஆகவே, சீயித்தம் அரங்கு போய், "உதவாக்கன்! என்ன அப்பா, சத்தம்?" என்று கேட்டான்.

உதவாக்கன், "ஒன்றுமில்லை, எஜமானர்! 'கீக்' மாற்றுகிறேன். அதுதான் அந்தச் சத்தம்!" என்று பதில் அளித்தான்.

அதைக் கேட்டதான தாமதம்! சீயித்தத்திற்கு மூக்குக்கு மேல் கோபம் வந்து விட்டது. "என் தம்பர் சொன் னது சீதான். 'இந்த உதவாக்கன் பரவ் கியேய் தம்பாதே தம் கண்ணைக் கெதிர்மேயே ஒன்றுக் கொன்றை மாற்றிக் காணாத் கொடுத்து விடுவாக்கன்' என்று சொன்னார். தான் வண்டியில் உட் டாத்திருக்கும் போதேய் என் கண்ணைக் கெதிர்மேயே 'கீக்' மாற்றத் தோடய்க் விட்டாயே! உங்கிற என்ன செய்தாராய் தரும். வா, வா, விட்டுக்குப் போவதும் புத்தம் வரையுமா உங்கிறக் கண்களைத் தீர்த்து வேகையை விட்டு நீக்கி விடு கிறேன்!" என்று கூத்தான். — அடியில்

இன்னபெட்டி:—இவன் உம் கு ண்டைய விட்டில் திருடியதாக்க கொல் கிரிக்கனே, இவன் விட்டுத்து எடுத் திருக்கும் வாய்க்கனில் உங்க ண்டையது ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

விட்டுக்காரன்:—இந்தக் கைக் குட்டை தான் என்னுடையது மாநிலி யிருக்கிறது!

இன்னபெட்டி:—அதைக்கொண்டு மட்டும் குற்றம் காட்ட ஏதுவுமா? என்னிடம் கூடத்தான் அநேகமாதிரி ஒரு கைக்குட்டை இருக்கிறது.

விட்டுக்காரன்:—ஆமாம், என்ன! அநேக மாதிரி என்னிடம் இரண்டு கண்ணும்த் போயிருக்கின்றன!

‘கோலினஸ்’
புன்னகையில்
வெற்றி
நடனமாடுகிறது!

நுரைதான் இது
வித்தியாசத்திற்குக் காரணம்!

அதி விசேஷமான தங்கை

—அமெரிகன்
அரசாங்கமும்
அங்கு
செய்யாதது!

சாமிநாத ரோஷித்
உபயோகிப்பிற
உத்தமம்

இந்தியாவில் தயாரிப்பவர்கள்:
இலாப்டே மானசிக் & கோ. லீட்.
பம்பாய் 1

கிடைக்கும்: கங்காநகரம்-கங்கா.

அமெரிக்கன் மாதல்
கோல் இலிம் மாதல்

காமீரா

திருந்து உபயோகத்
துடன் உபரித் கோல்
கோல் கொடுத்தப்பட்ட,
விடில் மலிவான

மென்மையான காமீரா. புதிதாகக் கற்றுக்
கொள்வதற்கும் எந்தாவ உபயோகிக்கலாம்.
பிலிம் ரே. 120. க் கிடை க்கும் திருந்தி அளித்
கும் 35" x 35" க்கால் போட்டோக்கள் எடுக்க
லாம், திருந்திக்கு உத்தரவாதம், முழு காலத்தின்
கடையில் குறிப்புகளுடன் கிடை ரூ. 11-9-0,
பாக்கில், தயார் கோலு ரூ. 1-9-0 தனி. தேரல்
கோல் ரூ. 3. க் கட்டித் கோல்களும் உத்தரவாதம்
இருமே V.P.P. கில் அனுப்ப ஆட்டிசெய்யலாம்.

விட்டில் கிளீமா (சிறிய துயர்நிலம்)

கடிகல் கிடைத்திருக்கும்பொழுது இந்த சென்
சைவரம் மூலமாக, விட்டில் பானித் கலர்
சித்திரங்களைப் பார்க்க, ஆரத்தந்த அடை
கலாம். இந்த கோலு உத்தரவாதம் கிடை
கலது. கிளீமா சித்திரங்களுடன் கோட் கிடை
கிடை ரூ. 5-0-0, வி. பி. பி. க் கட்டி ரூ. 1-5-0 தனி.

அமெரிக்கன் ஆக்ஸிஜனேஷன்
கருவியுடன் கிடைக்கும்

BENGAL TRADERS,

(CHK) P.O. 21, ALIGARH. U.P. (INDIA)

உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நல்ல வழி

அமெரிக்கன் மாதல்
பிண்டல், கோலெய்ஸ்
அவசியமில்லை. ராமா,
செக்கஸ், பணத்தந்த
காப்பாற்றிக் கொள்ள,
உயிரைக் காப்பாற்றிக்

கொள்ள இதற்கு மிகுதியில் கிடைக்கவில்லை.
கட்டபொழுது சிறுவன பிண்டல் மாற்றி பான்
ராமா க் கட்டம் உண்டாகி கோலுப் பணத்தின்
கொள்கலும், கிடை 7-4-0 போல்டெய் 1-4-0
தனி. தேரல் போட்டி 2-9-0. பிண்டலுடன் 35
கூண்டுக் கிடைகலாம். தனிபாக கோல்ட்டாக் க்
கொள்மொழும் 1 டஜன் 1-3-0.

புது தனிக் அமெரிக்க க் கிளீட் க் கட்ட

சிறுதனிக், தேரல், கோல்
கிடை முத்தியான தயாரித்த
கொள்ள மிகவும் உபயோக
கலது. இந்த க் கட்டங்கிக்கு
கொள்கலம் க் கிளீட் கோலு,
கட்டக் கொள்கலம் கைகல்
மிகுந்தது. கிடை ரூ. 4-5-0,
வி. பி. பி. கில் அனுப்ப
கட்டலாம் தனி ரூ. 1-4-0.

ஆக்ஸிஜனேஷன் அமெரிக்க க் கருவியும்:

SANSAR TRADING CO. (SPK)

Kanwariganj ALIGARH. U. P. (India)

இணையிலாத உயர்ந்த ரோல் பிலிம்

மின்னல் வேகத்துடன் பரிபூரணத் திருப்தியளிக்கும் வண்ணம் படங்களை அளிக்குமாறு நவீனக் கேரே போல் கோட்டட் அறிஞர்ப் பரம உயர்தர க்ரேயின் பான்க்ரோமாடிக ரோல் பிலிம்,

எல்லா பிரபல போட்டோகிராபிக்
கருவிகளிலும் கிடைக்கும்

ரோல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் :

எல். வி. ஜெட் & கோ., லீட்., கைதா-12 : மலைய-18 : மதராசு-2

**கிதம்
அமைதி
சுதம்
அளிக்கிறது**

'ஆஸ்ப்ரோ'

சென்னை
கல்கி காரியாலயம்

116 TAPL

கல்கி காரியாலயம்
சென்னை
கல்கி காரியாலயம்

மகாத்மா காந்தி

கேரளம் அரசாங்க சிவகாமியம்
விசை அனா எட்டு
(தபால் செலவு தனி)

சசிதேவி எழுதிய

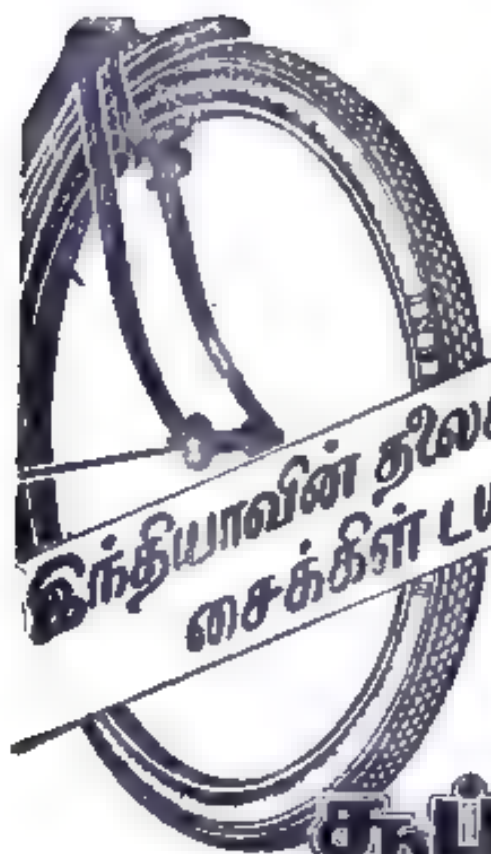
விஜயா

முதலிய கதைகள்
விசை ரூ. 2-8-0
(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்
சென்னை
கல்கி காரியாலயம்

இந்தியாவின் தலைசிறந்த
சைக்கிள் டயர்

சூப்பர்

இந்தியா

சிறப்பு வாய்ந்ததும் கவனித்து வாங்கவும்

கோவிந்தன் கிப்ஸ் உபயோகிக்கிறான்—
அவன் பற்கள் வெண்மையாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்கின்றன.

கோவிந்தன் கிப்ஸ்
டேபிள் டிரீஸ்ட்
மீருப்புரிகை. அவன்
நிற உபயோகத்தோடு
அவன் உபயோக
சித்த வருகிறான்.

கிப்ஸின் மாவிலி
தல் மென் பற்களை
அவன் கிப்ஸ் டேபிள்
டிரீஸ்ட் மென்மெ
ருகை. மென்மெருகை
—நிறு பற்களின்
மறுபக்கமாக அவன்.

அவன் பற்கள் பிர
காசமாகவும் வெண்
மையாகவும் ஒழுங்கா
கவும் இருக்கின்றன.
அது கிப்ஸ் டேபிள்
டிரீஸ்ட் மென்மெருகை!

நீங்களும் கிப்ஸ்

உபயோகிக்கிறீர்களா?

எம்பி. கி. சுகர்பைதர இரா
கார்ப்பாஸ் பந்துகக்கும் வந்துக
கன் பற்களுக்கும் ஊடுருவும் னாவி
வினைக்கூடும். மூலப்பைஸ் மீது
வான கிப்ஸ் டேபிள் டிரீஸ்ட் பற்களுக்
கோ அக்கது ஊடுருவின் மீதுவான
பாசங்களுக்கோ ஒருபொழுதும் டேபி
தக் செய்யக்கூடாது. கிப்ஸ் நீங்கள் எப்
பொழுதும் ஒழுங்கான பற்களைப்பெற
உதவுகிறது. வாய்க்கும் களைத்தீர்
தும் புதுமனத்தை அடைக்கிறது.
மேலும் அதன் 3 கவர்ச்சிகரமான வி
னங்களுடன் உப்பினை மென்
தோத்தெடுத்தாலும் உபயோகிக்க
விலவும் சுவைவாய்வுக்கும்.

கிப்ஸ்

டேன்டிபிரிஸ்

ஒழுங்கான முறையில் பற்களை
வெண்மையாக சுத்தம் செய்கிறது

கிப்ஸ் டேபிள் டிரீஸ்ட் மென்மெருகை

வியட் காலத்துக்கு வென்ஷன்

நீங்கள் வெங்குள் பெற்றது யார் உத்தரவாதத்தோ, கிளபா
உத்தரவோ, தொழில்வோ இருக்கிறதோ? நீங்கள் உட இத்
கவையான 'வென்ஷன்' முதலீடு திட்டத்தில் கொண்டு உள்
உள் ஆயுட்காலத்திற்குப் வெங்குள் பெற்றது யார்.

இப்போதே தொடங்குக. அடுத்த
12 மாதங்களுக்கு பாதாபாதித் கிளா
உள் ஒரு பங்களித்து வருது தேவு
உள் வெங்குள் வரவு இடத்தில்
உள்ளுங்கள். தொகை ரூ. 150 மத்த
மத்தவர்களைக்கொண்டு. இத் வரவு
இடத்தில் உள் (1983) முதல் துவக்க
வாத்திற்குள் கவையிலும் உள்
உள்ளம் ஒரு வரவு இடத்தில் உள் பத்தி
ரூ. 75 கொண்டு பெறுங்கள். அரசு
தொகை ரூ. 150 திற்ப்ப முதலீடு
கொண்டு உள் இப்படியான 1983
முதல் உள்வாங்கு பாதாபாதித் ஒருள்
உள் ரூ. 75 மத்தவர்களைக் கொண்டும்,

இதனால் உள் தொகையில் கொத்
தம் ரூபாய் 21,800 உள்வா கொடு
தொகைக்கும் கவையிலும் இத்த
ஆய்வித்த யார் ஒரு வரவு இடத்தில்
உள்ளம் அடுத்த பங்களித்து உள்
உள்ளுக் கவையிலும்.

**தேவனாஸ்
ஸேவியிங்ஸ்
ஸாமிபிளேட்டுகள்**

**எதிர்கால நன்னை உத்தேசித்துப்
பார்ப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு.**

'தூய்மை' தொகை கொடுக்க வேண்டி முதலீடு. 1983-84 பத்தியிலும்,
1984-85 வரையில், உள்வா

ஆதார சக்தி

தீங்கதரும் பொருள்

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

தான் பொறுத்தவர் பிடி தன்னை அடையக்
காம்பவுண்ட் வாங்கித் தந்தல் பொறுத்தவரையே
தெய்வம் திருமதி கதிர்வாசு அன்பினால் தோஷம்
கொடுத்தது. அவ்வாறு பொறுத்தல் தந்தல் அட்
டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட், உலகமெங்கும் தான் அறிக்கை
கொடுத்தல். கிழக்குமேல் தென்புலம் தான்.
இதற்கு அறிவுதான் அது தெய்வம் கதிர்வாசு
உலகத்தின் இவ்வாறு, உலகமெங்கும் தந்த
ஆதாரமே உலகம்.

WATERBURY'S COMPOUND

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

உலகமெங்கும் அறிவுதான்

அழகிற்கான அரிய சாதனம் 'ஓடின்'

"Of all the toilet creams that I have used, I unhesitatingly prefer Oatine Cream as being the pleasantest and most satisfactory for improving the complexion."

Kanan Devi

OATINE
SNOW AND CREAM

Make sure seal

is unbroken

கரப்பைக் கொல்லுங்கள்

—அது உங்கள் உணவாய் அகத்த

மாக்கு, விவாதமையப் பாப்புகிறதா

தாய் ஒரு தாயைக்கு 18 முட்டைகள் இடுகின்றது. முட்டை கிடைக்குமே பூரண வளத்தில் பெற வாய் ஒரு கருவாகும். அதற்கெனவே அதன் உயிர்மூலம் தாய் தாயை உரித்தாக்குகிறது.

செய்ய பரமேஸ்வரன் தூக்கத்திலிருந்து இரவியை மெல்லி எழுப்பிற்று. உங்கள் உணவு, தண்ணீர், உறியை, புத்தகங்கள் மற்றும் கண்ணாணி கண்ட சமையல்காரையெல்லாம் அடுத்த அடுத்ததாகக் குறிப்பிற்று. சந்தையுடன், எங்கள் உங்கள் குழந்தை அடுத்தபடியாக இடம் காலிப்பதற்கு இந்த தூதரின் வாயிற் துப்போக்கு வாயிற் துக் கிழிப்பும்தான் அடுத்த கோல்களைப் பார்ப்பதற்கு. தாய்மரத்திலிருந்து: பச்சிப்புருவென்ப நீ கோபுர விடையெனினும் செய்பவர்களுக்கும் மற்ற உணவாய் பூக்களையுடன் தரிசலையுடன் கித்தாயையுடன் கொண்டுவிடுவாய்.

செய்ய உதவ வேண்டிய அத்தாட்சிகளும்
அந்த நேரத்திலும்.

தமிழ்நாட்டின் வரலாறு குறித்து கட்டுரை
(தமிழ்நாட்டின் வரலாறு குறித்து கட்டுரை)

மீண்டும் பாரி மிகக்கு சுகிதவான சதுகை:
15 நாட்களுக்கு மட்டும்
புகழ் வாய்ந்த மலிக் பாக்கடிகளில் தயாரித்த
கைக் கைகாரங்கள்.

ஒவ்வொருவரும் ஒத்த மட்ட
உத்தியோகம் செய்யலாம்.

	ஒவ்வொரு மலிக்	தயாரித்த கை
ஜெமல் பாக்கட் கைக்	24/-	11/-
" உயர் ரகம்	28/-	13/-
இங்கிலிஷ் காரம் கைக்	40/-	18/-

No.
525

Size
6 1/2"

15 ஜுமல் கைக்	98/-	45/-
15 ஜுமல் 20 கைக்	100/-	48/-

No.
526

Size
10 1/2"

15 ஜுமல் கைக்	98/-	48/-
15 ஜுமல் 20 கைக்	110/-	52/-

No.
527

Size
5 1/2"

பிரைட் கைக்

5 ஜுமல் கைக்	45/-	22/-
5 ஜுமல் 20 கைக்	52/-	26/-

இரண்டு கைகாரங்கள் ஆகிய செவ்வகக்
கைக்கு தயாரித்த செவ்வகக் கைகாரம்.

PIONEER WATCH CO

POST BOX NO 11428 CALCUTTA

அறிமுகப் படுத்துகிறோம்.....

மைசூர் சோப்

தனிக் கட்டிகள்

சிறந்த சலவை சோப்

★

கலப்பட மற்றது. ஹானி
யளிக்கும் மூலப் பொருள்
களின் சேர்க்கையற்றது.
மிகவும் பரிசுத்தமானது.

கஷ்டமில்லாமல் துணிகளை
வெளுக்கிறது

நேரம், சிரமம், பணம்,
வேலை சகலத்தையும் மிச்
சப் படுத்தி உங்களுக்குப்
பரிபூரண திருப்தியை
அளிக்கின்றது.

இன்றே ஒரு கட்டியை
வாங்கிப் பாருங்கள்.

★

கவர்ன்மென்ட் சோப் பாக்டரி

பெங்களூர்

**அதிக
மலர்ச்சியைத்தருவது...
ஹிமாலயா
புகை**

**பாய்லட், டால்கம் பெளடர்களின்
சுருமையான பர்மளம்**

உங்கல் அழகு பராமரிப்புக்கு வசை
புகை ஹிமாலயா புகை பெளட்
கல் மிகவும் சிறந்தவை. அவைபட்டு
போல் மிருதுவாக இருக்கின்றன.
உங்கல் சருமத்திற்கு சாத்திய
அளிக்கின்றன. அவைகளின்
தடித்திருக்கும் பெரு நெத்த
பான பரிமளம் உங்கல்
மலர்ச்சியுடன் இருக்கச்
செய்தீரது.

தேய்தியான
நிலை இராஸ்மிக் தயாரிப்பு